

Podsevanje

*Kakšna bo
podoba Trzina*

*Kako je
v Trzinu
poskrbljeno
za mlade*

*Za slovo
državni prvaki*

*Podvozje
gasilskega
vozila že
v Trzinu*

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Slovenska 54a
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN REINT AGENCIJA

Trdinova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73 faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

mesnica Trzin

ARVALJ

PESTRA PONUDBA VELIKONOČNIH DOBKOT

odprto:
 torek - petek od 8.00 do 19.00
 sobota od 7.00 do 13.00, ponedeljek zaprtu
 01/564 46 00

Cenjenim strankam želimo vesele velikonočne praznike.

Kovinsko galanterija Prodoja in razrez pločevine

JEMC

Želimo vam vesele velikonočne praznike.

Meagajška 55, 1236 Trzin
 Tel.: 01/564 45 00

JAN BAR Trzin

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

KMETIJA- AG d.o.o.
 Moste 99,
 1218 Komenda
 Tel.: 01/834-35-87
 Fax: 01/834-14-71

Vrtnarska proizvodnja in trgovina

- Pestra ponudba balkonskega cvetja: bršljanke, pelargonije, sultinije, fuksije ...
- Semena in gnojila za vrt
- Sobne rastline
- Namenski substrati za spomladansko presajanje
- Po želji nasajamo tudi korita

Odprto vsak delavnik od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

Pomlad prinaša SVEŽINO

Potrošniški krediti

- po izredno ugodnih obrestnih merah z odplačilno dobo do 84 mesecev
- našim zvestim strankam, nudimo možnost najetja osebnega kredita brez zamudnega potrjevanja obrazcev
- z nami je svet manjši - z našo pomočjo si ogledajte dogodek leta, svetovno nogometno prvenstvo v Koreji

Stanovanjski krediti

- svetujemo in pomagamo vam najti najugodnejšo finančno rešitev za vaš stanovanjski problem
- varčevalcem, ki so pri nas sklenili pogodbe v okviru nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, nudimo možnost pridobitve ugodnega kredita že po dveh letih varčevanja
- odlikujeta nas kratek odziven čas ter prijazna, osebna obravnava strank

BA/MAESTRO kartica

Na prodajnih mestih že uvajamo spremembo pri plačevanju s kartico BA/Maestro. Namesto podpisa na potrdilu boste odslej v posebno napravo odtipkali svojo osebno štirimestno številko, ki jo uporabljate tudi za opravljanje storitev na bančnih avtomatih. Nov način plačevanja je preprost in predvsem varen.

Možnost zlorabe kartice je namreč ob morebitni izgubi praktično nemogoča.

Sefi

Z uporabo sefov različnih velikosti se najbolje zavarujete pred nezaželenim obiskovalci v vašem domu

banka domžale

B a n k a z a v a s

ZELENO JE MLADO IN POMIRJA ŽIVCE

Ali ni lepo, da je pomlad spet tu? Če bi bila za nami ledena, snežna zima, bi se res oddahnili in se lenobno predajali vse močnejšim sončnim žarkom, med krtinami na travnikih z zadovoljstvom rili za regator ali pa pomirjeno poslušali škrebļenje spomladanskega dežja. Tem zadovoljstvom se še vedno lahko predajamo, vsceno pa se pri tem čemerno nasmihamo in si mislimo: »Ali je to sploh bila zima?« Sneg, ki se nam bo zdaj še moglo ponujati, ne bo več tak, da bi se ga razveselili. Kakor koli že, vsak je verjetno vesel, ko opazuje, kako so travniki vse bolj zeleni, kako odganja brstje in kako spomladanske cvetice skušajo s svojimi živimi barvami pritegniti pozornost čebel in čmrljev, da jih obiščejo, še preden jih preraze

in skrije vse višja trava. Če bi moral narisati pomlad, bi jo, kot večina slikarjev, tudi jaz narisal kot zalo mladenco z živobarvnimi oblačili in dosti zelenja. Predvsem zelenje bi bilo pomembno. Pravijo, da je to barva mladosti. Trdijo tudi, da je zelena barva dobra za oči in da pomirja. Meni je enostavno všeč.

V tokratni številki Odseva smo prav zaradi pomladi sklenili nameniti nekaj več prostora problematiki mladih v Trzinu. Vprašanj, ki se na tem področju vsak dan pojavljajo v Trzinu, je vse več. Kje naj mladi preživljajo svoj prosti čas, kako naj ga koristno izrabijo, kako preprečiti, da bi mladi zašli na stranpoti? Kako doseči stopen dialog med mladimi in starimi? Da bi odgovorili na zgornja vprašanja, bi lahko napisali cele knjige. Tudi celotnega Odse-

va ne moremo posvetiti samo tem vprašanjem, zato smo v tej številki ponudili samo nekaj izločnic, nekaj »kosti za glodanje«, ki bi mogoče lahko služile za širšo razpravo in mogoče tudi akcije na občinski ravni.

Mladi v času odrasčanja in osamosvajanja trčijo ob svet starejših, ki je po svoje že zgrajen in oblikovan. Vsa »boljša« mesta so večinoma zasedena, mladi pa, polni idealov in moči, niso pripravljeni stati ob strani in čakati, da bi prišli na vrsto. Tudi sama družba tega od njih ne zahteva, a žal običajno daje prednost tistim, ki imajo več izkušenj in ki so se že izkazali.

Ni čudno, da mladi s tem niso zadovoljni. Da bi radi spremenili svet in da že po naravi stvari postavljajo revolucionarji in prevratniki. Tudi to je gibal razvoja. Žal pa se dosli mladih ni pripravljenih zares spopasti in izkazati, kot od njih pričakuje svet odraslih. Lažje je zahajati v družbo vrstnikov, posedati po lokalih, se opijati in celo drogirati, se po svoje zabavati in početi stvari, pri katerih gredo starejšim v »urejeni« družbi lajše pokonci.

Pri starejših pogosto slišimo nesrpnne izjave: »Delat naj gredo, mularija. Ko smo bili mi toliko stari, smo garali. Še kruha nismo imeli, ampak mi nismo bili taki razvajenčki!«

Ob tem spregledajo, da se je svet od časov, ko so bili oni pubertetniki, močno spremenil in da so tudi sami po svoje prispevali k vzgoji mladih, da so postali takšni, kot so. Živiljska raven v naši družbi in tudi v svetu na splošno neizodno raste. Praktično se vsi starši trudijo, da bi za svoje otroke zagotovili dosti boljše živiljske pogoje, kot so jih imeli oni. Če že sami mislijo, da bi se bilo dohro držati starih pravil vzgoje, jih v spremembi silijo drugi. »Če imajo že vsi to in to, moj otrok ne bo slabši!«

Včasih gre kar za tekmovalno jezo, da bi navzven z najrazličnejšimi stvarmi, ki jih kupujemo in dajemo svojim otrokom, pokazali, kako dobro nam gre. Otroci se nehoti spremenijo v statusne simbole. So zelo lepo in kakovostno oblečeni, imajo drage šolske potrebščine in najrazličnejše dodatke. Hodijo na enkratne počitnice, drage izlete v tujino, na take in take tečaje in. Imajo dra-

ga kolesa, računalnike, športne pripomočke, če so starejši, pa seveda še avtomobile ... Mladi imajo »vsega dosti«, vendar tega sploh ne znajo več ceniti, ker se jim zdi vse samoumevno. »Ja, to pa že moramo imeti, saj imajo te stvari že vsi!« Pri zadovoljevanju vseh teh potreb starši dostikrat nimajo več časa, da bi se udeležili pogovorili in pozabavali s svojimi otroki. Družine postajajo le še nekakšne družbene celice, kjer se starejši in mlajši srečujejo, ko se prehranjujejo, ko gredo spat in ko si sporočajo potrebe po novih dobrinah. K sreči povsod ni tako hudo, ponekod pa je še hušje, saj se člani družine ne srečujejo več niti pri kosilu in celo spat hodi vsak ob svojem času.

Otroke tako marsikaj zasujejo z gotovimi dobrinami, hitro ljubozno na daleč, za pravo vzgojo in uvažanje v živiljske preizkušnje pa zmanjka časa. Potem pa slišimo opazke: »Saj mladi nič ne znajo! Nič ne znajo ceniti! Samo presiti lenuhi so!«

Pa so se mladi marsikaj naučili bolje in hitreje od starejših. Bolje se spoznajo na področje sodobne informatike, računalništva, na nove komunikacije, zabavne tehnologije ... Žal pa o vrednotah, ki so bogatije prejšnje generacije in ki so verjetno temelj zdrave družbe, vedo premalo ali jih sploh ne poznajo. Za marsikoga so le vrednote že preživete, nazadnjaške in primerne za odpad. Žal ob tem spregledajo medčloveško toplino, medsebojno spoštovanje, sočustvovanje, priidnost, delavnost, varčevanje in celo nacionalni ponos ... Vse te vrednote je prejšnji način življenja vseboval in zato še vedno z nostalgijo rečemo »dobri lasi stari časi«, pa čeprav ti stari časi verjetno niso bili boljši od sedanjih. Bili so dosti bolj prijetni, kot so časi, v katerih se je svetle like postavljajo razni internacionalni kvazi junaki in junakinje, kot so Terminator, Rambo, Barbike in druga nešte- neživljenska bitja, ki postajajo del naše in svetovne kulture.

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Jože Šah

Tehnični urednik: Emil Pever

Urednik fotografije: Jože Seljak

Tržnje: Jožica Valentak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Petra Mušić, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Mojca Trček, Peter Zalokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1600 izvodov

Glasilo Odsev izšla enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. aprila 2002. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. aprila na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ☎: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:
Zvončki pozvanjo pomladi.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

V soboto, 16. marca, se je na poti s carine k mehaniki, ki ga bo dodelal v pravo in učinkovito gasilsko vozilo, ustavil novi tovarnjak, ki ga je trzinsko PGD kupilo z denarjem, nabranim v preteklih letih. Ta sredstva so deloma zbrali člani društva sami, nekaj je že v prejšnjih letih prispevala Občinska gasilska zveza Domžale, največji del pa je zagotovila Občina Trzin, kar je povsem razumljivo glede na to, da je skrb za požarno varnost pomembna naloga občine. V času med lansko proslavo 95. obletnice ustanovitve društva in bližajočo se 100. obletnico ter še pred iztekem prvega mandata organov trzinske občine bodo tako trzinski gasilci pridobili vozilo s cisterno in drugo potrebno opremo, s katero se bodo lahko spopadli z vsakim, še tako hudim požarom; pri čemer seveda upamo, da bo priložnosti za tak spopad čim manj ali da jih sploh ne bo. Kot smo poudarjali vsi navzoči, medtem ko smo si ogledovali novo pridobitev, bomo še najbolj veseli, če se bo izkazalo, da smo tovarnjak kupili pravzaprav samo za parade.

Pomlad

V teh dneh je tako rekoč izbruhnila pomlad. Topli dnevi so omogočili, da je nemudoma začelo vse brsteti. In ti dnevi prinašajo, kot vsako leto, običajne pomladne aktivnosti. Treba bo spet počistiti občino in pospraviti za pretežno domačimi onesnaževalci najrazličnejše odpadke, ki so se nabrali od lanske do letošnje pomladi. Čeprav je le treba reči, da se včasih človeku zdi kar nekoliko za malo vse skupaj, ko pogledaš kup odpadkov, ki jih je nekdo pripeljal s prikolico ali celo s traktorjem in jih stresel naravnost pred tablo z napisom »Prepevčevano odlaganje odpadkov«. Pri tem se takle nekdo nič ne zmeni ne za prizadevanje ljudi, ki vedno znova čistijo za njim, in ne za to, da svinja po zemljišču, ki je nekogarsnja lastnina, medtem ko bi sam morda celo podivil, če bi kdo samo stopil na njegovo trato pred hišo. Lahko pa da je bil tudi kak tič, ki se je nalašč potrudil, da bi dokazal, kako nesposobna je naša občina, ki ne poskrbi za čisto okolje. Tudi take imamo. Še vedno se spominjam občana, ki se je podpisal pod petico, češ da v skrbi za okolje nasprotuje posegu na neko zemljišče, nekaj dni kasneje pa so ga drugi občani videli, kako je vozil odpadke na to isto zemljišče. A to so na srečo le izjeme. Če namreč odmislimo objestno mladež, ki je zdaj na pomlad spet začela z večernimi druženji po gozdnih jaseh okrog Trzina, kjer pušča za sabo prazne steklenice in pločevinke, je le treba priznati, da je odpadkov v gozdu vseeno manj, kot jih je bilo še pred nekaj leti. Upajmo, da predvsem zato, ker smo vsi skupaj bolj okoljsko osveščeni in ker je morda le komu nerodno ob misli, da bi odvrgetl v gozd odpadke, ki bi jih potem sosedje ob čistilni akciji zbirali in skrbeli za to, da bo okolje, ki je tudi njegovo, kolikor toliko čisto. Po drugi strani pa naj še enkrat poudarim, da je odpadke mogoče brez kakršnihkoli stroškov oddati tudi na odlagališču v Dobu. Hkrati izkoriščam to priložnost, da Vas, spoštovani občani in občanke, opozorim, da je Občina Trzin tudi letos poskrbela za odvoz kosovnih odpadkov spomladi (3. aprila) in bo poskrbela zanj tudi jeseni. Ravno tako tudi za zbiranje t.i. nevarnih odpadkov (kemikalije, stara zdravila, škropliva, stare baterije in akumulatorji ipd.), ki bo tokrat na vrsti 17. aprila. Skrbimo torej za svoje okolje vsak dan in v vsakem kotičku naše občine! Ne mislimo, da plastenka, ki jo odvržemo v travo, ni nič v primerjavi s tem, koliko strupa izbruhajo vsak dan v zrak dimniki v kakem velikem industrijskem mestu. Kajti na koncu bo dovolj kapljica, da se bo ocean razlil čez rob. In ker sem ravno pri vodi, imejmo vsak dan v mislih opozorilo, da bo čista voda čez dvajset, morda že čez deset let, bolj dragocena kot zlato ali nafta.

KAKO UPORABITI INFORMACIJE V SVOJEM OKOLJU

Inavijo, da so informacije in znanje vstopnica v družbo tehnologije, ki nas čaka v bodoče. V Sloveniji je izrazito velik razkorak med aktivnimi uporabniki elektronskih informacij iz mestnih jeder in tistimi, ki živijo v manjših mestnih okoljih. Tudi na območju Trzina je vse več takih, ki pri svojem delu in tudi življenju vsak dan uporabljajo elektronske informacije, vendar pa je še vedno tudi dosti takih, ki se poslovanja z računalnikom kar malo bojijo ali pa se ga celo branjajo. Prav zaradi tega so v prostorih stare osnovne šole v Trzinu 21. marca popoldne pripravili brezplačno delavnico, na kateri so vsem, ki jih je zanimalo, prikazali, kako lahko koristno uporabijo informacije v svojem poslovnem okolju. V sodelovanju z Občino Trzin so predstavniki združenja GIZ Podjetnost in zavoda Meta udeležencem prikazali, kako s pomočjo spletnih strani sploh priti do različnih bank podatkov in drugih informacij. Med drugim so predstavili, kje je mogoče dobiti osnovne informacije o vladi, državi, zakonih, predpisih, gospodarstvu, obrti. Prikazali pa so tudi, kako je mogoče za »domačo rabo« uporabiti različne poslovne informacije – kako ti podatki lahko olajšajo poslovanje malih podjetij, iskanje partnerjev in poslov. Del pozornosti so namenili možnostim za povečanje konkurenčnosti posameznih podjetij s pomočjo informacijske tehnologije, prikazali pa so tudi, kako se predstavljajo in kako bi se še lahko predstavljala naša občina ter program PCA Podjetnik. Delavnice se je udeležilo kak do ducat podjetnikov in drugih zainteresiranih iz Trzina. Po splošni oceni je vsak odnesel vsaj nekaj koristnih informacij o tem, kako lahko s pridom izrablja računalniške povezave.

Telefonske številke
Občine Trzin so:

564 45 44,
564 45 43,
564 45 50 in
564 45 49

Fax: **564 17 72**

Elektronska pošta:
Info@obcina-trzin.si

Domača stran na
internetu:

<http://www.obcina-trzin.si/>

Tone Peršak

JEMCEVA CESTA BO LE DOBILA NOVO PODOBO

Na zadnji seji občinskega sveta so predstavili nov predlog za ureditev Jemčeve ceste, po katerem ulice ne bi širili in opremljali s pločnikom, temveč bi na njej z najrazličnejšimi prijemi upočasnili promet.

Še v nekdanji domžalski občini so obnovo Jemčeve ceste v starem delu Trzina uvrščali med prednostne naloge – že leta 1996 so izdelali načrt za njeno posodobitev, vendar so začetek del prestavljali iz leta v leto. Tudi med predreferendumske obljube za novo občino je bila obnova Jemčeve ceste ena od paradnih obljub kandidatov za vodstvo nove občine. In res, takoj ko smo občino dobili, je občinsko vodstvo v prvem samostojnem proračunu za to nalogo določilo potrebna sredstva, vendar pa se je spet vse zataknilo pri soglasju lastnikov zemljišč ob cesti. Kar nekaj je takih, ki ne želijo prodati ozkih travkov zemlje, ki bi bili potrebni za predlagano rešitev razširitev ceste, prav tako pa niso pripravljeni dati občini služnostne pravice, kar bi tudi omogočilo razširitev ceste. Ker tudi na dveh občinskih zborih mejašev Jemčeve ceste niso dosegli rešitve, so na Občini začeli iskati drugo rešitev. Po enem predlogu naj bi na Jemčevi cesti uredili enosmerni promet, v zadnjem času pa je bilo slišati vse več glasov za preureditev prometnega režima na Jemčevi tako, da bi na njej omejili hitrost na 30 km/h.

Širitev ceste bi bila celo nevarna Študija, ki so jo pripravili strokovnjaki podjetja Urbi, je pokazala, da posodobitev Jemčeve, za kakršno so se na občini doslej ogrevali, niti ne bi bila v celoti izvedljiva, saj bi zaradi nekaterih objektov, postavljenih tik ob cesti, enostavno ne mogli povsod zgraditi pločnika, vsaj ne v takšnih dimenzijah, kot bi si želeli. Nekatere objekte pa bi bilo treba tudi rušiti.

Po prvem predlogu je bilo predvideno, da naj bi bila cesta široka 5 m, ob njej pa naj bi bil od 1,00 do 1,20 m širok pločnik. Kot smo že omenili, se je pokazalo, da bi se bilo teh dimenzij na celotni trasi zelo težko držati, vendar pa bi s takšno razširitvijo dosegli, da bi cesta omogočala vožnjo s hitrostjo do 50 km/h. Izkušnje kažejo, da bi nekateri vozniki ob takih razmerah, to je ob ločitvi motornega in peš prometa, vozili celo hitreje in da bi cesto včasih tudi izkoriščali za obvoznico, s katero bi se izognili morebitnim kolonom na Mengeški cesti. Takšna cesta sredi naselja bi bila celo nevarna, saj tudi pločnik ne bi povsem zaščitil pešcev in kolesarjev na njej. Še zlasti če upoštevamo, da je primerna širina pločnika, ki omogoča varno srečevanje pešcev, vsaj 1,50 oz. 1,60 m.

Enosmerna cesta bi stvari zapletla

Tudi ideja, da bi Jemčeva cesta postala enosmerna, po rezultatih prometne študije ni najbolj posrečena. Izkazalo se je namreč, da bi z uvedbo enosmerne prometa odprli celo vrsto drugih problemov, ki bi bili težko rešljivi, problemi pa bi se pojavili tudi na drugih cestiščih.

Predlog za upočasnitev prometa

Strokovnjaki so se zaradi vseh omenjenih pomislekov v zvezi s prvima dvema rešitvama začeli ogrevali za tretjo, ki predvideva, da naj bi Jemčeva cesta ostala

začeti ljudi odtujevati, pešci in kolesarji pa so zelo ogroženi. Naša naselja so prav zaradi prometnih cest postala neprijazna in celo sovražna, še zlasti do otrok.

Prav zaradi tega se po svetu vse bolj uveljavlja ideja, da bi ljudem – pešcem, kolesarjem, vrtili, kar jim gre, kar naj bi jim pripadalo. Vse bolj se uveljavlja pojem umirjanja prometa. V naseljih naj bi ceste in ulice spet dobile bolj bivalno in povezovalno vlogo. Promet na takšnih ulicah lahko umirijo s celo vrsto gradbeno-tehničnih in drugih ukrepov. V prvi vrsti gre za fizične, svetlobne in druge naprave pa tudi za ovire, s katerimi udeležencem v cestnem prometu onemogočijo prehitro vožnjo, s katero ogrožajo sebe in druge. Med drugim lahko na počasnejši promet vpliva tlakovanje določenih delov cestišča, ureditev krožnih križišč, grbine, ploščadi, postavljanje svetilnih korit, talne oznake, ožene cestišča ali zamiki osi in spremembe voznih površin. Za kaj se bodo v primeru Jemčeve ceste odločili, še ni povsem jasno, verjetno bodo uporabili kombinacijo najrazličnejših možnosti. V študiji so strokovnjaki predlagali, da naj bi vsaj del cestišča imel ravno površino, ki bi omogočala vožnjo s rolarkami in kolesi, hkrati pa so tudi za to, da cestnih površin ne bi dvigali ali spuščali, ampak da naj bi bilo vse na eni ravni. Menijo, da bi morala cesta omogočati, da bi imeli pešci in kolesarji na njej dovolj prostora in da bi lahko vozniki avtomobilov pravočasno opazili kolesarje, pešce in otroke na cestišču in temu primerno prilagodili hitrost vožnje. Hkrati pa bi z vsemi predvidenimi ukrepi poskrbeli za lepši videz ceste in kraja sploh. V študiji je tudi namig, da naj bi vzdolž Pšate uredili kolesarsko in pešpot. Ideja je vsekakor vredna razmisleka, vendar pa bo treba pri izdelavi projekta pohiteti, saj bo treba načrte uskladiti s Petrolom, ki naj bi že kmalu začel z urejanjem plinovodnega omrežja po naselju.

Miro Štebe

Občina je naročila prometno študijo, ki naj bi pokazala, kakšna rešitev bi bila najprimernejša, saj bi bilo smiselno, če bi cesti uredili istočasno, ko bodo tam položili cevi za plin. Razkopavanje zaradi plinikacije Trzina bi namreč lahko izkoristili tudi za zamenjavo dotrajanih in zdravju škodljivih vodovodnih cev, seveda pa tudi za posodobitev drugih infrastrukturnih vodov na območju zgornjega dela Trzina, a med drugim tudi za posodabljanje in ne razsvetljave.

tako široka, kot je zdaj, na njej pa bi z najrazličnejšimi posegi spremenili prometne razmere, tako da bi bilo po njej mogoče voziti le 30 km/h.

Strokovnjaki v študiji opozarjajo, da so bile mestne in vaške ceste nekdanj namenjene predvsem pešcem in življenju ljudi ob cesti. Na ulicah so se ljudje srečevali, družili, zabavali in trgovali. Prav ulice so bile tisti prostor, ki je kraju dajal značilen utrip. Množični razvoj avtomobilizma pa je

SEJA OBČINSKEGA SVETA: KAKŠNA BO PODOBA TRZINA

Ze kar nekaj časa je minilo, odkar sem bila nazadnje na seji občinskega sveta, in sem na tokratni ugotovila, da je kar dobro, če si tu in tam prisoten na sejah. Vsaj lahko ugotoviš, kaj in o čem svetniki debatirajo in kaj se bo v Trzinu v bodoče dogajalo. Tako ti je tudi prihranjeno presenečenje, ko enkrat vidiš v modro oblečene delavce, ki prekopavajo zemljo, ali pa ko tvoje oko uzre posekano grmovje ob travniku, kjer je načrtovan bodoči trzinski športni park.

In kakšne sklepe so tokrat sprejeli naši svetniki? Pojdimo lepo po vrsti.

Posegi v prostor

Prva točka dnevnega reda je bila namenjena začetku postopka za izdelavo sprememb in dopolnitev prostorskega dokumenta na območju občine Trzin. Sprejetje tega sklepa bi konkretno pomenilo, da občinski svet vsem občanom Trzina ponudi možnost, da izrazijo svoje želje, pobude in predloge glede posegov v prostor. Župan je v razpravi poudaril, da bi s sprejetjem tega sklepa olajšali delo naslednjemu občinskemu svetu, saj je postopek za pridobitev ustreznih dovoljenj dolgotrajen. Poleg tega bi občinski svet še vseeno obravnaval vse pobude za posege v prostor in bi jih lahko tudi zavrnili. S sprejetjem tega sklepa tako tudi ne bi ogrozili avtonomije naslednjega občinskega sveta. Kljub županovim trditvam, da je sklep te v dobro občanov, pa se je ob glasovanju še vedno zatikalo. Nekateri svetniki so namreč izrazili mnenje, da bi to lahko pomenilo odprto pot za pozidavo Trzina (čeprav naj bi bili svetniki soglasno proti temu), iz zadnje vrste pa je bilo slišati tudi komentar, da se za sprejem tega sklepa tako zelo mudi zato, ker sta na tehnični občinski interes in pa interes lastnikov kapitala, ki že imajo načrte, kam vse bi lahko denar naložili in kaj vse bi lahko zgradili.

Župan je znova poudaril, da sklep ne pomeni nič drugega kot to, da je trzinska

javnost (tista, ki paž bere tele vrstice in ki bere Uradni vestnik) obveščena, da je občina odprla svoja vrata za vse predloge v zvezi s posegi v trzinski prostor.

Nenazadnje je bil sklep sprejet (seveda z nekaj glasovi proti), kar pomeni, da začne 25. marca teči trimesečni rok za zbiranje pobud in predlogov za spremembo prostorskih sestavin. Pobude in predlogi morajo biti, kajpak, pripravljeni v skladu z zakoni in drugimi predpisi, skupaj s posebnim obrazcem (ki ga dobite na vložišču Občine Trzin) pa jih oddate na sedež Občine Trzin do 24. junija.

Tudi pri drugi točki dnevnega reda smo še vedno pri posegih v prostor, in sicer pri ureditvi trzinskega T-3 centra. Svetnike je s programom sprememb in dopolnitev o ureditvenem načrtu le-tega seznanila Patricija Vidic, absolventka krajinske arhitekture.

Spremembe bi bile štiri, in sicer bi na severnem delu T-3 centra (za boljšo orientacijo, tam stoji tista lepa polkrožna stavba,

kjer bo svoje prostore v kratkem dobila občina) uredili nova javna parkirišča. Na tem delu bi poskrbeli tudi za dodatno razsvetljavo. Tudi pešpot ob Pšati naj bi dobila nove luči. V južnem delu pa bi bilo potrebno urediti odlok o mešani namembnost stavb. Najpomembnejši vzrok za spremembo namembnosti je interes občine, da bi v te prostore namestila dom (oziroma oddelek) starejših občanov, poleg tega bi v območju osrednjih objektov uredili tudi knjižnico, zdravstveni dom in druge prostore za razne oblike kulturne dejavnosti.

Svetnike je zanimalo, ali bo ob novih parkiriščih dobro poskrbljeno za varnost otrok (saj veste, šola je le lučja od te stavbe) in ali bi imela intervencijska vozila kljub novim parkirnim prostorom še vedno prost dostop do te zgradbe. Porajala so se tudi vprašanja, če so parkirišča v podzemnih garažah že polno zasedena in kako velik je ta finančni zalogaj. Župan je zagotovil, da bodo parkirišča urejena tako, da bo verjetnost, da bi se lahko otroci znašli na njih, najmanjša. Tudi intervencijska vozila bodo še vedno imela prost dostop. Podzemne garaže so namenjene le stanovalcem blokov v T-3 centru in niso javna. Za nova parkirišča pa bi morala občina odrediti od 2 do 3 milijone tolarjev. Svetniki so pred-

stavljeni program nato sprejeli, dodali pa so sklep, da bo občinska uprava izbranimu izvajalcu za pripravo sprememb in dopolnitev o T-3 centru posredovala tudi predloge iz razprave s seje občinskega sveta.

Javna razsvetljava

Drugo obravnavo je doživel odlok o javni razsvetljavi. Svetniki so odlok soglasno sprejeli, ena izmed novosti tega odloka pa je, da naj bi pristojni koncesionar javno razsvetljavo pregledoval enkrat tedensko (torej kmalu ne bo nič več romantičnih noči brez luči).

Soglasno je bil sprejet tudi sklep o pripravi občinskega stanovanjskega programa. Župan in občinska uprava so se s tem obvezali, da bodo proučili, kolikšne so stanovanjske potrebe v občini. V skladu z ugotovitvami bodo nato pripravili ustrezne predloge o določitvi obsega lokacije in dinamike graditve stanovanj, o načinih zagotavljanja pomoči pri nastajanju in delovanju neprofitnih stanovanj, o opredelitvi stanovanjskih programov za invalide in podobno.

Jemčeva cesta

Tudi sklep o rekonstrukciji Jemčeve ceste je bil sprejet brez dodatne razprave. In sicer je občinski svet sprejel sklep za spremembo projekta o njeni rekonstrukciji, saj so se vsi dosedanjí napori in predlogi izkazali kot neuspešni. Kljub dvakratnemu zboru stanovalcev Jemčeve in kljub mnogim idejam (ena izmed njih je tudi uredba prometnega režima v eno smer), ki so jih imeli v zvezi z njeno ureditvijo, pa stanje na njej, žal, ostaja takšno, kot je bilo že do sedaj. Cesta je polna vboklin in jam, asfalt je na več mestih razlomljen. Načrti, kakršni so bili v pripravi do sedaj, so padli v vodo, ali zaradi prebivalcev Jemčeve, ki zemlje niso hoteli prodati, ali zaradi same situacije v naravi, zaradi katere načrtovanega projekta na nekaterih mestih sploh ne bi mogli izvesti. Nov projekt ureditve Jemčeve ceste naj bi upošteval razmere v naselju in omogočil moderniza-

cijo in rekonstrukcijo cestišča v obstoječi širini in tudi izgradnjo ter posodobitev komunalne infrastrukture na tem območju. Pri naročilu in pripravi projekta pa bi bilo potrebno v največji možni meri upoštevati tudi večinska stališča prebivalcev Jemčeve ceste.

Počitnice

Čeprav je šele marec, pa svetniki že razmišljajo tudi o počitnicah. Na take misli jih je pripeljala predvsem razprava o prodaji počitniških objektov, katerih lastnice so občine Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Svetniki naj bi sprejeli sklep, da bi občina Trzin postopoma odprodala svoje lastniške deleže na počitniških objektih, za uporabo katerih med možnimi uporabniki ni interesa. Občina Trzin je takrat, ko se je odcepila od občine Domžale, v skladu s pogodbo razdružive skupnega premoženja, postala 5% solastnica planinske koče na Veliki planini, počitniških stanovanj v Stinici, počitniške hišice v Čatežu ter ene počitniške prikolice. Glede na to, da se v treh letih, odkar Občina Trzin obstaja, ni pokazalo nikakršno zanimanje za navedene objekte, da nihče izmed svetnikov teh objektov niti ne pozna in ne ve, v kakšnem stanju so, in da je potrebno račune za vzdrževanje vseeno plačati, se zdi, da bi bilo deleže občine Trzin najbolj smiselno odprodati. Vendar pa zadeva ni tako zelo enostavna. Med svetniki je bilo namreč slišati mnenje, da bi bilo dobro katerega izmed teh

objektov kupiti (najbolj je bila na udaru obmorska Stinica) in ga oddajati v najem tistim, ki bi to želeli. Če bi se izkazalo, da med Trzinci resnično ni interesa za te objekte (splošno mnenje je bilo, da nihče do sedaj niti ni vedel, da bi lahko počitnikoval v teh objektih), pa bi jih lahko kasneje prodali. Drugo stališče, ki ga je bilo slišati med razpravo, pa je bilo to, da bi tak nakup prinesel veliko administrativnega dela, glede na to, da je hrvaška zakonodaja glede prodajanja hrvaške zemlje in objektov tujcem izredno nenaklonjena. S tem se postavi resno vprašanje, koliko časa bi preteklo, preden bi objekt v Stinici sploh lahko postal počitniška rezidenca Trzincev. Ko se je odvijala že trideseta minuta razprave o počitniških objektih, je prišel na dan predlog, da bi to točko dnevnega reda prekinili in da bi do naslednje seje občinskega sveta poizvedeli, kakšno je mnenje drugih občin o prodaji objektov v Stinici občini Trzin in koliko je administrativnih zaprek.

Ostale točke dnevnega reda so minile brez posebnih razburjenj in dolgih razprav. Svetniki so se ukvarjali s statusom javnega podjetja Centralna čistilna naprava Domžale-Kamnik (status tega podjetja še ni urejen tako, kot bi moral biti), z nakupom parcel v industrijski coni (ki jih prodaja LB Leasing d.o.o. in za katere ima občina predkupno pravico), seznanjeni so bili z delom defektologije v zdravstvenem domu Domžale, s katero občina sodeluje že celo leto in nena zadnje tudi s poročilom župnijskega urada

Trzin o porabi proračunskih sredstev. Občinski svet je ob tem presodil, da bi bila potrebna posebna razprava o tem poročilu, in bodo na naslednjo sejo povabili predstavnika župnijskega urada.

Na koncu je župan še na kratko povedal, kako potekajo načrti, ki so že nekaj časa v teku. Tako se že zbirajo ponudbe za izvajalca za športni park (zanj so že počistili teren), Na Gmajni (ulica v industrijski coni) že delajo infrastrukturo (plin, vodo, vod ...), prav tako že zamenjujejo vodovodne cevi do Vodohrama. Za občinske prostore v T-3 je bilo vloženo gradbeno dovoljenje, teče pa tudi postopek za izdelavo prizidka k osnovni šoli. Naročen je že projekt za pločnik na Mengeški cesti od križišča do pekarnice Kralj. Kmalu pa naj bi bila dokončno urejena pešpot ob Pšai (zaenkrat se konča pri Taubi centru). Pripravlja se tudi odlok o kolesarski stezi (celotna kolesarska steza naj bi namreč potekala od Ljubljane pa do Domžal). Če ste se zadnje čase kaj sprehajali po Trzinu, pa ste lahko ugotovili, da je že urejena potka med Košakovo in Mlakarjevo ulico.

Tudi pobud svetnikov je bilo kar nekaj. Na primer, da bi bilo potrebno preverjati delovanje hidrantov, da bi iz trzinske smeri na magistralni cesti lahko uvedli samostojen pas za zavijanje v industrijsko cono in še kaj.

Mateja Erčulj

UREDLI SO POVEZAVO MED MLAKARJEVO IN KOŠAKOVO ULICO

DEL BODOČEGA ŠPORTNEGA PARKA SO ŽE OČISTILI

Marsikdo je bil prijetno presenečen, ko je videl, da so delavci za pešce začeli urejati povezavo med Košakovo in Mlakarjevo ulico. S tem so za marsikoga skrajšali dostop do lokalov na Kidričevi cesti. Do zdaj je preko tistega travnika peljala le uhojena pešpot, ki pa za marsikoga ni bila uporabna, že slasti, če je bilo na njej blato ali kadar je bila trava mokra.

Zemljišče, kjer bodo kmalu začeli urejati bodoči trzinski športni park, so že očistili. Treba je poudariti, da so za začetek samo očistili teren, ki je bil marsikje močno zaraščen, neredko pa tudi zasut z najrazličnejšimi odpadki in smetmi. Tisti, ki so si delo ogledali, so bili prav začudeni nad obsežnostjo divjih odlagališč, ki so se skrivale v podrasti. Pravijo, da bodo kmalu po tem, ko bodo dobili gradbeno dovoljenje, vsaj na tistih zemljiščih, ki so v lasti občine, lahko začeli urejati športne objekte, ki so jih predvideli v osrednjem delu parka. Sicer pa s podrobnostmi ureditve parka občinsko vodstvo zdaj seznanja posamezna trzinska društva.

PLINIFIKACIJA TRZINA

KAJ MORA OBCAN VEDETI

KJE DOBI INFORMACIJE

KAKO DO OPTIMALNIH REŠITEV IN STROŠKOV PRI PREHODU NA ZEMELJSKI PLIN NA KAKŠEN NAČIN KAR NAJHITREJE DO ZEMELJSKEGA PLINA V TRZINU

UVOD

Dejavnosti za plinifikacijo Trzina so se pričele takoj po podpisu koncesijske pogodbe, čeprav še niso vidne. Trenutno strokovnjaki pridobivajo vse potrebno, to je sezname lastnikov zemljišč, izdelujejo osnovno shema omrežja, začnajo pridobivati soglasja lastnikov zemljišč za polaganje plinovoda (pogodbe o služnosti) pravici vkopa plinovoda). Upoštevati pa je potrebno tudi dejstvo, da je izvedba napajalnega plinovoda za Trzin vezana na plinifikacijo občine Mengeš.

PLINOVODNO OMREŽJE V TRZINU

Posamezne dele Trzina bodo na omrežje zemeljskega plina priključevali fazno.

V Mlakah in industrijski coni je večina objektov že priključena na obstoječe plinsko omrežje tekočega nafnega plina, ki ga je koncesionar PETROL odkupil. Obstoječe omrežje bo potrebno delno posodobiti. Objekti na tem območju bodo zemeljski plin dobili v I. fazi plinifikacije – predvidoma še v letu 2002, o čemer bodo vsi sedanji uporabniki tekočega nafnega plina obveščeni do konca maja 2002.

STROŠKI PRIKLOPA NA PLINOVODNO OMREŽJE

Skladno s koncesijsko pogodbo znaša cena za priključek na plinovodno omrežje:

- v zgradbah z več kot štirimi stanovanjskimi enotami 30.000,00 SIT/odjemalca (brez DDV)
- v zgradbah z manj in vključno štirimi stanovanjskimi enotami 60.000,00 SIT/odjemalca (brez DDV)

Tako določena cena priključka velja, če je dolžina hišnega priključka od uličnega plinovoda do požarne pipe porabnika manjša od 12 m (stroške nad 12 m se zaračunajo odjemalcu na osnovi dejanske vrednosti izvedenih del). V ceno je vključen tudi jekleni del hišnega priključka, glavna zaporna pipa in zaščitna omarica. *Ta cene priključkov bodo veljale samo med gradnjo osnovnega omrežja.*

INFORMACIJA O STROŠKIH IZVEDBE NOTRANJE PLINSKE INSTALACIJE

Informativno bodo stroški izvedbe notranje plinske instalacije od 350 do 700 tisoč tolarjev za tiste investitorje, ki še niso priključeni na obstoječe omrežje tekočega nafnega plina in nimajo interne plinske instalacije v hišah.

Za investitorje, ki so že priključeni na plinsko omrežje tekočega nafnega plina in že imajo v hišah plinsko instalacijo ter naprave, bodo stroški manjši. Pri njih bo potrebno le preveriti ustreznost napeljava (jo delno sanirati) in prilagoditi ali zamenjati plinske regulatorje in šobe.

V posameznih primerih predvidevamo menjavo plinskih peči zaradi dotrajanosti ali boljših izkoristkov, kar pomeni manjšo porabo plina, torej bodo stroški porabljene energije manjši.

Investitorji bodo imeli možnost koriščenja ugodnih namenskih posolil. Zato bo plinifikacija dostopnejša širšemu krogu prebivalcev Trzina.

PLINSKA INSTALACIJA V OBJEKTIH

Plinska napeljava v hiši zajema hišne plinovode od požarne pipe pred oziroma na hiši do skrajne točke dimnega odvodnika – dimnika, in sicer:

- hišne plinovode in zaporne armature-plinske pipe ter varnostne elemente od požarne pipe do trošil – hišno regulacijsko merilno postajo – plinska trošila (peči za ogrevanje in topla sanitarno vodo, štedilnik ...)
- sistem dovoda zraka za zgorevanje
- sistem odvoda dimnih plinov

VRSTE PLINSKIH GRELNIKOV GLEDE NA NAČIN ZGOREVANJA

- KURIŠČA (PG GRELNIKI) NA NARAVNI VLEK: so naprave, pri katerih upore zaradi dovoda zraka v kurišču in odvodu dimnih plinov premaguje naravni vlek v dimniku
- KURIŠČA (PG GRELNIKI) S PRISILNIM VLEKOM: so naprave z ventilatorjem, ki premaguje upore zaradi dovoda zraka v kurišču in odvodu dimnih plinov
- POMEMBNO: Na izbiro investitorji ne morejo vedno vplivati, narekujejo jo višina in premer dimnika itd. ...

Le pravilno vsažene (dimenzionirane) naprave, sistemi za zajem zraka in odvod dimnih plinov nam zagotavljajo varno in nemoteno obratovanje!

Delo na plinskih instalacijah lahko opravljajo samo usposobljeni in registrirani izvajalci.

Nadzorna služba koncesionarja bo priklop na omrežje zemeljskega plina izvedla po pregledu plinske instalacije in na osnovi predloženih dokumentov (dokazila o registraciji in usposobljenosti izvajalcev del, A-testi in certifikati vgrajenih materialov), uspešno opravljenih preizkusih plinske instalacije in pridobljenem dimnikarskem soglasju.

KJE BODO OBCANI INFORMIRANI

Obcani bodo informirani v člankih naslednjih Odsevnov ter v posvetovalni energetski pisarni, ki bo v Trzinu odprta predvidoma v mesecu aprilu, kjer bodo občani lahko tudi podpisali pogodbo o izvedbi hišnega plinskega priključka.

V pisarni se bomo posvečali tudi konkretnim primerom, ki so zaradi različnih objektov in želja investitorjev specifični.

KDO IN KAKO LAHKO VPLIVA – PRIPOMORE, DA BO CENEJŠI IN EKOLOŠKO ČISTEJŠI ZEMELJSKI PLIN KAR NAJHITREJE V TRZINU

V plinifikacijo Trzina so vključeni:

- Lokalna skupnost – Občina Trzin – Koncesionarji (distributer plina in dimnikarska služba)
- Občani – bodoči odjemalci zemeljskega plina – investitorji plinifikacije v hišah
- energetsko svetovalna pisarna – usposobljeni izvajalci del

NAŠE DEJAVNOSTI V OBDOBJU PRIPRAVE PLINIFIKACIJE

- Občina Trzin je že opravila pomembno delo na področju plinifikacije. Veliko bo lahko pripomogla pri organizaciji posvetovalne energetske pisarne, za katero je dala na razpolago prostore v stari osnovni šoli v Trzinu. Ves čas budi nad potekom plinifikacije. V primeru zapletov bo lahko pomagala pri upravnem postopku (pridobitvi gradbenega dovoljenja).
- Koncesionar PETROL – distributer zemeljskega plina bo zgradil plinsko omrežje in pripeljal plin do hiš ter oskrboval Trzin z zemeljskim plinom. Z nadzorno službo (zunajna plinska mreža in hišni priključki ter interne instalacije v hišah) bo skrbel za brezhibno izvedbo plinifikacije. Po potrebi bo sodeloval v posvetovalni energetski pisarni in morebitni javni razpravi.
- Koncesionar (dimnikarska služba) bo s pregledi ugotavljal ustreznost dovodnikov zraka in dimnih odvodnikov. Ponudil je pomoč pri posvetovalni energetski pisarni in sodelovanje pri morebitni javni razpravi.
- Občani bodo bistveno lahko pripomogli s sodelovanjem in medsebojnimi obveščanji, če zlasti pri pridobivanju soglasij za vkop plinovodov preko njihovih zemljišč ter tako prispevali k hitrejši plinifikaciji.
- Posvetovalna energetska pisarna bo pomagala občanom z nasveti in izbiro optimalnih rešitev in po potrebi pri realizaciji izvedbe interne plinske instalacije v hišah in poslovnih objektih.

Neki skupni cilj so: • manjši stroški za porabljeno energijo • manj obremenjeno okolje zaradi manjših emisij dimnih plinov ter transportnih vozil tekočega nafnega plina • manj obremenjene ceste • zanesljivejša dobava zemeljskega plina po plinovodih • kar najhitreje do zemeljskega plina v Trzinu

Vse nadaljnje informacije v zvezi s plinifikacijo občine Trzin bodo objavljene v naslednjih številkih lokalnega glasila ODSEV.

NA KRATKO IZ SOSEDNIH OBCIN

Novi zgibanki treh občin

Občine Domžale, Moravče in Lukovica so pred kratkim izdale dve novi turistični zgibanki, ki vabita na sprehode in ogled kulturno-zgodovinskih spomenikov, ki so nastali na prehodu iz srednjega v novi vek. Prva zgibanka predstavlja gradove, druga pa zanimive cerkve. V perspektivi o gradovih so predstavljene renesančni lepote: grad Tuštanj, grad Krumpark in grad Brdo pri Lukovici. Najbolje in najlepše je ohranjen grad Tuštanj v moravski občini, ki je zanimiv tudi po tem, da v njem še živijo potomci nekdanjih lastnikov, gradu Brdo pri Lukovici se zdaj spet obetajo lepši časi, saj ga

obnavljajo, najslabše pa se godi gradu Krumpark, ki zaradi zapletenih denacionalizacijskih postopkov zdaj žalostno propada. Kljub vsemu so omenjeni gradovi vredni obiska in vsak lahko obiskovalcem pove svojo zgodbo o zgodovini našega območja. Druga zgibanka pa predstavlja cerkev sv. Lenarta na Krtni, cerkev sv. Luka v Spodnjih Praprcih in cerkev sv. Andreja v Sv. Andreju pri Krašah. V vseh treh cerkvah so še vidni vplivi gotike na arhitekturo in slikarstvo v naših cerkvah, ki se je obdržala vse do začetka 16. stoletja. Omenjene cerkve so bile priče turškim napadom, pojavom reformacije, tlačanske stiske in kmetkih uporov.

Za boljše avtobusne povezave občin našega območja

11.2. letos so se na pobudo kamniškega župana Antona Smolnikarja v Kamniku zbrali predstavniki občin s severovzhodnega območja Ljubljane. Občina Trzin je zastopala na podžupan g. Valentin Kolenc. Govorili so o možnostih izboljšav javnih prevozov na območju in jih približali potrebam občanov. Udeleženci sestanka so menili, da je treba projekt enotne avtobusno-železniške zvoznice ohraniti in nadgraditi, posebno zanimiv pa je bil predlog, da bi med občina-

mi uvedli krožne avtobusne proge z manjšimi avtobusi. Ti bi bili v času, ko se v šolo vozijo učenci in dijaki, namenjeni predvsem njim, kasneje pa bi vozili še druge potnike. Ker zdaj večina avtobusnih prog vodi le proti Ljubljani in nazaj, so ljudje, ki želijo potovati iz ene občine v drugo, pogosto prisiljeni presedati iz enega avtobusa v drugega in tako izgubijo precej časa; krožne vožnje pa bi lahko bile tudi cenejše. Dogovorili so se, da bodo po občinah preverili, kakšno je zanimanje za uvedbo takšnih krožnih povezav. V Trzinu pa v zadnjem času spet bolj razmišljajo o tem, da bi podaljšali eno od prog ljubljanskega potniškega prometa do Trzina in mogoče celo do Domžal. Pravijo, da je pri LPP zdaj več zanimanja za to.

Publikacija Zaščita in reševanje v občini Domžale (1900 - 2000)

Ob letošnjem svetovnem dnevu civilne zaščite, 1. marca, je občina Domžale izdala publikacijo, ki predstavlja vrsto izrednih dogodkov s področja zaščite in reševanja na območju sedanje občine Domžale. Med takimi dogodki je opisano tudi dogajanje v času trzinske bitke med vojno za Slovenijo. Publikacija je bogato ilustrirana in prinaša precej zanimivih podatkov o tem, kako so posredovali ob večjih poplavih, neurjih, snežni ujmi in drugih naravnih nesrečah, predstavljani pa so tudi razni drugi dogodki iz polpretekle zgodovine, v katerih so svojo vlogo odigrale enote civilne zaščite. Med drugim je tako opisano, kako so sprejeli in nastanili begunce iz Hrvaške in BiH-e, kako je 1996 potekala republiška vaja Polres, kako so skrbeli za red med obiskom papeža in kakšne preizkuse usposobljenosti reševalcev in pripadnih

kov civilne zaščite so imeli. Publikacijo bodo razdelili tudi med nekatere ustanove v občini, ki so nastale iz nekdanje domžalske občine. Verjetno bo publikacija povsod dobrodošla kot zanimivo branje, hkrati pa tudi kot priročnik o tem, kako je treba ob posameznih izrednih dogodkih ukrepati.

Po nagelj je šlo na Limbarsko goro tudi precej Trzincev

V nedeljo, 10. 3., so člani Društva kranjancov Limbarska Gora - Hrastnik ter Smučarskega kluba Termit iz Moravče že 14. pripravili množično prireditev Po nagelj na Limbarsko Goro, s katero po svoje čestitajo ženskam ob dnevu žena in materinskem dnevu. Vsaka ženska, ki listega dne pride na Limbarsko Goro, namreč dobi nagelj, seveda pa poskrbijo tudi za dobrodoščilo moškim, le da jim namesto nageljna običajno ponudijo silce žganega. Letošnja udeležba na prireditvi je bila rekordna, saj se je na Gori, po ocenah organizatorjev, zbralo čez 15.000 ljudi. Imeli so pripravljene 6.500 nageljnov, pa jih je seveda zmanjkalo. Ker ženske v glavnem na Goro niso prihajale same, ampak v družbi moških in tudi dokaj številnih otrok, je verjetno računala organizatorjev kar točna. Med obiskovalci pa je bilo letos opaziti kar veliko Trzinčanov in Trzinčev. Vsi so bili dobre volje, saj je k razpoloženju svoje prispevalo lepo vreme, zelo dobro pa so se s programom in dobro založenimi stojnicami izkazali tudi organizatorji.

Gimnazija v Domžalah bo

V eni od prejšnjih številkih Odseva smo poročali, da je Ministrstvo za šolstvo in šport ugodilo zahtevam domžalske občine po odprtju gimnazije v Domžalah in o tem, da so to informacijo v Kamniku sprejeli s strahom, saj so se bali, da bi njihova gimnazija ostala brez dela dijakov. Po naših zadnjih podatkih gimnazija v Domžalah bo. Čeprav so do 6. marca v Domžalah sprejeli le 39 prijav za vpis, kar je premalo za odprtje natrčanih dveh oddelkov gimnazije, so se na Ministrstvu za šolstvo vseeno odločili, da bodo gimnazijo v Domžalah odprli. K temu je pripomoglo dejstvo, da je zanimanje za vpis v večino ljubljanskih gimnazij preseglo pričakovanja in zmogljivosti tamkajšnjih gimnazij. Tudi zanimanje za vpis na kamniško gimnazijo je bilo večje, kot so tam ponudili vpisnih mest, zato so strahovi Kamničanov zdaj manjši, na Ministrstvu za šolstvo pa so prepričani, da bodo s preusmeritvijo tistih kandidatov, ki v Ljubljani ne bodo dobili učenjskih mest, lahko napolnili domžalsko gimnazijo. Mogoče bo med tistimi, ki se bodo odločili za gimnazijsko izobraževanje v Domžalah, tudi kakšen Trzinčan, saj so prometne in tudi druge povezave z Domžalami precej bolj ugodne kot z drugimi kraji.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM MLADIM OBČINA POSVEČA PRECEJ POZORNOSTI

Ker smo to številko Odseva v nekoliko večji meri posvetili problematiki mladih v Trzinu, smo tudi tokratni pogovor s trzinskim županom začeli z vprašanjem, kako je v občini poskrbljeno za mlade.

Lahko rečem, da je prav vprašanje reševanja problematike mladih eno tistih, ki jim občina že vse od začetka namenja precej pozornosti pa tudi sorazmerno dosti denarja. Društvo prijateljev mladine je tako eno od trzinskih društev, ki dobi največ sredstev, prav tako pa občina že tretje leto podpira dejavnost mladinske delavnice oz. kot že sami pravijo mladinskega kluba. V prvem obdobju smo želeli, da bi pod vodstvom strokovnjaka za ta vprašanja, dr. Alberta Mrgoleta, poskrbeli za mlade, ki so na nek način problematični, vendar je vse skupaj preraslo in gre zdaj pri tem predvsem za poskus zbiranja in organiziranja mladih na splošno. Kot je znano, si je občina zadala nalogo, da bi zagotovila prostore, v katerih bi se lahko zbirali mladi. Ker so postopki, podobno kot povsod, kjer gre za gradnjo, počasni, pri tem še nismo prav dosti izboljšali razmer, vendar pričakujemo, da bodo mladi v Trzinu že letos lahko dobili prostore za svoj klub. Treba pa je le reči, da so razmere zdaj precej boljše, kot so bile, ko je občina začela delovati. Takrat ni bilo nobene organiziranosti mladih, ni bilo nobenega prostora, kjer bi se mladi, vsaj občasno, lahko zbirali, prav tako pa tudi ni bilo primernih športnorekreativskih površin, kjer bi se mladi lahko rekreirali in športno življali. Občina se je načrtno lotila reševanja problemov na vseh treh ravneh in nekaj rezultatov je že vidnih, predvsem pa pričakujemo, da se bodo razmere že kmalu precej popravile na vseh treh ravneh.

Na organizacijskem področju smo takoj podprli ustanovitev Društva prijateljev mladine, skoraj hkrati pa smo začeli tudi podpirati možnost za organizirano zbiranje najstnikov in druge mladine v krogu mladinskega kluba. Prav tako smo začeli s prizadevanji za zagotovitev novih športnorekreativskih površin. Kot je znano, smo sprejeli ureditveni načrt za bodoči športnorekreativski park, na območju obrtne cone smo uredili začasno nogometno igrišče, ta mesec pa smo začeli tudi obnavljati otroška igrišča. Kar se tiče prostorskega vprašanja pa smo v bodočem občinskem objektu v T-3 kar precejšen prostor namenili za potrebe bodočega mladinskega kluba, hkrati pa bo tam posredno mladim namenjena tudi knjižnica,

ki jo bomo uredili v tistih prostorih, nenačrtovanih pa bo potrebam mladine lahko služila tudi večinamenska dvorana, ki bo v T-3. Tako se mi zdi, da se bodo pogoji za delovanje mladih v Trzinu prav letos precej popravili.

Slišali smo namige, da bo v prostoru pod večinamensko dvorano v T-3 mogoče urediti tudi disko klub. Ali to drži? Tisti prostor ne bo primeren za kaj takega. Mladi bodo v mladinskem klubu dobili precej več prostora, kot ga je tam. V tistih prostorih bodo lahko pripravili tudi kakšen glasben dogodek, vendar pa tam ne bo prostora za kakšen disko, kot je na prime Life ali kak temu podoben. Prostor v T-3 pa tudi drugače ne bodo primerni za disko, saj bo v bližini stanovanjsko območje, in bi bil disko tam moteč. Disko klube zdaj praviloma umeščajo izven goste naseljenih območij. Naš namen ni, da bi urejali neko zabavišče, ampak želimo urediti predvsem mladinski klub, kjer se bo mladina lahko zbirala in seveda poslušala tudi glasbo. Tam bodo lahko tudi plesali.

To zimo ni bilo prav dosti srečanj, pogovorov in predavanj, kakršne ste pripravljali lani. Ali je že mogoče napovedati, da tudi prireditev trzinske pomladi ne bo toliko, kot jih je bilo lani? Res je. Letos je bil le en tak večer, ki smo ga posvetili delu prostovoljcev. Prav v času, ko bodo bralci dobili to številko Odseva, pa naj bi bil še drugi tak kulturni večer, in sicer srečanje s pesnikom dr. Borisom A. Novakom. Da sta dva načrtovana večera odpadla, pa je pripomogel splet okoliščin. Po eni strani je bila občina precej obremenjena z drugimi dogodki, tudi sam sem imel precej drugih zadolžitve, po drugi strani pa je bilo čutili tudi odsotnost predsednika KUD-a, ki ga je prizadela bolezen, saj je prej vedno zavzeto sodeloval pri pripravi takih srečanj. Za trzinsko pomlad pa računam, da seveda bo.

Slišali smo, da je eno od podjetij občini dolžno položiti asfalt na dogovorjeno veliko površino, vendar na občini še niste našli površine, ki bi jo bilo dobro pokriti z asfaltom. Slišali smo tudi, da je občina dolžna asfaltirati parkirišče za podjetjem Biring. Ali to drži? Slišali smo tudi namige, da bi podjetje Biring pohitelo s pridobivanjem zemljišč, ki so potrebna za ure-

ditev povezovalne ceste med industrijsko cono in ostalim delom Trzina, če bi občina do podjetja izpolnila svoje pogoje. Koliko je resnice v tem?

Vaše informacije ne držijo in za te stvari prvič slišim. Najprej moram reči, da se podjetje Biring trudi pridobiti lastništvo parcel, ki ležijo tudi na trasi bodoče povezovalne ceste med OIC in ostalim delom Trzina. Kot smo že večkrat omenili, je to zelo težaven in počasen postopek, saj gre za zemljišče, kjer lastniški deleži ob dedovanjih niso bili povsem korektno izpolnjeni. S podjetjem Biring imamo res dogovor, da bo občina, ko bo omenjeno podjetje pridobilo lastništvo vseh potrebnih površin, od njega odkupila zemljišča, preko katerih bo tekla povezovalka, lahko pa se bomo tudi dogovorili za zamenjavo zemljišč na trasi povezovalke s kakšnimi drugimi zemljišči. Seveda pa so na tej trasi še drugi lastniki zemljišč, s katerimi prav tako potekajo pogovori o odkupu ali zamenjavi. Kar zadeva parkirišče za objekt Biringa pa moram povedati, da še iz časa domačelske občine obstaja pogodba, katerih določila je trzinska občina, kot naslednica, dolžna izpolniti. Podjetje Biring je v času, ko je gradilo trzinsko bencinsko črpalko, z domačlo občino sklenilo dogovor, da bo uredilo del vodotoka, ki je v bližini, in hkrati preko tamkajšnje ga potoka zgradilo most, kar je bil tudi precejšen finančni zalogaj. V zameno za to pa je občina Biringu priznala plačilo komunalnega prispevka za črpalko in se zavezala, da bo podjetju prodala 1.500 m² zemljišča ob njihovih objektih v OIC.

Glede na to, da je Biring svoje obveznosti, se pravi ureditev vodotoka in izgradnjo mostu, izpolnil, je občina dolžna izpolniti svoje obveznosti iz pogodbe, ki jo je nasledila od domačelske občine. Predaja zemljišča še ni bila uresničena, ker je zaradi gradnje štiripasovnice prišlo do različnih transakcij s tamkajšnjimi zemljišči, vendar nameravamo te obveznosti izpolniti, saj smo jih dolžni po pogodbi.

Kar se tiče asfalta, ki naj bi ga občina imela v dobrem, pa naj povem, da se je podjetje Telsim, kot izvajalec Telekomovih del, zavezalo, da bo, ker ni opravilo vseh stvari tako, kot bi moralo, v Trzinu asfaltiralo približno 200 m² površin. Težava pa je nastopila, ko smo iskali ulice ali odseke ulic, ki še niso asfaltirani in bi jih lahko pokrili z asfaltno prevleko. Poskusili smo najprej z eno ulico ob Mengetški, vendar se lastniki zemljišč oz. uporabniki tiste poti niso strinjali. Poskusili

smo z drugo ulico, pa smo naleteali na enake težave. Zdaj se pogovarjamo o tretji uličici in kaže, da bomo vsaj tam dobili soglasja in služnostno pravico, tako da bomo lahko položili asfalt. Kar bo asfalta ostalo, pa bomo porabili za zemeljska dela pri šoli.

Mislím, da je po vsem, kar sem povedal, jasno, da vaša informacija ne drži. Je pa res, da bi radi čimbolj pospešili postopek za začetek gradnje povezovalne ceste, da imamo pripravljeno tudi večino potrebne dokumentacije, le lastniško vprašanje nekaterih parcel na trasi še ni rešeno.

V zadnjem času smo opazili nekatere spremembe na območju, kjer naj bi uredili bodoči športni park. Ste z deli že začeli?

Da ne bo pomote, tam še nismo začeli z gradbenimi deli, saj z njimi tudi ne bi mogli začeti, ker še nismo pridobili grad-

benega dovoljenja. Res pa je, da smo očistili tamkajšnje parcele v skladu z njihovo namembnostjo. Parcele, ki smo jih očistili, so namreč po zemljiškoknjižni namembnosti travnik. Je pa res, da so se v preteklosti, podobno kot se s travniki dogaja marsikje po Sloveniji, zaraščale. Mi smo dali samo odstraniti tisto goščavo, ki se je tam razrasla, hkrati pa smo morali počistiti tudi vso navlako, ki so jo v preteklih letih tja nanosili in navozili Trzinci in drugi. Tam so bili celi kupi smeti in drugih odpadkov, ki so jih tja večinoma navlekli okoličani.

Bo tudi letos občinska čistilna akcija?

Seveda bo. Podobno kot prejšnja leta bomo v aprilu pripravili čistilno akcijo, in upam, da se je bodo občani udeležili vsaj tako številno kot v prejšnjih letih. Moram pa reči, da sem kar malo žalosten, ko vidim, kakšen odnos imajo nekateri občani do okolja. Lani smo na primer na občinske stroške očistili

parcelo na robu gozda (ob poti od Grmeke proti bajerju), kamor so ob gradnji štiripasovnice vozili odvečni material. Tam smo tudi namestili tabele, ki prepovedujejo odlaganje smeti. Nekdo pa je v svoji sprevrženi duhovitosti, mogoče pa prav iz arogance, točno pred eno od tabel stresel voz ali kamion gradbenih odpadkov. Tako da bomo župan in občina ja videli, kako se on poživlja na to, kar počnemo mi za čisto okolje. Takšno »junačenje« res ni duhovito. Odpadke je mogoče brez težav odpejati na deponijo na Dobu, poskrbeli pa smo tudi za številne druge možnosti odlaganja smeti in druge navlake, vendar nekateri še vedno najraje, največkrat verjetno na skrivaj, nosijo odpadke v gozd, naravno in jo packajo. Drugi pa moramo leto za letom čistiti za takimi ljudmi brez kulture srca.

Miro Štebe

MLADINSKI KLUB TRZIN

Mladinski klub Trzin deluje že dve leti. Vodi ga Albert Mr-gole, ki je srčen človek, kateremu mladi zaupajo. Srečujejo se vsak petek ob 18:00 uri v prvem nadstropju stare trzinske šole.

Na začetku delovanja kluba sta bila le dva člana, danes pa jih je že okrog trideset. Moji sogovorniki so bili: Damir, Jasmin, Uroš, Vojko, Peter, Miha, Anže, Kristjan in Maja. Ostali člani pa so še: Zlatko, Mare, Mateja, Eva, Bojan, Mitja, Robi, Dijana, Urša,

Ismeta, Žiga, Anita, Lili in Zala ter drugi občasni obiskovalci kluba. Vsi obiskujejo višje razrede osnovne šole ali srednje šole.

S fotografom sva se jim pridružila ob 19:00 po delovnem sestanku, ko so ravno začeli s praznovanjem druge obletnice delovanja kluba. Vzdušje je bilo enkratno. Čudovito je videti mlade, ki se imajo radi, so nasmejani, spontani, ki se neprestano šalijo in se na poseben, simpatičen način dokazujejo drug pred drugim, iščejo svoj imidž. Odprto so naju sprejeli in pogostili s pijačo in pišloli. Pogovarjali smo se o tem, kaj jim pomeni klub, kako preživijo svoj prosti čas in kaj menijo o drogah.

Večinoma se radi ukvarjajo z glasbo, eden med njimi že osem let. Klub se jim zdi v redu, ker lahko poslušajo glasbo glasneje doma: »Všeč mi je, da imamo svoj prostor, kjer se nekaj do-

gaja.« Pobarala sem jih, če bodo kdaj vrteli evergreen glasbo, pa so rekli, da bodo morda pripravili večer 60-ih let. Upam, da ne bodo pozabili na nas, malo starejše.

Radi gredo ven s prijatelji, v diskoteko. Nekateri imajo že vizije za prihodnost. Eden izmed njih bo podjetnik, trenutno pa se zani-ma za punce in hodi streljati, drugega zanimajo bencinski športi. Denar za bencin prispevajo starši. Nekateri so že dogovorjeni za delo ali že delajo. Precej pogost odgovor na vprašanje, kaj jih vesele, je bil: »Nič.« Ko pa sem bila le malo bolj nadležna, smo našli še kaj drugega. Radi igrajo igrice na računalniku, gledajo televizijo, predvsem akcijske filme, nekateri radi igrajo nogomet, eden kolesari.

Kar zadeva droge so bili precej skrivnostni. Med mladimi sta še vedno popularna trava in alkohol. O tem, kje dobijo travo, sem dobila nejasne odgovore. Tudi na vprašanje, če je to drago, so odgovorili na splošno: »Odvisno, koliko nabaviš.« Glede na to, da je kajenje kanabisa v Sloveniji prepovedano, so odgovarjali previdno, kar je popolnoma razumljivo.

Vsem se zahvaljujem, ker ste me sprejeli v svojo družbo in vam želim, da bi klub čimprej polno zaživel v novih prostorih poslopja T3.

V.P.O.

MLADI ŽE TEŽKO ČAKAJO KLUBSKE PROSTORE

Med mladimi v Trzinu najpogostejše slišimo očitke, da zanje ni poskrbljeno, saj nimajo niti prostora, kjer bi se lahko shajali. To ne drži povsem, saj se člani mladinskega kluba, ki ga vodi dr. Albert Migoletta, redno srečujejo in se tudi že lahko pohvalijo z nekaterimi uspehi. Je pa res, da gre še za relativno majhno skupino mladit, ker pa bodo ti prav gotovo jedro tistih, ki se bodo zbirali in delovali v novih prostorih mladinskega kluba, smo dr. Migoletta zaprosili, da nam vsaj okvirno predstavi delovanje trzninskega mladinskega kluba.

Kot sem že omenil, je v klubu zdaj čez 30 mladit, na katere že lahko računamo pri našem delovanju. Seveda pa imamo v klubu vzpone in padce. Glede na to, da nam hodo zagotovili prostor, moramo imeti pripravljen program za delovanje v njem. Zato že pripravljamo različne sekcije: šank, glashena, filmska, info, zabavne igre ... Lani smo imeli za 8. marec prireditve in smo v KUD-u postavili vizijo hodočnega kluba. Nekateri so skrbeli za glasbo, lightshow, računalničarji so pripravili grafično simulacijo klubskih prostorov, deloval je šank in stregli smo pijačo in jedačo, ki smo jo dobili od sponzorjev.

Se mladi sami opredelijo, kaj jih zanima, v kateri sekciji bi sodelovali? Seveda. Sam si klub predstavljam kot velik prostor skupne pripadnosti z manjšimi bazami, kjer se ves čas nekaj dogaja. Vsi mladi radi npr. poslušajo glasbo. Glasbeno sekcija je prostor, kjer se poslušajo glasba, se o njej pogovarja, kjer imaš nekaj »odštekancev«, ki so nori na muziko, se spoznajo na aparature in jih znajo uporabljati, ob tem živijo in svoja znanja prenašajo tudi drugim; njihova znanja uporabimo za ples ali za tematske glasbene večere. Na ta način se učimo poslušati glas-

bo in upoštevati različnosti v njej: iščemo, kaj je komu všeč, ko poslušajo jazz, etno, jugo, metal, rap. In spoznavamo, v čem je za koga funkcija glasbe. Kje je užitek; postopoma postaneš kritičen poslušalec (uporabnik) in znaš ločiti, kaj je kvaliteta in kaj je »junk«. Tako si predstavljam delovanje glasbene sekcije. Nekaj zanesenjakov, ki jih združuje glasba, ob poslušanju se učijo. Kako glasba učinkuje, kako sestaviti program za prireditve, tudi za žurke, da se bomo dobro imeli. To je aktiven odnos do neke vsebine. Pot naprej vodi do glasbenega ustvarjanja.

Ali bi mladi te sekcije vodili popolnoma samostojno ali bi jim pomagali še drugi? Bili bi precej samostojni. Že dve leti smo skupaj, poznamo se. Sedaj so že v srednji šoli in moj namen je, da so samostojni. Vem, da jih bom moral na neki točki spustiti. Sam ne bom mogel večno igrati vloge lokomotive, saj mi to jemlje veliko časa in energije. Rad bi vzgojil mentorje, ki bi vodili te sekcije. K sodelovanju bi rad pritegnil študentke/le ali druge navdušence, ki bi v tem videli smisel in veselje. Ti bi potem učili mlajše in bi se na ta način sistem samohranjeval. Imeli bi nek programski odbor, ki bi bil sestavljen iz predstavnikov teh sekcij. Pripravljani pa sem še dalj časa pomagati pri vodenju politike kluba, programskih načrtih, managementu ...

Temeljni motiv je, da bi se mladi spontano družili ob nekem dogajanju. Tudi šank sekcija ne predstavlja samo ponudbe pijače. Naša zamisel je tudi hrana. Ko prideš lačen iz šole in nimaš nič hrane, prideš v klub in si jo tam pripraviš. Hrana je tudi kultura. Imeli bi teden kitajske hrane in ob tem spoznavali njihovo kulturo. Perspektiva je, da ne bi imeli le cocacole in hitre hrane, ampak bi morda obdelovali zemljo kakšne zapuščene kmetije, kjer bi gojili svojo hrano. Torej druženje skozi nek cilj.

Kaj lahko narediš, kadar naletiš na subkulturo, ki uživa droge?

Pravkar prihajam s svetovne konference o drogah v Cankarjevem domu. Droge so realnost, ki jo svet priznava kot samoumevno dejstvo. Naša prizadevanja s preventivo so kar grozljivo smešna in skoraj neprimerljiva z izkušnjami drugih dežel, po kateri se mladi tako radi zgledujejo. Mladi droge

uživajo, ker so zanimive, fascinantne in tudi zato, ker so prepovedane. Dajejo jim občutke, ki jih realno vsakdanje življenje ne. V sedanjem načinu življenja se zdi, da res ni prave alternative. Je pa res, da so mladi dolgočaseni, in mislim, da je za generacijo, ki odrasta, še možno razmišljati o preventivi, če jim bomo omogočili neke druge izkušnje – zanimive in zlasti realne.

Koliko je po tvoji oceni v Trzinu uživalcev drog?

Ne vem, nikoli nisem iskal števil. Ločiti moramo, ko mladi iz radovednosti pač poskusijo travo, speed, trip, kaj posnifajo, vzamejo kakšno tabletko – ponudba je danes res zelo pestra, in med resno zasvojenostjo. Ločiti moramo tudi med party drogami in trdimi drogami. Po pripovedovanju (in nekaterih manj uradnih študijah) ima polovico slovenske mladine, ki je stara nad 15 let, izkušnjo s kajenjem trave. Iz pripovedovanja lahko rečem, da mehke droge tudi mladim v Trzinu niso tuje, ne upam pa dajati številčnih ocen. Imam občutek, da se mladi v Trzinu raje poveselijo z alkoholom. Vendar so to ne hvaležne ocene, ki zlasti pri starših vzbujajo zaskrbljenost, nerealna pretiravanja in strah.

Mislili, da starši vedo, kaj se dogaja z njihovimi mladostniki?

Droga je prepovedana. *Starše pa eni strah, drugi pa ne zanima, res pa je tudi, da nimajo pojma, kaj se dogaja, ker ne obvladajo jezika mladit. To je tako, kot bi govorili z drugega brega reke. Mladi pa na nasprotni strani živijo v tem svetu, imajo izkušnje in prilike, in poskusijo. To je čisto drug svet. Starše seveda zanima, kaj je na nasprotnem bregu. Zato je pogovor o tem lahko občutljiv. Hitro se bo našel kdo, ki bo zaradi moje izjave, da je več kot pol mladit, že kadilo travo, planil po meni in rekel, da je mladinski klub drogeraški center. Moje načelo je seveda, da je droga slaba, škodljiva in klub ne bo namenjen preprodaji drog, ne bo zbirališče tistih, ki bi propagirali droge. Tudi stališče večine mladit je takšno. Seveda pa si ne moremo zatiskati oči.*

Veliko je neinformiranosti. Seveda tudi mene skrbi razsežnost in prisotnost drog, če jih mladi uporabljajo kot mašilo za praznino svojega življenja. Naj povem, da v klubu velja načelo prepovedi uživanja drog in pijančenja. Vendar me zanima, kaj je pri drogah tako privlačno, da jih mladi uživajo – in se ob tem zelo jasno zavedajo vseh možnih posledic.

Gre za doživetje nečesa presežnega, entetskega, adrenalinskega. Mislim, da je to

nadomestilo za neuresničeno potrebo po druženju, za praznino v medsebojnih odnosih. To je polje, na katerem je možno kaj narediti.

Tvoje izkušnje?

Imam izkušnjo s fantom, ki se je navezal name še v vzgojnem zavodu, kjer sem delal. Preživel je vse možne zavode in obravnave v Sloveniji in nazadnje pristal na heroinu. Zdravil se je v Don Pierinovi skupnosti v Italiji in na Škotskem, se z izjemnim naporom in borbenostjo očistil in vrnil v Slovenijo, se zaposlil in sanjari o lastnem stanovanju in boljšem življenju. Ves čas je prihajal k meni po pomoč in navste, vendar sem lahko le delno mašil nek njegov temeljni primanjkljaj – ni imel družine oz. staršev, ki bi mu dajali podporo. Njegov dom je bil kontejner centra za socialno delo, denar, ki mladim pomeni zagonski kapital za samostojno življenje, je bila od države določena bedna mesečna denarna pomoč. Zanj so skrbeli nekateri

po službeni in drugi po srčni plati, vendar nihče ni mogel nadomestiti manjkajočih staršev. Potem je služba propadla, ostal je na cesti, ponovno je padel v drogo. Spominjam se, da je prišel k meni in mi povedal, da je ponovno na heroinu, in pogovora, ko nisem mogel odgovoriti na njegovo večno željo po izraženi ljubezni s sirani staršev, ko nisem mogel staviti na odnos, ki bi ga prepričal, da poskusi še enkrat. Kljub temu se je boril sam, celo dobil možnost za socialno stanovanje, za novo službo, vpisal se je v detoksikacijski program. A na pragu srečnega razpleta so ga našli mrtvega, z iglo v roki. Ta izkušnja mi je pokazala, da mu jaz, kljub iskreni želji, nisem mogel nadomestiti neke temeljne izgube, nisem mu mogel nuditi tiste brezpogovorne ljubezni, ki jo imajo starši do otroka in po kateri je tako neizmerno hrepenel.

To je zgodba z ekstrema, vendar strašna življenjska lekcija.

Kako to povezati z mladinskim delom?

S skupino, ki se rada druži, mladim ponujamo možnost, da se srečajo, da navezujejo stike, ki imajo neko globlino, neko pristnost. Naši pogovori, naše sanje, to je kapital neprecenljive vrednosti. To je na ravni preventivnega delovanja. Pri tistih, ki uživajo droge, pa je potreben še drugačen pristop. Tam igrajo

popolnoma drugi mehanizmi. Mladi se hitro prepoznajo v kakšni ideji, zasvojenici pa imajo samo egoistične kalkulacije.

Mislím, da je problem droge problem odnosa do uživanja. To je eden temeljnih problemov današnje družbe. Ne znamo uživati. Užiti so nam posredovani na sprevržen način, od seksualnih naprej. Ves čas imamo neke nadomestke, sublimacije, ni spontanosti.

Zato tako vneto gojim in spodbujam idejo mladinskega klubskega aktivnega življenja. Seveda stvari ni vedno lahko izpeljati. Včasih je že težko izpeljati preprosto akcijo z mladimi, ki imajo tovrstnih problemov. Letos se npr. nismo uspeli organizirati, da bi kot mladinski klub sodelovali na pustovanju. Uspe nam pripraviti žur, redno se srečujemo na sestankih, nisem pa prepričan, da bi v tem trenutku lahko zagotovili kakovosten klubski program za vsak dan v tednu. Zato bomo morali okrepiti moči.

Koga bi za konec najinega pogovora povabil k sodelovanju?

K sodelovanju vabimo vse mlade, ki kar koli počnejo, ki imajo karkoli v tem življenju iz srca radi; zlasti študente, entuziaste, mlade, ki so morda sami nekoč sanjali o mladinskem klubu in njihove sanje še niso zamrle. Verjamem, da bo klub prostor za druženje vseh mladih iz Trzin, tudi vseh društev in organizacij, ki združujejo mlade. Skupaj lahko ustvarimo dogajanje, ki bo v vsakdanjost prineslo novo kvaliteto druženja.

Hvala za pogovor in za to, da ti ni vseeno za naše mladostnike.

V.P.O.

URADNE URE UREDNIŠTVA ODSEVA

Vsi, ki želite prinesiti svoje članke, slike, reklame, ali pa dati predloge za članke in teme, ki bi jih bilo potrebno obdelati, se lahko zgledate v času uradnih ur v našem uredništvu (vsako sredo od 17. do 19. ure v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu, Mengeška c. 22/I). V času uradnih ur je mogoče oddati tudi vabila za prireditve, obvestila in seveda tudi osmislitve in zahvale.

V času uradnih ur vam bomo prisluhnilni in skušali na nek način usrečiti vašim željam. Telefonski številki Odseva in prostorih uredništva na Mengeški c. 22/I sta:

☎: (01) 564 45 67

☎: (01) 564 45 68

Uredništvo Odseva

ČISTILNA AKCIJA (13.4.2002)

začetek: ob 9^h na zbirnih mestih

zaključek: od 13.30 dalje v okrepevalnici Bor

Vrečke za odpadke in zaščitne rokavice bo mogoče dobiti na Občini v petek (12.4.), na voljo pa jih bodo imeli tudi predstavniki društev, ki se bodo v soboto (13.4.) ob 9h jutraj nahajali na zbirnih mestih za posamezne dele naselja, kjer bodo organizirali čiščenje.

Zbirna mesta:

- OŠ Trzin (Štrelsko društvo),
- avtopralnica na Kidričevi (Planinsko društvo, Društvo prijateljev mladine in Zveza veteranov vojne za Slovenijo),
- Vrtec Trzin (Vrtec in Športno društvo),
- Dolga dolina (Šmucarsko društvo),
- Mengeška 6 (Karitas),
- Gasilski dom (Prostovoljno gasilsko društvo),
- KUD (KUD),
- piramida (ČO).

Občina Trzin vabi k sodelovanju tudi vse občanke in občane.

KOMU ZAUPAJO MLADI V TRZINU?

Albert Margole je mentor Mladinskega kluba Trzin. Že dve leti uspešno vodi preko 30 mladih Trzinčev. Ko je govoril o svojem delu, sem čutila posebno karizmo in se o tem tudi prepričala, ko sem obiskala klub.

V Trzinu si kot mentor mladim prisoten že dve leti. Kako to, da te zanima prav delo z mladimi?

Ne vem, ali me najprej veselijo otroci in mladina ali pa je to nostalgija za obdobjem lastnega odrasčanja. Verjetno kar oboje. Spominim se, da sem bil nekoč prepirčan, da si s študijem podaljšujem mladost. Sedaj to počnem (verjetno povsem nezavedno) s tem, da se poklicno družim z mladimi. To je prvi razlog. Drugi je ta, da v sebi čutim neke 'pastoralne' vzgibe, in verjamem (morda je to naivno), da lahko mladim ponudim nek nov kulturni nivo. V sodobni družbi je zaznati veliko apatije in samozadostnosti, po drugi strani prevladuje individualizem. To so stvari, ki nam ne prinašajo kvalitete življenja. V svoji družini in v prijateljskem krogu sem se naučil, da štejejo odnosi. To je tisto, kar nam daje več. Tudi sprememba sistema je prinesla odmik od tega. Uveljavljajo se nove preživetvene strategije: tekmovalnost, odvrtnost, netolerantnost, nesolidarnost, nestrpnost do drugačnih. To so močne izgube na širšem kulturnem področju. V moji generaciji smo še imeli izkušnje nekega kolektivismu, ne mislim socialističnega - režimskega, ampak imamo izkušnje mladinskih klubov, imamo izkušnje prostovoljnega angažiranja, mladinskega aktivizma, tudi medkulturne simpatije na širšem balkanskem prostoru - od rocka do nogometa.

Kako si sam doživel slovo od socializma?

Koncem osemdesetih sem bil mladi raziskovalec na Oddelku za sociologijo kulture in lahko smo si privoščili dokaj zabaven način kritiziranja in provociranja totalitarnih elementov tedanjega režima. Sodeloval sem na Radiu Študent, kar nekaj sem takrat pisal za Mladino (pred afero JBTZ). Šlo je za neko zadovojstvo ob živem in tudi napetem dogajanju na mladinski sceni. Zdaj tega ni več. V teh izkušnjah je bila neka energija druženja, energija povezovala za neko stvar, kar je kvaliteta, za katero mislim, da smo jo dolžni posredovati naprej. To celo čutim kot neko svoje poslanstvo.

Kako si od teorije prišel v prakso?

V meni se prepletajo teoretične ambicije, ki pa brez praktične realizacije nimajo prave vrednosti. Svoje čase sem kreiral program PUM (projektno učenje za mlade), ki je bil namenjen šolskim ošpnikom - še vedno je uspešen program - in to je bil moj prvi primer uresničevanja teorije (ideje neformalnega dela) v praksi. Tam sem začel razvijati metodo neformalnega motivacijskega dela, projektno metodo, in vse to, kar je danes sestavni del mojega dela z mladimi.

Kje vse si pridobil izkušnje in znanja? Diplomiral sem psihologijo in najprej delal v Vzgojnem zavodu v Smedniku. Tam sem se srečal z »marginalci«, ki so me prevzeli. Potem sem dobil štipendijo na Oddelku za sociologijo kulture, postal sem mladi raziskovalec. Vmes sem se izpopolnjeval v Budimpešti, doktoriral in namesto profesure na univerzi sem pristal na Andražskem centru. Imel sem sicer čas, da bi nadaljeval v teoretičnem smislu, bral in pisal knjige, a me je življenje vedno na zanimive načine vračalo v prakso.

Veliko tega, kar počnem danes, sem se naučil na Danskem. Zlasti me je navdušil njihov izobraževalni sistem, ki je veliko bolj prilagojen svobodnemu izboru po načelu potreb mladih. Ob nam poznanih programih je veliko umetniških in ustvarjalnih programov, ki mlade zelo zanimajo. Za tiste, ki so nad šolo ohupali, pa imajo sistem druge možnosti, kjer so najbolj znane produkcijske šole. To so šole, ki delujejo po načelih učenja iz življenja in učenja ob konkretnem delu. Tako se mladi soočajo z ovirami vsakdanjega življenja na način učenja in ob zavedanju, da jih je z ustreznimi znanji mogoče premagati.

Kako v trzinem mladinskem klubu vnašate ta način dela, motiviranje mladih, ko skupaj organizirate koncerte, ples, pripravljate načrte za opremo novih prostorov v bodočem centru Trzina oz. v t.i. območju T3?

V tem klubu sem šel še korak naprej, saj hočem, da delo izhaja iz neposrednih motivov mladih. Nočem delovati od zgoraj, ampak skušam biti moderator tega, kar si želi jo sami. Iz tega potem skupaj oblikujemo idejo, skupen projekt. To pa je seveda dolgotrajno in ne ravno preprosto, saj mladi nimajo izkušenj, da bi lahko izražali svoje motive.

Sprva sem želel vzpostaviti svetovalnico za mlade, a se nihče ni odzval na to, to ni še sama beseda »svetovanje« vzbujala odpor. Nastala je prva skupina, s katero pa nismo do-

segli mojih storilnostnih ambicij. Vendar imam občutek, da so bila naša srečevanja znanje zelo koristna. Po letu 2001 se je vzpostavilo jedro današnje skupine, s katero na črtno naše nove prostore, saj jih je prav to, da bodo pridobili svoj prostor, najbolj pritegnilo. Poskusno smo že izpeljali nekaj prireditev, kjer so mladi videli, da organizacija ni tako preprosto delo. Dobili smo nekaj izkušenj za napre. Tako je nastala skupina preko 30 mladih, na katere lahko ta trenutek resno računamo.

Mi lahko poveš, kako privabiti mlade?

Delo z mladimi mora imeti neko jasno vsebino, nek cilj »izza«. V akcijah in projektih iščemo smisel, ki je blizu mladim. Npr. čistilna akcija sama po sebi verjetno ne bi nikogar pritegnila (kljub dejstvu, da si mladi zelo želijo čisto okolje). V našem klubu smo se o tem veliko pogovarjali in spoznali, da je čiščenje priložnost za promocijo našega dela in končno tudi mladim: Če bodo ljudje o nas dobili dobro mnenje, imamo možnosti, da nam bodo v bodoče bolj zaupali in nam tudi pomagali. Pri tem se je pokazalo, kako družbena potrditev mladim ogromno pomeni.

Viki Pečnikar Oblak

Kadar mlad človek zagleda polje konoplje, pomisli: tkalka mi bo stekla poročno srajco; kadar starec zagleda polje konoplje, pomisli: tkalka mi bo stekla mrtvaško srajco.

Flisni

MLADI IZ TRZINA ZAIDEJO TUDI V CENTER ZA MLADE V DOMŽALAH

Novega aprila 2002 bodo v Centru za mlade v Domžalah praznovali že šesto obletnico. Center za mlade je javni zavod, ki mladim ponuja ogromno različnih dejavnosti (kontaktni telefon, vzajemno pomoč za odvisnike in njihove sorodnike, svetovanje, informiranje), delavnice za osnovnošolce in dijake (ustvarjalna, fotografska, tehnike učinkovitega učenja), različne projekte (O sebi odločam jaz - ne droga, Gradimo si samopodobo, Pesniški večeri, Vesele počitnice...), študijske ekskurzije in mednarodne izmenjave, natečaje, kreativne delavnice, predavanja in pogovore idr.

Svoje prostore imajo na Ljubljanski 70 v Domžalah (tel: 01/722-66-00, e-mail: CZM@iol.net), kjer mladi lahko tudi preprosto preživijo svoj prosti čas ali praznujejo rojstne dneve. Ker imajo majhen prostor, pa se poslužujejo tudi knjižnice v Domžalah, kulturne doma, krajevne skupnosti na Viru...

Trenutno sta redno zaposleni dve delavki in ena preko javnih del, sodeluje pa tudi več prostovoljcev in drugih strokovnih sodelavcev. Pogovarjala sem se z vodjo, z gospo Lili Jazbec, ki je podrobneje predstavila le nekatere projekte.

»Ustanoviteljica Centra za mlade je Občina Domžale, vendar pa so prvi dve leti delovanja k nam spadali tudi mladi iz Trzina, saj smo bili enotna občina. Sodelovali smo pri ustanovitvi našega kluba za mlade, ki ga vodi Albert Margole. Rada bi poudarila, da zelo dobro sodelujemo z zagnano občino Trzin, ker ima vedno posluš za naše interese.

Čeprav imate v Trzinu svoj mladinski klub, včasih mladi prihajajo k nam, ker želijo ohraniti večjo anonimnost. To ni tak redko in se dogaja po vsej Sloveniji, zato v našem Centru za mlade kljub temu,

da je namenjen Domžalcem, sprejemamo vsakogar, saj je včasih prav prvi korak - stopiti skozi vrata neke organizacije - najtežji. K nam prihajajo mladi do 26. leta starosti, kasneje pa postanejo animatorji-prostovoljci. Srečujemo se tako z mladostniki, ki so sicer dobro vključeni v družbo, ki vedo, kaj hočejo, in s tistimi, ki so na skrajnem robu. Predvsem do slednjih imamo težji dostop, zato je potrebno tudi ulično delo. Informacije dobimo še preko drugih virov. Včasih nas pokličejo starši, učitelji, iz CSD-ja, zdravnik, sodelujemo s šolskimi svetovalci, tudi s psihologinjo Ksenjo Rojs Viskovič na trzinški osnovni šoli. Dobre izkušnje imamo s policisti, ki so zelo osveščeni in niso le organ pregona in represije, ampak delujejo tudi preventivno in povedo mladim, kje se lahko oglasijo. Sicer pa v teh primerih najbolj deluje kar ustno izročilo med mladimi. Ponavadi k nam pripelje prijatelj, kdo, ki je z nami že sodeloval in je dobil pozitivno izkušnjo. Samo v dveh primerih sta mladostnika prišla sama, vendar pod krinko, češ da je prijatelj v stiski in bi mu rada pomagala. To se je pokazalo šele po nekaj individualnih terapijah.

Pred štirimi leti smo organizirali prvi tabor, ki se je imenoval Ladin gaj. Sodelovala so dekleta iz Trzina in Kamnika (Tanja Turk, Mojca Kočar in Vesna-Katarina Sivec), ki so na hrvaško morje odpeljala skupino otrok iz Trzina in Domžal. Ker pa nekateri otroci, ki prihajajo iz družin z nizkim socialnim statusom, včasih nimajo urejenega državljanstva in ne morejo preko meje, smo zadnji dve leti ta tabor preselili v Strunjan.

Letos bomo že peto leto zapored izdali pesniško zbirko z naslovom Jesenske besede, pri kateri aktivno sodeluje tudi trzinški umetnik Simon Jugovič - Fink. Sodelavce vedno povabimo preko javnega razpisa. Izbrani nato pripravljajo pesniške večere po vsej Sloveniji.

Nudimo različne oblike pomoči. Pri učnih težavah najprej sodeluje naša socialna pedagoginja, ki glede na ugotovitve starejšim pomaga najti pravega inštruktorja, ki ima ustrezno znanje, naraven pedagoški čut in moč za motiviranje otroka. Nekaj otrok prihaja tudi iz trzinke občine.

Omenila bi svetovanje mladim, ki se srečujejo s težavami pri odrasčanju ali osamosvajanju. Pritiski na mlade se pojavljajo zaradi neurejenih družinskih razmer, iz šolske sfere, zaradi finančnih stisk, ljubezenskih težav ipd. V zadnjem času obravnavamo

veliko primerov s področja odvisnosti, predvsem od alkohola. Velikokrat me sprašujejo, kolikšna je razširjenost alkoholizma. Glede na izkušnje in sodelovanje s Centrom za socialno delo bi dejala, da tolikšna kot povsod drugod, hkrati pa se moramo zavedati, da bivamo na glavni regionalni poti, poleg tega sta tako občina

Domžale kot Trzin precej bogati in imata zato še večjo dostopnost do drog in alkohola. Srečujemo se tudi z motnjami hranjenja (anoreksija, bulimija, kompulzivno prenašanje). Mladi imajo danes premalo »pametnih« vzgledov s strani odraslih. Poleg tega je v medijih nešteto sporočil o tem, kakšni naj bi izgledali. Povedali so mi, da že deklice v tretjem razredu osnovne šole odklanjajo malico, ker menijo, da so predebele.

V zadnjem času smo namerno ciljali še na eno populacijo, za katero smo menili, da bi potrebovala koristne nasvete, to so mladi pari, ki še ne živijo skupaj, vendar že razmišljajo o tem, da bi imeli svojo družino, da bi vzgajali svoje otroke. Ta projekt smo poimenovali Šola za starše. Obisk je izredno velik in na koncu jim bomo izdali potrdilo. Po moji oceni je kar 25% udeležencev iz Trzina.

Za konec bi omenila še to, da imamo tudi dve skupini za samopomoč. Ena skupina je namenjena odvisnikom, ki ni nujno, da so redni uživalci. Velikokrat gre le za eksperimentiranje. Druga skupina pa je za njihove starše, sorodnike in prijatelje.

V.P.O.

Kar si človek v mladosti sposodi za drobiž, mora vračati v starosti v bankovcih.

Nemški

Mladost je čas setve.

Nemški

ANKETA: PROSTI ČAS MLADIH

Ker je marčevska številka posvečena predvsem mladim Trzinčanom, smo jih vprašali, kako preživljajo svoj prosti čas in spregovorili nekaj besed o uživanju drog in alkohola.

(Žiga, Urša, Kristina in Anita)

Urša (13 let): »Hodim ven, igram košarko, rolikam in hodim na strelske. Z drogo se še nisem srečala. Med nami je popularna trava, ampak mislim, da je to narobe.«

Kristina (17 let): »Večino časa preživim s fantom in z dobrim kolegom, včasih grem na strelske in se seveda družim s prijateljicami. Poznam nekatere, ki kadijo travo vsak dan in so živčni, če ne kadijo. Ne poznam pa nikogar, ki bi bil tako zasvojen, da bi se moral zdraviti.«

Anita (13 let): »Zvečer hodim ven s kolegicami in prijatelji, rolikam, včasih grem v disko. Mislim, da ni dobro, ker že v šestem razredu osnovne šole nekateri učenci kadijo cigarete. To bo šlo samo še naprej.«

Dekleta so povedala, da pogrešajo prostor, kjer bi se zbirali mladi: »Sploh ni prostora za mlade. Lahko bi kaj naredili za nas. Veliko je lokalov, ampak to ni dobro za mlade.« Med vikendi so pogostejše zabave, takrat spiijejo tudi kakšno al-koholno pijačo, sicer pa se znajo zabavati tudi brez alkohola: »Kadar se zberemo med tednom, se imamo dobro tudi brez pijače.«

(Sogovornik s punco, ki mi je pomagala pri fotografiranju. Oprostila, ker sem pozabila vajini imeni)

»Profesionalno igram nogomet v domačinskem klubu. Dosti jih poznam, ki so zasvojeni z drogo, predvsem s travo, za druge droge pa ne vem. Morda jih uživajo, vendar mi ne povejo. Alkohol je med mladimi popularen, vendar sam za to nimam časa, ker imam pogoste treninge. Pijem le ob rojstnih dnevih prijateljev ali na žurki med vikendom, če sem prost.«

(Uroš in Zlatko)

Zlatko (18 let): »V prostem času najraje poslušam glasbo. Z Urošem jo vrtiva skupaj

v mladinskem klubu, na plesih, zabavah. Oba sva člana mladinskega kluba Trzin, jaz sem celo najstarejši član. Seveda me zanimajo tudi punce. Kar zadeva alkohol, lahko rečem, da ga ne pijem več toliko kot včasih. Mislim, da se da dobro zabavati tudi brez alkohola. V Mladinskem klubu smo že organizirali dve zabavi brez alkohola in vsakič je bilo enkratno. Poznam veliko takšnih, ki uživajo mamila, ampak o tem ne smem govoriti. V Trzinu se mi zdi to zelo razširjeno. Lahko bi bilo manj lega. Največ se kadi travo, to počnejo že osnovnošolci. Najde se kakšen »x«, ki se prodaja po 600 tolarjev. To te poži- vi. Nekateri pravijo, da je »ecstasy« močnejši. Tega dobiš za 1.500 tolarjev. Do teh stvari se pride z lahkoto. Če kje vidiš na kupu tri ljudi, ki ti kažejo hrbet, prideš tja in že veš ... Vem, da se tu obrača veliko denarja.

V.P.O.

PRIDRUŽITE SE NAM

Če ste plisoči, če vas zanima življenje v našem kraju in če bi želeli tudi drugim kaj sporočiti, pridružite se nam. Uredništvu Odseva vabl v svoje vrste vse, ki jim Trzin kaj pomeni in bi radi po svoje prispevali k njegovi podobi. V naših vrstah je dovolj prostora skoraj za vse, ki bi radi urednikovali, komentirali, poročali, spremljali kulturna, športna, društvena in družabna dogajanja v naši občini. Še posebej vabimo mlade, ki bi želeli, dati svoj prispevek pri spremljanju življenja mladlin in predstavljanja njihovih problemov drugim. V svoje vrste vabimo tudi starejše, še zlasti tiste, ki se kdaj dolgočasijo in imajo nekaj več časa kot tisti, ki se še borijo za stolčke in dober položaj na soncu.

Če menite, da bi lahko sodelovali pri pisanju in sploh ustvarjanju našega glasila, oglasite se v našem uredništvu (v 1. nadstropju stare trzinske osnovne šole, Mengeška c. 22) ob sredah med 17. in 19. uro.

Vabljeni

POROČILO Z OBČNEGA ZBORA DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE TRZIN ZA LETO 2001

20. 03. je imelo Društvo prijateljev mladine svoj drugi občni zbor. Udeležili so se ga predstavniki in predstavniki različnih društev ter osnovne šole, pridružil pa se je tudi g. župan. Vseh navzočih članov na zboru je bilo 23.

V uvodu nas je Anica Mušič, predsednica društva, pozdravila, nato pa podala obsežno poročilo o delovanju društva v preteklem letu. Med drugim je rekla:

Minilo je že drugo leto delovanja društva prijateljev mladine in čas je, da skupaj pregledamo minulo delo in si začetno smernice in plane za nadaljnje delo.

Lepo je biti otrok in lepo je otroštvo, ki je srečno. Zal pa v današnjih časih ni vedno tako. Člani našega društva se trudimo in po svojih močeh ponujamo mladim različne dejavnosti, ob katerih kvalitetno preživljajo svoj prosti čas, se izobražujejo, se družijo, zabavajo in se vključujejo v preventivne programe za preprečevanje odvisnosti.

Velik poudarek smo v preteklem letu dali kvalitetnemu in ustvarjalnemu preživljanju prostega časa. Z ustvarjalnimi delavnici smo obogatili vse leto jesenske in zimске počitnice. Organizirali smo likovne, gledališke, računalniške in športne dejavnosti. Bile so dobro obiskane. Številčno so bile obiskane tudi enodnevnne praznične delavnice, v katerih so mentorji približali mladim ročne spretnosti in ohranjali kulturno dediščino. Z delavnico oblikovanja

smo popestrili dneve Florjanovega sejma. Opravili smo tudi družbeno koristno delo in prispevali k večji skrbi za čisto okolje. V tej akciji so se še posebno izkazali mladi.

Poskrbeli smo za zabavo in druženje mladih: pustovanje, aktivnosti v času veselega decembra - obisk čarovnika Grega za najmlajše - in skupine FOX Y TEENS za osnovnošolce. Celoletno druženje mladih ob glasbi in plesu pa sta vodila Darinka in Janez Grad.

Uspelo nam je organizirati družinsko smučanje na Cerknem, katerega se je udeležilo veliko družin in posameznikov, tako da je zmanjkalo prostora v avtobusu. A to ni odvrnilo mnogih, da se nam ne bi pridružili in so se pripeljali tja kar z osebnimi avtomobili.

Zavarovalnica Triglav nam je tudi letos priskočila na pomoč in nam omogočila obdarete malih šolarjev s simboličnimi nagradami. Ob vstopu v šolo - na prvi šolski dan - smo jih razveselili s torto.

Osnovni cilj programa Bralna značka je pospeševanje in dvig bralne kulture, krepitev besednega zaklada in kulture izražanja med otroki, mladostniki in starši. Zato smo učence, ki so osvojili bralno značko, in učence osmih razredov nagradili s kulturno prireditvijo. Tistim, ki so se pa še posebej trudili pri branju, smo omogočili udeležbo na veljenskem Pikinem festivalu.

Med poleinimi počitnicami smo kar nekaj otrokom omogočili bivanje na morju (Krk, Debeli Rtič) v sodelovanju z ZPM Domžale, Zdravstveno skupnostjo Slovenije in Občino Trzin. Da pa je počitniško življenje potekalo čim bolj pestro, smo učencem in mladostnikom omogočili tudi kopanje v domžalskem bazenu.

V mesecu oktobru smo teden otroka obeležili z vsakodnevnimi dejavnostmi: oblikovanje gline, športne dejavnosti (košarka, rolikanje), delavnica za osmošolce na temo: odrasčanje in mi, ki so zajemale problem

ništva je obdobje velikih nihanj, ki mlade vodi od zavzetega navdušenja do globokih brezciljnosti in stresov, in kot taki so še bolj dovzetni za različne odvisnosti. Ker je tovrstna problematika prisotna tudi v našem kraju, smo organizirali okroglo mizo na temo DROGE. Namen okrogle mize je bil predstaviti redno podobo in razširjenost pojavnosti med mladimi. Žal pa so se udeležili krajanji v zelo majhnem številu. Po besedah gospoda Raičeviča - strokovnega gosta - pa je bilo srečanje uspešno, saj smo se dotaknili vseh pomembnejših tem, povezanih z drogo.

Vzpodbudil je naša prizadevanja za pomoč pri reševanju tovrstne problematike in nam ponudil strokovno pomoč pri osveščanju oziroma izobraževanju mladim. Zavedamo se, da ni lahko biti mlad v današnjih časih, kajti današnja mladina živi v svetu družbenih in političnih sprememb in hitro se spreminjajočih moralnih vrednot. Vse to se zrcali v mladih in medsebojnih odnosih. Da bi mladim privzgojili pravilnejše odnose in okrepili moralne vrednote brez »moraliziranja«, smo v goste povabili gledališko skupino PRO FORTIS, ki je gostovala z dvema predstavama: za učence od 1. - 4. razreda *Nastile med vrstniki*, za učence od 5. - 8. razreda pa *Naučimo jih in pustimo jim živeti*. Predstavi sta bili odlični, zabavni in poučni. Gledalci so se ob gledanju nasmejali lastnim napakam in tako postali bolj dojemljivi za sporočilnost. Želijo si še podobnih predstav.

Leto 2001 je bilo leto prostovoljstva. Tudi mi smo se trudili in poizkušali pridobiti mentorje prostovoljce. Uspelo nam je pridobiti študentko Špelo Buh, ki nesebično pomaga nekaj učencem z učnimi težavami pri tujem jeziku, za kar ji gre vse priznanje in pohvala. V prostovoljno delo so se vključili tudi naši najmlajši. Na eni izmed likovnih delavnic so se odpravljali

Obdobje mladost-

svojim izdelkom in jih namenili prodaji. Izkupček so podarili šolskemu skladu, ki je namenjen tudi socialno ogroženim učencem.

V današnji naglici nam ostaja zelo malo časa za družino, za medsebojne pognove. Tudi to so vzroki za probleme med mladimi. Zdi se, da so brez pravih smernic za življenje. Vse prevedemo na znanjem, napredovanjem v družbi – pripraviti mladostnika za življenje in kako premagati osamljenost, praznino, zaskrbljenost, pa jih nihče ne nauči. Mlade ne moremo prijeti za roke in jih voditi skozi življenje, lahko pa jih naučimo nekaj o življenju in jim pustimo živeti. Za mnoge mlade, ki so na križišču življenja in iščejo pravo pot, skrbi gospod Albert Mrgole, ki uspešno vodi skupino mladih v okviru DPM Trzin. Okoli njega se vse bolj oblikuje pozitivno jedro, ki že vpliva na kvalitetnejše življenje mladih. Cilj vseh nas pa so prizade-

vanja za pridobitev prostora za mlade, ki že dobiva svojo podobo.

Za uresničitev vseh teh prizadevanj gre vsekakor zahvala Občini Trzin oziroma njenemu vodstvu, ki ima razumevanje in posluh za probleme odraščajoče mladine, ki jim kakovostni medsebojni odnosi pomenijo vrednoto, kateri je vredno posvetiti posebno pozornost. Tako razmišljanje prav gotovo izkazuje zrelost in humanost okolja, v katerem živimo.

Prav tako zaslužijo priznanje in zahvalo šola, vrtec, podjetja, društva, mentorji in posamezniki, ki so pomagali pri uresnitvi programa DPM. Nenazadnje se moram zahvaliti vsem prizadevnim članom društva,

ki prostovoljno in nesebično opravljajo svoje delo in po svojih močeh pomagajo prav tistim, ki so pomoči najbolj potrebni in v življenje vstopajo še z zelo negotovimi koraki.

Za DPM Petra

GREGORJEVO

Spušcanje ladjic z lučkami po potoku na Gregorjevo je že star ljudski običaj, ki je skoraj že potonil v pozabo. Vendar pa so ga v Trzinu, kot tudi v drugih krajih, spet začeli obhajati. Na pobudo Turističnega društva, s sodelovanjem Vrta Trzin, se je letos že tretje leto ob potoku pri OŠ zbralo staro in mlado. Da se je običaj dobro prijel, kaže vedno večje število udeležencev.

Na Gregorjevo goduje Gregor Veliki, ki je živel med leti 540 in 604. Poznan je predvsem po uvedbi cerkvenega petja – tako imenovanega gregorijanskega petja. Ko je vetjal še stari julijanski koledar, je godoval prav na prvi pomladni dan. Z novim koledarjem se mu je god pomaknil nazaj in zato v ljudskem mišljenju gregorjevo še vedno velja za začetek pomladi.

Saj res že pihajo tople sapice, sonce si je opomoglo, prvi popki so nabrekli, ker čutijo pomlad v zraku. Prički so si izbrali pare in se snubili že okoli valentinovega, na gregorjevo, pravijo, pa se ženijo.

Gre za večstoletni običaj, ko so otroci spuščali ladjice po potokih. Takrat so bile ladjice papirne, zato so se zaradi gorečih sveč

vnele in potonile, češ naj voda odnese neprijetno delo pri slabi luči, saj se je dan podaljšal in ljudem ni bilo več treba delati ob luči. V spomin na to pa danes obnavljamo ta običaj in naznanjamo prihod pomladi. Ker že vse diši po njej, so se tudi otroci iz vrta predstavili s pomladnimi pesmicami in tako pričarali prijetno vzdušje. Seveda pa ne smemo pozabiti na instrumentalistki, katerima smo se že zahvalili s pomladnim šopkom.

Turistično društvo je pripravilo tudi lesen most, s katerega so otroci spuščali doma izdelane ladjice. Še posebej moramo pohvaliti starše, da so se skupaj z otroki potrudili in izdelali zelo lepe ladjice. Kdor jih je videl, ve, da domišljija res ne pozna meja. Nekaj ladjic sta prispevala tudi društvo in vrtec.

Seveda se bomo prihodnje leto spet zbrali na znanem kraju. Morda na pobudo nekaterih celo ob ozvočenju in še bolj pestrem programu ter s še večjo množico ljudi.

Sergeja Križnar

Omeniti velja še sponzorja, ki sta prispevala prireditev: Vinko Jagodlic - žaga, Zgornje Jarše in Taubl tenis Trzin

TUDI LETOS JE DPM PRIPRAVILO VELIKONOČNO DELAVNICO

V pelek, 22.03., je Društvo prijateljev mladine v prostorih osnovne šole Trzin pripravilo delavnico na temo prihajajočega praznika – velike noči.

Delavnica je potekala pod vodstvom gospe Brede Podbevšek. Udeleženci delavnice so se pod njenim vodstvom trudili ohranjati in obhajati praznične običaje. Izdelovali so pisane, košarice in voščilnice. Mlajšim otrokom so pri ustvarjanju pomagali starši in skupaj so ustvarili kreativne izdelke, ki so jih razstavili v avli osnovne šole.

Delavnica je bila zelo dobro obiskana, saj se jo je udeležilo okoli 40 ustvarjanja željnih obiskovalcev. Udeleženci delavnice so bili pri izdelovanju vztrajni in izpod njihovih rok so nastajali res čudoviti izdelki.

Za DPM Petra

BOG IN MLADI

Napisati članek o mladih v Cerkvi ni lahko, tako kot se ni lahko z mladimi pogovarjati o tej stvari. Naj vam napišem kot neko osebno zgodbo.

To leto je že tretje, odkar trzinске otroke učim verouk, že kakšno leto več pa učim vzgoje tudi predšolske otroke. Najprej sem kot katehetinja sprejela v svoje varstvo drugi razred, nato sem z njimi nadaljevala še pol leta v tretjem razredu. V naslednji uri so se mi pridružili še učenci četrtega razreda, sedaj pa poučujem sedmi ter osmi razred, kadar slučajno koga prinese v veroučno učilnico. Včasih pa se tudi zgodi, da nadomeščam našega župnika v katerem drugem razredu. Tako bi lahko rekla, da sem se srečala že skoraj z vsi veroučno mladino v našem kraju.

In kako nam gre? Od razreda do razreda različno. Za začetek moram povedati, da se zelo zelo pozna, ker je redko kateri otrok že od malega vzgojen krščansko. Kadar jih vprašam, zakaj sploh hodijo k verouku, jih približno 80% odgovori, da zaradi tega, ker tako želijo njihovi starši oziroma v večji meri babice. Ja, to so ljudje, ki so še bili versko vzgojeni, starši otrok pa skoraj ne več. Moram reči, da se v vsakem razredu najde nekaj učenec, ki jih stvar resno zanima: sprašujejo, odgo-

varjajo na moja vprašanja ter razmišljajo, da se razvije prav zanimiva debata. Ponavadi potem zaidemo s poti, na kakšno drugo temo.

Iz svojih izkušenj se spominjam, da se v osmih letih verouka nisem prav nič naučila. Zato jim poskušam krščanstvo predstaviti na čim zanimivejši način, s slikami iz knjig, videoposnetki, osebnimi dogodivščinami in določenimi zanimivimi informacijami, ki jih izvem pri svojem šolanju na leotloški fakulteti. Vendar nekaterim otrokom to še vedno ni dovolj. S svojim nerganjem, kako so se imeli na košarki in če bodo šli na rojstni dan in kako je neki sošolec zaljubljen v sošolko, porušijo ravnovesje, interes in zbranost tistih, ki jih stvar zanima. Ves ta nemir, ki traja petinštirideset minut, se vleče vse do sedmega razreda.

Nekoliko drugače je pri birmanskih skupinah. Vsaj v moji skupini, ki ta trenutek šteje največ birmancev, vlada nekoliko napeto vzdušje in skrb, kaj jih čaka, ko bo stopil pred njih pomožni škof Uran. Ko jim podam nekaj smernic, se med skupino razvije tema, ki govori o življenju, katerega je učil Jezus Kristus, in o življenju, ki ga doživlja sedaj, v najtežji dobi svojega življenja. Zdi se mi, da damo mladim premalokrat možnost razmišljanja in podajanja lastnih mnenj. Po vseh teh prijateljskih pogovorih se mi zdi, da so spoznali, da vera le ni nekaj tako suhoparnega in da sveto pismo nima mesta le na polici, temveč da je to knjiga, polna zanimivosti, če jih le znaš poiskati in

si jih prav razlagati. Sami so izrazili željo, da bi se radi odpravili na duhovne vaje, kjer bi se s krščanstvom srečali še na drugačen način.

Kaj pa se bo zgodilo po birmi? Ponavadi je birma začetek slovesa od Cerkve. Zakaj? Ravno sedaj, ko vero spoznavo v neki celoti in nekoliko že odrastejo, puberteta se bliža koncu, bi morali svojo vero nadgrajevati. Ponavadi mladi ne dojamajo bistva vere. Da to ni le prisila, ki jo morajo opraviti vse tja do birme, da se bodo lahko potem cerkveno poročili in da bodo dobili bogata darila po birmi? Krščanstvo je veliko več! Naj citiram svojega profesorja dr. Draga Ocvirka iz knjige "Lepo tveganje": "Krščansko življenje ima svoj čar, svojo lepoto, je uživanje."

In če vse skupaj poznamo: v večini primerov je krščanska vera mladim predstavljena iz napačnega stališča. V večini je to zanje prisila - ura verouka in nedeljska maša. Vero so včasih vsiljevali s prisilo in kaznijo, če je nisi hotel sprejeti. Danes so drugi časi. In morda se včasih tudi Cerkve tega ne zaveda. Potrebno jo je prenoviti in ji dati energijo. In ne me razumeti narobe: otroke, ki k verouku hodijo z veliko težavo, ker jih v to silite starši, vpišite raje na kakšen drug krožek, ki jim bo bolj koristil. Za krščansko vzgojo mladih bomo v Trzinu morali narediti še veliko, pa ne le župnik in katehet, tudi starši nam boste morali pomagati.

UM

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIJANA

KMALU BO BIRMA

Naša župnija se pripravlja na birmo, ki bo na belo nedeljo, 7. aprila, ob 16^h. Birmoval bo pomožni škof Alojz Uran. Birmanci (38) se pridno učijo in udeležujejo tedenskih srečanj.

Kaj je sploh birma? Kaj so zakramenti? Jezus ni živel le pred 2000 leti, ampak živi tudi danes. Po svojem Duhu prebiva v skupnosti svojih vernikov - v Cerkvi. Prek nje še naprej posreduje svojim učencem učetvo ljubezen, življenje in odpustitve. Katoličani verujemo, da obstajajo posebne priložnosti, sveti trenutki, ko se Jezus sklanja k nam na poseben način. Te posvečene priložnosti so sedmeri zakramenti Cerkve. S prejetjem zakramentov pridajamo v stik z Jezusom Kristusom. Z zakramenti nam Bog sporniča: »Tukaj sem. Rad vas imam.«

Birma je zakrament, ki potrdi in poži

novo življenje, ki ga je človek prejel ob krstu. Je znamenje, da je nad kristjana prišel Sveti Duh, ki ga je Jezus obljubil svojim učencem. Tistim, ki so bili krščeni kot dojenčki, daje birma priložnost, da se osebno izročijo Kristusu. Zdaj lahko zrelo izpovejo svojo vero in s pomočjo Svetega Duha svobodno prevzamejo odgovornost, da bodo pričevalci za Kristusa sredi sveta.

Na svoj praznik se pripravlja tudi 25 prvošolčkov. Prvo obhajilo bodo prejeli 12. maja ob 11^h.

dr. Bogdan Dolenc

V soboto, 6. aprila, bo ob 16. uri srečanje birmancev, njihovih staršev in botrov z birmovalcem pomožnim škofom Alojzom Uranom, na belo nedeljo (7. aprila) pa bo ob 16. uri sv. birma za tokratno generacijo trzinških birmancev.

Blagoslovljene
velikonočne praznike
želi vsem svojim
bralcem

uredništvo Odseva

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

iz kronike duhovnije Trzin

Po smrti prvega trzinskega dušnega pastirja Jožefa Preše leta 1915 je tu nastopil svojo službo upokojeni župnik Janez Molj (1851-1944), doma iz Spodnjega Brnika pri Cerkljah. Novo mašo je imel leta 1877 v Cerkljah. V Trzinu je služboval kar 18 let (1915-1933). Tu je leta 1917 obhajal svojo zlato mašo. Umrli je l. 1944 v Kamniku.

V Trzin je torej prišel v vojnem času. Kronika poroča, da je »v prvih letih bitvanja pri nas okušal razne vojne bridkosti«. Leta 1917 so trzinski cerkvi vzeli večja dva zvonova; pustili so le najmanjšega. Ko se je ta razbil, so začeli zbirati za nove zvonove. Kronika prinaša seznam vseh darovalcev iz Trzina, ki so zbrali približno 38.000 kron. Lepo vsoto so poslali ameriški izseljenci (6.335 kron); 3.000 kron je darovala baronica. Nekaj so prispevali tudi vaščani Loke, Dobena in Depale vasi. Okrog 19.000

kron je znašal izkupiček od razbitega zvonov, ki so ga prodali zvonarni v Ljubljani. V celoti se je torej nabralo skoraj 74.000 kron. Vsi stroški za nove zvonove so znašali 54.000 kron. Neporabljen preostanek so naložili v Ljudski posojilnici v Ljubljani kot nekakšno nadomestilo propadle glavni- ce ustanove Martina Narobeta.

Pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicah so torej uili tri jeklene zvonove, ki so tehtali (brez kembeljnov) 1340 kg, 660 kg in 335 kg. Prva dva sta stala skupaj 30.000 kron, tretji pa 5.125 kron. Uглаšeni so na tone D, G in H. Zvonove so obesili v zvonik v decembru l. 1920.

Ko smo že pri številkah in vsotah, omenimo, da je župnik Janez Molj hotel urediti dohodke trzinskega dušnega pastirja v povojni dobi. Pred 1. svetovno vojno je dobival kot plačo vsakoletne obresti (300 goldinarjev) od glavnice 7.150 goldinarjev, ki jih je župnik Martin Narobe naložil kot ustanovo, ter 100 goldinarjev (to je enako 2000 kron) letnih dohodkov od trzinske občine (od vaščanov). Vsakokratni cerkveni ključar je imel dolžnost, da vsako jesen zbere prispevke od ljudi in jih izroči dušnemu pastirju. V času župnika Jožefa Preše je

bilo v Trzinu 115 hišnih števil, od katerih jih je približno polovica plačevala po eno krono, četrtna po dve kroni, devet hiš po tri krono ter dvanajst hiš po štiri.

Po končani vojni se niso več izplačevale obresti raznih obveznosti (obligacij) in tukajšnji dušni pastir ni prejemal od Narobetove ustanove nobenih dohodkov več. Zato je Janez Molj pri občini posredoval, da bi se ti dohodki nekako uredili. Na občinski seji leta 1920 so odborniki določili, naj trzinski posestniki prispevajo v »naturalijah« (pridelkih) in v denarju, in sicer takole: posestniki cellega zemljišča naj prispevajo en mernik pšenice (manjši gruntarji ustrezno manj) ter 20 kg krompirja, v denarju pa posestniki po 10 kron na leto oziroma 10 dinarjev, ko kron ni bilo več. Dušni pastir naj bi prejemal obresti tudi od vsote 20.000 kron, ki je preostala od nabirke za zvonove. To glavnico so naložili na hranilno knjižico v Ljudski posojilnici v Ljubljani in je bila, spremenjena v dinarje, vredna 5.000 din.

dr. Bogdan Dolenc

VELIKA NOČ – OSREDNJI KRŠČANSKI PRAZNIK

Ceprav je za marsikoga božič najlepši krščanski praznik, je za kristjane najpomembnejši in mogoče tudi najlepši velika noč. Tudi v Trzinu so že od nekdaj praznovanju velike noči in tudi cvetne nedelje pred njo pripisovali osredni pomen. S praznovanjem velike noči se je, podobno kot drugje po Sloveniji, tudi v Trzinu ohranilo precej običajev, ki pa počasi tonejo v pozabo. V prejšnjih letih je Turistično društvo pripravilo nekaj delavnice, s katerimi so skušali pred pozabo rešiti nekatere trzinske navade, povezane z veliko nočjo, letos pa je Društvo prijateljev mladine pripravilo le predpraznično delavnico, na kateri so oblikovali velikonočne okraske in krasiли pirhe. Tisti, ki so zašli v Mengeš, pa so se letos pri tamkajšnjem župnišču lahko udeležili izdelovanja velikonočnih žegnov. Včasih je v Trzinu žegne za cvetno nedeljo izdelovalo več

trzinskih žena in tudi moških, zadnja izdelovalka pa je bila Jožčeva mama iz Zarebri. Drugje po Sloveniji žegnupravijo tudi butarice, snop, premec, slišati pa je tudi druga imena. Za žegne, kakršne so poznali Trzinci, je bilo značilno, da so bili izdelani iz svežnje ravnih leskovih vej, ki so bile tesno povezane v šop, na vrhu pa okrašene z zelenjem, vejicami brina, cipres, včasih tudi oljke, nanje pa se je navezovalo zimzelene vejice bršljana in pušpana, zatem pa so na osnovno leskovih palic navezovali zavite, barvne oblance. Živo obarvani oblanci so bili lahko zviti v konico ali pa samo prečno prepognjeni, s svojimi živimi barvami pa so oblikovali posebne vzorce. Najpogostejše se je izmenjavalo po nekaj vrst istobarnih oblancev, pogosto pa se je med njimi vrtilo zelenje pušpana in zimzelena. V Trzinu so na te žegne privezovali tudi jabolka in kasneje tudi poma-

ranče. Fantje so tekmovali, kdo bo imel višji žegen, hkrati pa so tisti, ki so bili bolj navihani, skušali manj previdnim in manjšim z žegna izmakniti jabolko ali pomarančo. Včasih so se smrkavci z njimi po maši tudi zmlatili. Gorje pa, če je kaj takega opazil kdo od starejših. Po domovih so kasneje žegne zatikali za tramove na podstrešjih, da so odvratali od hiše nesreče, to je strela, ogenj in podobno. Pravijo, da so bili trzinski žegnjeni ena od podvrt Ljubljanskih butaric, ki so bile značilne tudi za celotno domažalsko-kamniško območje. Strokovnjaki ocenjujejo, da so bile te butarice precej mlajšega izvora kot nekatere butarice, ki jih poznajo v drugih delih Slovenije.

Žegni, zelenje in butarice na cvetno nedeljo so spomin na zmagovalni prihod Jezusa v Jeruzaleem, povsod po Sloveniji pa cvetno nedeljo obeležujejo s snopi svežega zelenja in zvezanega lesa, tako ali drugače oblikovanega v butarice. Marsikje

so bile butarice nekakšna kombinacija kruha, peciva in zelenja. Verjetno so prav jabolka in pomaranče na žegnju ostanek tega prvotnega običaja. Zadnja leta v različnih krajih tekmujejo, kje bodo naredili daljšo butarico ali premec, da bi se z njo vpisali v Guinnessovo knjigo rekordov, včasih pa so tekmovali v tem, katera butarica bo segla višje v nebo. Pravijo, da so bili snopi, ki so jih delali fantje ponekod v Sloveniji, visoki tudi do 20 m. Te veje so na vrhu obrezovali, sestavljali in povezovali v višji oz. daljši snop, ki je bil na vrhu obvezno okrašen z zelenjem in barvnimi travkovi krep papirja.

Za samo veliko noč pa so vsi otroci in fantje posebno pozornost namenili pripravi pirhov oz. pobarvanih jajc. Tudi pirhi imajo po Sloveniji več imen, še zlasti znane so belokranjske pisanice, rumenke in podobno. Včasih so jajca barvali z naravnimi barvami. Čebulni

olupki ali prežuljka so bili najpogostejše barvilo, ki je jajca obarvalo z lepo rjavo barvo, če so zraven pritisnili še list deteljice ali katere druge rastline, so imela jajca tudi svetlejši vzorec. Rdečkasto barvo so dobili s češpljevim lubjem, zafran in češminove korenine so dali rumeno barvo, jelševo ali hrastovo lubje pa črno. Pravijo, da so slovenska velikonočna jajca najlepše okrašena, čeprav jih krasi tudi drugod. V zadnjih letih pa lahko za veliko noč vidimo prave umetnine, ki jih je kar škoda uničiti, ko so prazniki mimo. Prav gotovo se bo tudi nekateri Trzinčani letos izkazali s svojimi pirihi. Naši predniki so, še zlasti ko so bili mlajši, pirhe zelo radi trkljali. Pri nekaterih trzinskih domačijah so naredili trkljališča – plitve ovalne prostore, posute z drobnim žaganjem ali plevami, v katere so na gnetenih deščicah spuščali pirhe, tako da so se zaletavali v druge pirhe, nastajene v trkljališču. Kdor je s svojim jajcem

zadel v trkljališču nastavljeno jajce, je zaslužil dogovorjeno vrednost kovancev in je lahko tudi sam po deščici spustil »potrkljano« jajce. Pri tem je poskušal zadeti kar največ pirhov in prisluziti kar največ denarja. Dokler je zadel, je od igrancev pobiral denar, ko pa je zgrešil, pa se je moral postaviti v vrsto in čakati, da je spet kdo zadel katero od njegovih jajc ali pa da je spet prišel na vrsto. Ko so bila jajca zaradi številnih trkov že zadosti razbita, so jih ponujali večjim fantom, da so jih, široko razkoračeni nad njimi, »sekali« s kovanci. Tisti, ki je zadel tako, da je kovanec ostal v jajcu, je jajce lahko obdržal, prejšnji lastnik pa je dobil vse kovanec, ki niso zadeli jajca. Vprašanje je, koliko trkljališč bo letos v Trzinu še postavljeno, prav gotovo pa bo večina od trzinskih družin imela pirhe. Ljudje si jih bodo med se-

boj izmenjavali, marsikje pa bodo verjetno jajčka tudi poskrili po vrtovih in jih bodo morali otroci, kot je to v navadi v anglosaksonskih deželah, iskati. Pri tem pa

bodo mogoče našli še druga darila, ki jih bo prinesel »zajček«. V tolažbo, da ne gre zgolj za posnemanje zahodnjakov, naj zapišemo, da so pisana, okrašena jajčka poznali že davno, še predno so zajčka »pogrunjali« Angleži. Pred tisočletji so jih poznali že stari Kitajci, Perzijci in Egipčani, v krščanstvu pa so pisana jajca med drugimi velikonočnimi jedmi dobila simboličen pomen. Obarvana jajca namreč pomenijo Kristusovo kri, hren – žeb-lje, s katerimi je bil Jezus pribit na križ, potica – ki ponazarja temno kromo, s katero je bil Kristus kronan, in suho meso, ki ponazarja Kristusovo telo. Torej pirihi

nikakor ne smejo manjkati v velikonočnem žegnju, ki ga na velikonočno soboto gospodinje prinesejo blagosloviti v cerkev. Za vse, ki bodo velikonočne praznike praznovali v krščanskem duhu in se nameravajo udeležiti velikonočnih verskih obredov, pa naj zapišemo, kdaj bodo ti obredi potekali:

SVETO VELIKONOČNO TRIDNEVJE:

Vse tri dni: na veliki četrtek (28.3.), veliki petek (29.3.) in veliko soboto (30.3.) se bodo obredi začeli ob 19h. Na veliko soboto bodo blagoslovi jedi v cerkvi ob 11., 14., 15., 16. in 17. uri.

Na veliko noč – 31. marca, bo pred sv. mašo ob 8. uri velikonočna procesija. Maša, ki bo sledila, bo peta, med njo pa bo darovanje za cerkvene potrebe. Na velikonočni ponedeljek (1. april) bosta sveti maši ob 9. in 19. uri.

clean beat d.o.o.

CISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI I

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLOJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 564 46 73, gsm: 041 / 630 - 671
e-mail: samo.music@siol.net

BAHNE®

RTV
SERVIS

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

DEVETLETNA OSNOVNA ŠOLA (2)

V prejšnji številki Odseva sem pojasnil, kdaj bo OŠ Trzin začela s postopnim uvajanjem devetletnega šolanja. Informacijo bi želel dopolniti še z razlago, kako bo ta postopnost potekala.

V letu 2003/2004 bomo vpisali 6-letne otroke v 1. razred devetletke, učenci, ki so končali 5. razred osemletke pa bodo "prekočili" v program 7. razreda devetletke. Vsi ostali učenci se bodo še naprej šolali po programu osemletke, vključno s 7-letnimi učenci, ki jih bomo, kot zadnjo generacijo otrok, vpisali v 1. razred osemletke. Zadnja generacija otrok, ki bo celotno osnovno šolanje končala po programu osemletne šole, bodo učenci, ki so končali 6. razred in bodo v tem šolskem letu nadaljevali šolanje v sedmem razredu osemletke. To šolsko leto je hkrati tudi leto, ko se v vrtcih ukinja obvezna priprava na osnovno šolo.

V šolskem letu 2004/2005 bomo opisani postopek ponovili, le da ne bo več vpisa v 1. razred osemletke. Tako bo program devetletnega šolanja v tem šolskem letu potekal že v 1., 2. in 8. razredu.

Z navedenim postopnim prehodom bomo nadaljevali vse do šolskega leta 2008/2009, ko bomo v vseh devetih razredih izvajali samo še program devetletnega šolanja.

Kot sem obljubil, bom v tem prispevku odgovoril še na eno vprašanje:

Kako bo pouk v prvem razredu prilagojen leto dni mlajšim učencem?

Ali bodo zmogli, je tudi eno od pogosto zastavljenih vprašanj staršev. Seveda bodo zmogli. Vsebine in oblike dela so prilagojene starosti otrok. V prvem razredu jih bosta praviloma pričakali učiteljica in vzgojiteljica, ki bosta poskrbeli, da bodo otroci z lahkoto in z zanimanjem prestopili iz sveta igre v svet učenja ter pri tem ohranili otroško radovednost, željo po iskanju novega.

Zgodnejši vstop v prvi razred terja spremembe pri organizaciji in vsebini dela in nenazadnje opremi bodočih prvih razredov.

Dolžina učne ure ne bo predpisana, narkovala jo bo vsebina pouka, sposobnost otrok, aktualna učna situacija. Organizacija pouka bo izpeljana tako, da bo primerna za šestletnike: pouk se bo prepletal z igro, skozi igro se bodo učenci učili in urili potrebne veščine. Na teden bodo učenci imeli 20 ur pouka.

Učiteljica in vzgojiteljica bosta enakovredni partnerici v razredu, ena z več poznavanja pravega "šolskega" dela, druga z več znanja o delu s šestletniki. Polovico učnega časa bosta z učenci obe. Obe bosta za to delo dodatno usposobljeni. Imeli bosta licenco za delo v prvem triletnju (1. do 3. razred).

Veliko učencev že sedaj v izkazih nima ocen, pač pa učiteljice njihov napredek opisno spremljajo. Nova šola je tak način ocenjevanja uzakonila za celotno prvo triletnje. Učiteljice bodo napredek vsakega posameznika skrbno spremljale. Opažanja bodo zabeležile v poseben obrazec, ki bo vseboval tudi standarde znanj. Starše bodo sproti seznanile, temeljito pa ob koncu šolskega leta, kako njihov otrok zahtevane cilje dosega.

Tudi učilnice šestletnikov bodo prilagojene. Urejeni bodo kotički za igro, za mirno delo, knjižni kotiček in kotiček za počitek.

Pohištvo bo ustrezno oblikovano, omogočalo bo shranjevanje večine šolskih potrebščin, tako da bodo pretežke torbice le še preteklost. V kotičkih za počitek bo mogoče namestiti ležalnike in mehke blazine, ki bodo omogočale počitek. Vhod in garderobni prostori ter sanitarije bodo za prvo triado ločeni od tistih, ki jih bodo uporabljali starejši učenci, kar naj bi prispevalo k manjši ogroženosti in večji varnosti najmlajših šolarjev.

Šolska malica bo v 9-letni OŠ regresirana na enak način, kot je regresirana v sedanji 8-letni osnovni šoli. Poleg tega pa bomo brezplačno šolsko kosilo, in po potrebi tudi zajtrk ali popoldansko malico, zagotavljali za vse tiste učence 1. razreda 9-letne OŠ, katerih družine prejema-jo denarni dodatek po predpisih o socialnem varstvu.

Posebno pozornost namenjajo načrtovalci devetletne šole prometni varnosti prvošolcev. Tako učenci 1. razreda ne bodo smeli v šolo brez spremenstva, ustrezno bo potrebno umiriti motorni promet v neposredni bližini šole (5 km na uro), kar je občina deloma že storila. Šola bo morebitnim vozačem zagotavljala varstvo do začetka pouka, tistim najbolj zgodnjim tudi jutranje varstvo, po pouku pa podaljšano bivanje na podoben način, kot ga imamo že sedaj.

Nova organizacija šole predvideva za prvošolčke še počitniško varstvo, bodisi v okviru šole, Društva prijateljev mladine ali v okviru vrtca. Šola naj bi varovanje otrok ponudila staršem prvošolcev v vseh pouka prostih dnevih, ko so starši na delu.

Šola se temeljito pripravlja na sprejem mlajših otrok, ob tem pa ne zanemarija priprav na novosti, ki jih bodo deležni starejši šolarji. O tem pa prihodnjik.

Franc Brečko, ravnatelj OŠ Trzin

STEKMOVANJA TURISTICNIH PODMLADKOV OSNOVNIH ŠOL V KOMENDI

Naši člani so za raziskovalno nalogo, razstavo in igrice na temo »Trzinski bajer - turistični izziv« prejeli srebrno odličje.

ŠESTOŠOLCI PONOVO NAVDUŠILI!

Na šolo je prišla vznemirljiva vest, da bo v torek, 26. 2. 2002, tekmovanje Male sive celice, na katerem bodo Ksenija Lagač, Rok Testen in Dan Špendal zastopali naše šestošolce.

Ker so bili na dosedanjih tekmovanjih uspešni, so se uvrstili v četrtfinale.

V torek nas je po šesti učni uri avtobus odpeljal proti Ljubljani. Ko smo prišli pred RTV, smo zagledali nasprotnike – šestošolce OŠ Majde Vrhovnik. Spraševali smo se, kateri so tisti trije korenjaki, ki bodo tekmovali s Ksenijo, Danom in Rokom.

Po prijaznem sprejemu so nas napotili v prostor, kjer smo malicali ter čakali na začetek snemanja. Ker pa nesreča nikoli ne počiva, smo tudi mi žalostni ugotovili, da smo nekaj pozabili. Naša sova je ostala zaklenjena v učilnici likovne vzgoje in čakala na rešitelja.

Kaj storiti? Vedeli smo, da brez nje, naše maskote, ne moremo nastopiti, zato smo telefonirali.

Ga. Ksenija Rojs Viskovič, naša pedagoginja, nam jo je pripeljala nekaj minut pred snemanjem. Za to smo ji zelo hvaležni.

Ob 15. uri se je začelo snemanje. »Rumene kapce« ponovno sedijo na levi strani tribune in glasno navijajo. Voditelj, g. Pavle Ravnohrib, je že na začetku pohvalil dosežanje uspeha tekmovalcev.

Slovensko primorje je bilo področje, iz katerega so naši učenci v prvi igri večinoma izbirali vprašanja. Po prvi igri so prevzeli vodstvo. Uspešno so nadaljevali z odgovarjanjem. Napetost je rasla vse do zadnjega vprašanja, ko so s točko razlike premagali nasprotnika. Vsi smo bili zelo veseli, saj so se učenci odlično odrezali.

Veliko uspeha jim želimo v polfinalu.

Marjana Galjot, razredničarka 6. b

IZLET V VRBO – PREŠERNOVO ROJSTNO VAS

Ko se je gneča okrog raznih prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku že malo poglobila, smo si članice medgeneracijske skupine za samopomoč Trzinski izvir zaželele ogledati Prešernovo rojstno hišo v Vrbi. Marsikatera tega v času svojega šolanja ni doživela, ostali pa je tudi preteklo že precej let, odkar so jo videli.

Svojo željo smo zaupale g. Jožetu Kajfežu, predsedniku PGD Trzin, ki se je nanjo z razumevanjem odzval in nam z odobritvijo vseh gasilcev omogočil, da smo bile tudi med prevozom povezane kot ena družina. Njihov član g. Smajlo Fetah nas je z društvenim kombijem popeljal v la del Gorenjske. Ves čas je s pravo mero humorja in s humanim občutkom za polepšanje dneva starejšemu človeku skrbel za prijetno vzdušje ter pomagal pri raznih zagatah glede vstopov in izstopov iz avta. Tega dne se je naše druženje zavleklo v zgodnje popoldanske ure. Čep rav nan sonce ni bilo preveč naklonjeno, je bilo lepih vtisov veliko in prav gotovo se nam bodo za vedno vtisnili v spomin.

Članice Trzinskega izvira so v sredo, 27. 2. 2002, obiskale Prešernovo rojstno hišo v Vrbi. To jim je s svojim kombijem in voznikom omogočilo PGD Trzin, za kar se jim vse članice iskreno zahvaljujemo.

V KUD NA KONCERT ...

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet obvešča, da ima uradne ure vsak četrtek med 15. in 16. uro na Kolodvorski ulici 8 v Domžalah, kjer lahko dobite vse informacije o delovanju medgeneracijskih skupin na območju Kamnika in Domžal.

NOVICE IZ PGD TRZIN

Podvozje novega gasilskega vozila že v Trzinu

Kdor čaka, tudi dočaka, so dejali že naši predniki. In tako smo tudi mi dočakali že tako težko pričakovano podvozje MAN 14.284 LC za novo gasilsko reševalno vozilo, ki ga lahko vidite na spremljajočih slikah. Vozilo smo med tem časom, ko je nastajala nova številka Odseva, že odpeljali v Slovensko Bistrico, kjer bodo naredili nadgradnjo in ga opreмили za potrebe zaščite in reševanja. Če bo šlo vse po načrtih, bo vozilo nared v drugi polovici septembra, tako da ga bomo lahko prevzeli oktobra, v mesecu požarne varnosti. Kot verjetno že veste (vsaj iz prejšnjih števil Odseva), pa je vse skupaj za nas ogromen finančni zalogaj, ki ga sami nikakor ne zmoremo. V društvu smo se odločili, da se obrnemo na vsa gospodinjstva, obrtnike in vse podjetnike v Trzinu, s prošnjami pa se bomo seveda obrnili tudi na nekatera podjetja in ustanove izven

Trzina. Prepričani smo, da nam bo tako uspelo zbrati manjkajoči denar. V ta namen boste v dneh po izidu Odseva prejeli pošto PGD Trzin s temeljitim obvestilom in prošnjo za finančno pomoč, s katero bomo omogočili dokončanje gasilsko-reševalnega vozila. Zavedamo se, da boste nekateri pošto prejeli tudi po dvakrat, saj imate stalno prebivališče in sedež podjetja na območju občine Trzin. Upamo, da boste to sprejeli z razumevanjem in da boste podprli naša prizadevanja. Že vnaprej se vam zahvaljujemo za vaš prispevek in posredno tudi za vaše sodelovanje pri zagotavljanju večje požarne varnosti na našem območju. Za vsa morebitna dodatna pojasnila smo vam na voljo osebno oz. na tel.: 10/564-46-60.

Občni zbor gasilskega društva

Prvega marca smo imeli že svoj 97. redni letni občni zbor, ki je bil lepo obiskan. Na podana poročila funkcionarjev društva ni bilo pripomb. Na občnem zboru smo določili smernice našega delovanja v tem letu. Seveda je vse podrejeno dokončanju avtomobila. Da pa ne bo kakšnih pomislekov, pa naj posebej poudarim, da je za nas še vedno na prvem mestu požarna varnost. Na koncu smo sprejeli tudi tri nove člane, in sicer: Rada Pestotnika, Marjana Habata in in Andreja Ljubeška. Vsem novim članom še enkrat čestitamo.

Ob tem pa je treba povedati, da so zelo pri-

zadegli tudi naši najmlajši člani – pionirji, ki so se tudi udeležili občnega zbora. Zavzeto se pripravljajo na kviz, ki bo ob koncu meseca. O rezultatih bomo poročali v naslednji številki. Čakamo pa tudi na malce toplejše vreme da začnemo z vajami na prostem.

Požarna ogroženost narave

Ob koncu bi vas rad opozoril na možnos požarov v naravnem okolju ob spomladanskem čiščenju. Naj velja enako kot lani, da nas o predvidenih požarih obvestite vnaprej. Tako se bomo izognili nepotrebnim zavijanjem siren. Še posebej pa naj velja: **PREVIDNOST NI NIKOLI ODVEČ!**

V službi ljudstva NA POMOČ

PGD TRZIN
predsednik Jože Kajfer

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
UPRAVA RS ZA ZAŠČITO IN REŠEVANJE
Kardeljeva ploščad 21, 1000 Ljubljana
telefon: (01) 471 3322, fax: (01) 431 8117

Na podlagi 3. člena uredbe o varstvu pred požarom v naravnem okolju (Ur. l. RS, št. 62/95), Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje

RAZGLAŠA

veliko požarno ogroženost naravnega okolja od 11. marca 2002 na območju celotne Slovenije.

Z dnem razglasitve velike požarne ogroženosti naravnega okolja je v naravnem okolju prepovedano kuriti, sežigati ali uporabljati odprti ogenj, puščati ali odmetavati goreče ali druge predmete ali snovi, ki lahko povzročijo požar.

Inspekcija za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, gozdarska in kmetijska inspekcija ter policija bodo v času razglasitve požarne ogroženosti naravnega okolja izvajala poostren nadzor.

Šifra: 843-00-8/2002-1
Datum: 11.03.2002
DIREKTOR
Bojan Žmavc

SODOBNEJŠI NAČIN ALARMIRANJA

Mogoče ste že opazili, da stolp gasilskega doma krasi cel grozd siren in zvočnikov. Nova naprava za alarmiranje je zamenjala že dotrajano sireno, na katero smo se Trzinčani že nekako navadili.

Nova baterija siren omogoča precej boljše in tudi glasno alarmiranje, vseeno pa se ne oglašajo tako pogosto, saj se naši gasilci vse bolj poslužujejo t.i. tihega alarmiranja s pozivniki.

Podobno kot prejšnjo sireno tudi sedanjo napravo lahko sprožijo iz centra za alarmiranje, seveda pa tudi iz Trzina.

ZVEZDICA JE GOSTOVALA

Ker je bila kritika na otroško predstavo Zvezdica Zaspanka zelo pozitivna, smo se odločili, da jo bomo čim večkrat uprizorili. Začeli smo lansko pozno jesen - premiero ter prvo ponovitvijo. Jeseni smo jo še dvakrat uprizorili za trzinske - varje višje in nižje stopnje. 16. marca pa smo se odpravili na izlet k trzinskemu bajerju. Eva kot vodnica jih muči pri teku in telovadbi. Lara kot zadnja v koloni pa je bolj zagreta za podatke, ki jih prebere v priroč-

novili, preizkusili kostume, če niso premajhni, in se samozavestno podali novim dogodivščinam naproti.

Zdaj, ko je to za nami - nekaj dni pred predstavo namreč ne gre brez nerazumevanja in povišane adrenalina - pa bomo začeli s pospešenimi vajami za Pepelko. Prisiljeni smo bili sicer v nekaj manjših spremembah, vendar predstava bo, tako kot so bile še vse, ki smo vam jih obljubili.

Ko že govorim o mladih kudočvih, naj omenim še sodelovanje na tekmovanju 'Turizmu pomaga lastna glava'. Kot vsako leto je sedem kudočev (Marko, Maja, Anabel, Andrej, Saša, Eva in Lara) trzinsko šolo predstavljalo s kratkim skečem. Štirje skavti se odpravijo na izlet k trzinskemu bajerju. Eva kot vodnica jih muči pri teku in telovadbi. Lara kot zadnja v koloni pa je bolj zagreta za podatke, ki jih prebere v priroč-

niku. Nepredvidnost in podatkovno teženje ostalim skavtom jo pripelje do tega, da pristane v vodi. Ko jo rešijo, sklenejo, da gredo ribarit. Kaj mislite, kaj bi lahko ujeli v trzinskem bajerju? Andrej ujame čeveč, Sašo polomljeno kolo, Lara plasketko z napisom Izvir-čista voda, Eva pa ujame zlato ribico. In seveda tri želje: da bi ljudje bolj spoštovali naravo in živali, da bi bajer tako uredili, da bi tam zopet lahko igrali hokej na ledu ter da bi ob njem spet lahko pripravljali piknike kot nekoč.

S skečem in raziskovalno nalogo, ki jo je naredil turistični podmladek na isto temo, smo zasedli drugo mesto. In prav pravi slovenski pregovor: **Veliko je sodelovati in ne zmagati.** Morda pa si nekega dne na tekmovanju priborimo tudi prvo mesto.

Urša Mandelj

NAMIŠLJENI ZDRAVNIK

Na naj še kdo reče, da se v Trzinu nič ne dogaja. Lahko bi rekli: kdor hoče slišati, sliši, kdor ne, pač ne sliši. Marcar smo v trzinskem kulturnem domu gostili gledališko skupino iz KD France Prešeren Žirovnica - Breznica, skupina igralcev iz gledališča slepih in slabovidnih. Za ogled so pripravili komedijo v treh dejanjih W. Heigela Namišljeni zdravnik. Prvič sem za to predstavo slišala po televiziji, kjer je režiserka Mateja Fabjan razlagala potek vaj ter način dela. Vsa čast ji, da se loti tako zahtevnega projekta. In vsa čast sedmim igralcem: Sebastjanu Kameniku, Janki Mirt, Valterju Vertačniku, Janji Čevce, Juretu Vergelu, Viki Verčnik ter Simoni Jakopin, ki so brez navedbe, vsaj gledalci jih niso opazili, spevali dobri dve uri dolgo predstavo. V teh nekaj urah smo se lahko pošteno pozaba-

vali in pozabili na vsakdanjnik.

No, ne čisto, saj nas je zgodba venomer opominjala na družinske probleme in tegobe. In kako hitro lahko nasledemo dobremu lažnivcu, tako da na koncu resnici ne moremo verjeti. Če bi bilo res, da bi naše bolezni in probleme lahko pozdravil namišljeni zdravnik, bi bilo verjetno kar dobro.

Zajtrki, kosila in večerje mnogih ne bi vsebovale toliko tablet, temveč kaj bolj zdravega. Na koncu smo lahko potegnili črto in naredili sklep: pogovarjajmo se med seboj, rešujmo probleme s pogovorom. Povejmo partnerju ali staršem, kaj nas moti, kaj bi

radi spremenili. In tako bodo imeli zdravniki veliko manj dela in jim ne bo treba napisati toliko naporov za psihiatra. Čisto na koncu se pohvala občinstvu: tudi če slabo vidiš ali celo nič, zato bolje čutiš. In kaj ima to skupnega s predstavo? Človek čuti gledalce; čisto drugačen občutek je igrati v dvorani, ki je skoraj popolnoma prazna, kot v dvorani, ki je polna. In mislim, da smo

se tokrat Trzinčani kar dobro potrudili ter se v velikem številu udeležili predstave.

Le tako naprej!!
Urša

OPRAVIČILO

V prejšnji številki Odseva smo objavili, da bo 17. marca v Kulturnem domu Franca Kotarja Trzin avdicija za musical z naslovom 'Bar izgubljenec'. Zaradi določenih osebnih razlogov organizatorjev smo avdicijo preložili na **nedeljo, 21. aprila, od 10.30 naprej v trzinski dvorani (Mengeška 9)**. Tokrat avdicija 100% bo in veseli bomo, če se je boste udeležili. Še posebej vabljeni pevci in plesalci, po možnosti v eni osebi. Veseli pa bomo tu glasbenikov na instrumentih.

Vabljeni!!
informacije: Urša 041/287-662

KUD FRANCA KOTARJA TRZIN

Igor RAZPOTNIK ml.

Jure LAJOVIC

BAR IZGUBLJENCEV

AVDICIJA

V nedeljo, 21.04.2002, ob 10:00 uri
v KUD-u FRANCA KOTARJA TRZIN
Mengeška cesta 9, Trzin

V aprilu bo minilo dve leti, odkar je usoda hotela, da se je razdružila moja življenjska pot z mojim soprogom Božidajem Juršetom.

V spomin mojemu soprogu:

Prvo srečanje (december 1952)

Prve snežinke so v lahnem vetru zaplesale in zemljico z romantiko obdale. Steze so se v belino odele, v soju svetlih žarkov zablestele.

Obstala sem, da zajela bi opoj večera – in da pregnala iz sebe občutek bi nemira. Nato pospešila sem svoj korak – pričakovanja sprev je bil nadvse sladak.

Okna poslopja so bila bogato osvetljena, zaslišim glasbo – bila je čudovita – kot prej nobena.

Vstopila sem in v negotovosti obstala – za hip sem se nečesa zbal.

In že si ob meni stal, pozdravil in na ples me odpeljal. Ko v ritmu zvokov si me zavrtel, začutila sem, kako močno si k sebi me prižel.

Kar naprej plesala sva in se vrtela, telesa najina pa so drhtela. Zaslutila sem, da vedno boš ostal z menoj – saj tvoja sem – in ti – tako zelo si moj.

»Pridi, dragi!« (april 2000 – 2002)

Ko zlata zora zablesti – najlepše jutro se mi zdi. Vabi me prijeten hlad – in cvetja poln vrt bogat.

Potem mi piščki zapoje – Le kaj b' lahko še lepšga b'lo? Kot da sem sam na svetu, se mi zdi – in to mi dušo umiri.

To tvoje sporočilo, dragi, sem odkrila, ko sem za vedno te zgubila ... Je grenka solza nanj kanila – o, ko lahko bi te zbudila.

Vse upanje je zdaj odšlo, je v sanjah obiščeš me lahko. Pridi, dragi – prid, vsaj tako sva skupaj in je lepo ... !!!

EMIL ZA KRMILOM PD ONGER TRZIN

Vse kaže, da imajo trzinski planinci radi razburjive občne zборе, ko ne gre vse ravno po utečenem scenariju za takšno srečanja. Tudi v soboto, 23. 3. 02, se temu običaju niso izneverili. Za začetek so udeleženci in gostje zborovanja pogrešali dosedanjega predsednika, saj ni bilo nikogar, ki bi srečanje odprl in pozdravil prisotne. Stisko je rešil podpredsednik Jože Jerman, ki je opravičil odsotnost prvega moža društva. Razlog je bil opravičljiv, saj se je več članov društvenega vodstva udeležilo spominske maše za vidnega trzinskega in slovenskega planinca in prvega častnega člana PD Onger Trzin Tineta Orla. Vseh terminov se ne da vedno usklajevati in tako je pač prišlo. Da se obiskovalci srečanja, ki so z razumevanjem sprejeli takšno uvodno za-

sedbo gostiteljev, niso dolgočasili, ko so čakali, da bi se na zborovanju zbrali vsi ključni ljudje, so poskrbeli člani mladinskega odseka, ki so prikazali diapozitive z akcij, ki so jih izpeljali v preteklem letu.

Po projekciji se je zborovanje lahko začelo. Predsednik Rudi Schoss je na kratko in precej neformalno smil delovanje društva v preteklem letu. Tudi druga poročila so bila večinoma podana dokaj sproščeno. Udeleženci občnega zbora, med katerimi je bilo precej gostov, so izvedeli, da je društvo v preteklem letu delovalo dokaj uspešno, saj so izvedli res lepo število izletov, precej dejavni pa so bili tudi pri urejanju društvene hišice in njene okolice.

Društvo je lani nakupilo kar nekaj planinske opreme, pri čemer je treba še posebej opozoriti na lavinske žolne, ki planincem lahko pomagajo v primeru nesreče v snežnem plazju. Med drugim pa so kupili tudi nekaj šotorov in čelad. Manj razveseljiv je bil podatek o izobraževanju vodnikov, saj jih večina ni našla primeren terminov za obnavljanje izpite in dodatno izobraževanje. Med pozitivnimi podatki o delu društva je treba omeniti tudi, da je število članstva nehala upadati in se je celo nekoliko zvišalo. Največji uspeh preteklega obdobja pa za društvo vsekakor pomeni

zmaga tekmovalcev mladinskega odseka na državnem tekmovanju Mladina in gore.

Po krajši razpravi o poročilih je bilo videti, da se dosedanje »stara« vodstvo sorazmerno rado umika mlajšim, ki naj bi prevzeli vodenje društva. Brez posebnih zapletov je skupščina za novega predsednika potrdila Emila Pevca – za tiste, ki ga ne poznajo osebno (kar je malo verjetno), naj povemo, da je to tisti Emil, ki tehnično ureja naš časopis in je hkrati tudi tehnični urednik Planinskega vestnika. Člani uredništva Emilu ob izvolitvi čestitamo in mu želimo uspešno delovanje, držali pa bomo pesti, da bo zmogel vse te funkcije, ki so predvsem garaške in manj častne, kot bi mogoče kdo mislil. Upamo, da je v Emilu še toliko energije, da bo lahko dal trzinskemu planinskemu društvu nov polet in

da pri tem ne bo prihajalo do še večjih zamud pri izhajanju Odseva.

Emil je že takoj pri svojem uvodnem nastopu pokazal, da gre v korak s časom, saj je s pomočjo računalnika projiciral, kako si zamišlja bodočo sestavo, naloge in delovanje društva. Nekoliko pa so bili vsi skupaj v zadregi, ker Emil ni predstavil vseh imen bodočih funkcionarjev društva, predvsem kdo bodo vodje posameznih sekcij.

Skupščina je po kar živahni razpravi, v kateri so aktivno sodelovali tudi gostje, le našla salomonsko rešitev, po kateri so potrdili člane nadzornega odbora in častnega razsodišča, Emilu pa so dali naloge, da v najkrajšem času sestavi novi upravni odbor društva, ki ga bodo čakale

Bivši predsednik PD Onger Trzin med podajanjem svojega poročila

kar težke naloge. Naj povemo, da bo društvo moralo januarja prihodnje leto organizirati finale državnega prvenstva Mladina in gore, kar bo precejšen organizacijski zalogaj in hkrati pomembna prireditev za promocijo Trzina, v februarju prihodnje leto pa bodo morali pripraviti tudi praznovanje 20. obletnice društva. Nalog bo, poleg tistih, ki jih je Emil že napovedal, res veliko, in upamo, da bomo prihodnje leto lahko poročali, da je bil občni zbor PD Onger Trzin zelo uspešen in da na njem ni bilo nobenih zadreg.

Miro Štehe

Spominske diplome je udeležencem tekmovanja »Mladina in gore« podelil predsednik Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije Peter Šilak

ZA SLOVO DRŽAVNI PRVAKI

Hišica planinskega društva je nekega marčevskega dne prav lepo zažvela. Vanjo so svojo mladostno energijo, živahnost in zgovornost vnesli tekmovalci in zmagovalci letošnjega planinskega tekmovanja Mladina in gore. Tako je, v Trzinu imamo državne prvake.

Od samega tekmovanja je minilo že kar dobra dva meseca, tako da so Polona, dva Simona in Miha, Katarina, Alja, Jure in Matic že dodobra zbrali in prežvečili vse dogodke in pripetljaje, ki so jih doživeli na samem tekmovanju. Ko sem jih kaj vprašala, so morali sem ter tja kar malce pohrskati po spominu. Toda pri osmih ljudeh je tudi vtisov toliko, da bi kar težko zapisala vse, ki so mi jih našteali.

Verjetno je prav, da na začetku nekoliko pojasnim samo tekmovanje Mladina in gore. Tekmovanji sta pravzaprav dve: regijsko (eno za ljubljansko, drugo za štajersko in tretje za primorsko področje) in (kaj pa drugega) državno. Na državno raven se je uvrstilo 25 ekip (približno ena tretjina iz vsake regije), ki so nato pisale test, sestavljen iz vprašanj s področja planinstva (prva pomoč, gorstva, zgodovina planinstva in podobno). Šest ekip s največ zbranimi točkami se uvrsti v finale, v katerem jih lahko čakajo tudi vprašanja, povezana s temo, ki si jo je izbral organizator. Organizator po navadi izbere temo, ki je nekako povezana z njegovim krajem oziroma planinskim društvom. Prav zato so bili letos tekmovalci soočeni z Ljubljansko planinsko potjo, ki poteka (kot je zelo natančno razložil Simon) vse od Mengša pa do Polhograjskega hribovja. Morda ste že ugotovili, da je letošnje tekmovanje, že trinajsto po vrsti, organizira-

lo ljubljansko planinsko društvo (PD Ljubljana Matice op. ur.), potekalo pa je na Oslovni šoli Franceta Bevka. Po besedah naših tekmovalcev je bila celotna prireditev odlično organizirana (z izjemo ponesrečene izbire glasbene skupine, nastopale so namreč Foxy teens). Tudi hrana na tej šoli je odlična.

Naši favoriti, Polona Podbevšek, Simon Klavžar, Simon Kralj in Miha Vrankar, so bili dobri že na regijskem prvenstvu, ko so zasedli odlično drugo mesto, na državnem tekmovanju pa so pokazali svoje prave karle in tudi iz kakšnega testa so.

Kot pravijo sami, jim je bilo usojeno, da so zmagali. Prav zares bi bilo čudno, če ne bi. Simon: »To je bilo trinajsto državno tekmovanje. Vsi smo bili oblečeni tako kot na regijskem tekmovanju, s sabo smo imeli vsak svoj amulet, vsi smo bili obuti v bule, še prej pa smo tudi eno zmolili.«

Seveda pa samo vraževerje ni dovolj. Nekaj je treba tudi znati in vedeti. Kot pove Polona, so bili dnevi pred tekmovanjem zelo napeti. »Tekmovanje je bilo v soboto. Na začetku tedna je Emil (Pevec, njihov mentor, op. p.) rekel, da se v petek ne bomo dobili, da že dovolj znamo in da bi tako bili samo še bolj živčni. Ko pa smo v četrtek ponavljali, je rekel, da mi v bistvu še nič ne znamo in bi bilo vseeno dobro, da se v petek dobimo in še enkrat ponovimo stvari. Dobro se še spominim, ker smo se takrat ves petek učili v šoli, kar je očitno pomagalo.«

Potem jih malce povprašam o finalu. Je bilo kaj živčnosti, kot struna napetih trenutkov? »V finalu je bilo 12 vprašanj (na primer, kako preprečujemo onesnaževanje gora, kateri je najvišji nealpski vrh v Sloveniji ...) in tudi živčnosti je bilo veliko, predvsem pred finalom, med finalom pa, z izjemo zadnjega

vprašanja, niti ni bilo tako hudo. Smo namreč ves čas vodili. Zadnje vprašanje je bilo povezano s prvo pomočjo. In ker smo vodili, smo odgovarjali zadnji. Skupine pred nami so prikazale že vse oskrbe poškodb, kar smo jih poznali. Nazadnje smo dobili nalogo, da moramo pokazati, kako ravnamo ob poškodbah glave.« Takrat so Polono, kot poškodovanko popolnoma povili s povoji. »Pri drugih vprašanjih pa nismo imeli čisto nič časa, da bi lahko razmislil o odgovoru. Je bilo treba kar takoj nekaj napisati.«

Morda jih je prav pomanjkanje časa nekoliko tudi zmedlo pri vprašanju, kolikšen je nasprotni azimut kota 45°, publiko pa so pri tem skorajda spravili na rob živčnega zloma, ko so povedali napačen odgovor. Predvsem so si lase pulili njihovi navijači. »Ja, imeli smo šest najboljših navijačev. V petih minutah so naredili transparent. Medtem ko jih je skupina Lovci pripeljal s sabo cel avtobus, vsi so bili oblečeni v enake majčke, pa še neke lutke so imeli s seboj, vendar jim navijanje očitno ni šlo dobro od rok, saj so bili Lovci na koncu peti.«

Bodo kaj pogrešali tole tekmovanje? (Zdaj, ko so v osmem razredu, možnost za zmago pravzaprav nimajo več, ker je kviz namenjen samo osnovnošolcem.) »Zmagovali smo in s tem opravili, drugo je to bi bilo preveč priiška na nas. Mi smo svoje naredili. Zdaj bodo pa še mlajši prišli na svoj račun.«

Povedati pa moram tudi to, da so skorajda vsi že stari mački na tem tekmovanju. Ko jih vprašam, ali so jih k zmagi pripeljale dolgotrajne izkušnje ali kaj drugega, iskreno povedo, da so verjetno res bile izkušnje tiste, ki so pretehtale. »Na tekmovanju so bili nekateri tako zelo majhni - petošolčki in šestšolčki - oni pač še ne vedo toliko stvari. Pa tudi prehodili še niso toliko, kot na primer Vrankarjeva dva ali pa Simon.«

Pri tem Emil pove, da gre tekmovanje Mladina in gore vse bolj v to smer, da so vse bolj pomembne izkušnje. Včasih je bilo namreč tako, da je lahko katerakoli šola poslala štiri (po navadi) odličnjake, ki so se podrobno in na pamet naučili določeno temo, čeprav na njihovi šoli sploh niso imeli planinskega krožka.

Pomembno je bilo torej sodelovati in zmagati.

Čeprav tudi zmagati ni tako slabo. Za nagrado bo celotna zmagovalna ekipa preživela noro adrenalinski teden v Romuniji. Zasliši se vprašanje: »A sploh gremo?« Ni si sigurno, če bomo šli. Nas v Romuniji ne bodo marali, glede na to, da smo jih prenegali v nogometu.«

Zgornja vrsta (»Trzinski žerjavčki«): Simon Kralj, Polona Podbevšek, Miha Vrankar, Simon Klavžar, spodnje vrsta (»Trzinske skerce«): Katarina Mikulič, Alja Jerak, Matic Bizjak, Jure Vrankar

In če že govorimo o nogometu, naj povem, da sta tako Miha kot tudi Jure navdušena nogometaša. Ker sta oba Domžalčana in sta na tem tekmovanju zastopala barve Trzina (pa tudi sicer s trzinskimi planinci pogosto hodita na izlete in taborjenja), jima v šoli večkrat rečejo, da se privajata na življenje nogometašev, ker svoj talent »prodajata« klubu, ki jima največ ponudi.

Pa tudi drugi člani obeh ekip so izjemno aktivni na vseh področjih življenja. Polona hodi v glasbeno šolo (»Še vedno. Ja, kolikokrat si pa že padla?«) in obiskuje skorajda vse krožke, kar jih je na šoli. Simon Klavžar igra bobne, in to kar v dveh skupinah (mimogrede, v eni iščejo pianista), drugi Simon najraje igra igrice na računalniku. »Njegov hobi je ležanje na kavču.« (smeh)

A tudi člani druge trzinske ekipe niso kar tako. Katarina Mikulič, Jure Vrankar, Matic Bizjak in Alja Jerak so osvojili šesto mesto na regijskem tekmovanju, na državnem pa so bili štirinajsti.

In tudi oni so še kako aktivni. Katarina, na primer, sodeluje pri dramskem krožku in je že okusila medijsko slavo (nastopila je v Odklopu. Kot je rekla, je morala 100-krat teči navkreher in nazaj, preden so bili režiserji zadovoljni s posnetkom. In takrat si je rekla, da bo šla raje k planincem, ker gredo oni samo enkrat gor in enkrat dol.). Potem so tu še različni krožki in tekmovanja.

Matic rad prime za teniški lopar ali pa se usede pred računalnik. Alja pa s svojim rihim glaskom pove, da ona pa v bistvu nič ne dela. Emil se ob tem nasmeji in reče, da je že nekajkrat slišal očite, da so v njegovi ekipi samo pridni učenci. »No, vidiš zdaj, kako se s to stvarjo!«

Ko fantje in dekleta odfrčijo dalje po svojih opravkih, še nekoliko zaslišim Emila, kaj in kako bo z organizacijo 14 tekmovanja Mladina in gore. (Pravilo je, da zmagovalno planinsko društvo pripravi naslednje tekmovanje.)

Emil pove, da bo organizacija zahtevna. Predvsem zaradi finančne plati. »Hec je v tem, da bo državno tekmovanje neke januarja, kar je neprimeren čas, predvsem zaradi dogajanja na občini: zadnji proračun je pospravljen, nov še ni sprejet, mi pa bomo ravno v tistem vakuumskem obdobju imeli to prvenstvo. Več kot očitno je, da bomo morali najti sponzorje, kar pa seveda ni tako zelo enostavno. Je pa tako tekmovanje tudi promocija za sam kraj, saj se ga udeleži več ekip iz celotne Slovenije. Morda bo stresno tudi to, da smo to tekmovanje v Trzinu imeli že pred nekaj leti in potem vsi pričakujejo, da bo v drugo še boljše.« Na koncu Emil doda, da upa, da bodo sponzorji prisluhli prošnji. Imamo pa Trzin, ki je avtomatično zagotovljen nastop ene ekipe na tem tekmovanju. Ali bo prav tako uspešna kot letošnja, bomo pa še videli.

Mateja Erčulj

Ps:
Fantje in dekleta, ne bodite razočarani, ker ste zvezde samo v Trzinu in vas ni prišla posneti ekipa s CNN-a ali BBC-ja ali pa s kakšne medgalaktične televizije. In ker vas za intervju niso prosili novinarji iz The Guardian in The Independent. Za vse to bo še čas. In ne dvomim, da ne bomo prav kmalu brali tam o vas. Pa veliko sreče in uspehov še naprej.

16. MLADINSKI PLANINSKI TABOR »JEZERSKO 2002« ZA OSNOVNOŠOLCE od 27. julija do 4. avgusta

Prijavnice (tam boste našli vse potrebne podatke) lahko dobite v tajništvu OŠ Trzin.

OBVESTILO ZA VSE PRIJAVLJENE:
Sestanek s starši bo **10. aprila** ob 18. uri v OŠ Trzin

TRZINSKI STRELCI NA SLOVAŠKEM

V petek, 01.03.2002, ob šesti uri zjutraj smo trzinski strelci odpovali na mednarodno tekmovanje Slovaška Grand Prix. Tekmovanja se je udeležilo 68 slovenskih strelcev, med njimi 13 strelcev Strelskega društva Trzin. Po dvanajsturnem potovanju smo prispeli pred športno dvorano v Nitri, kjer je bilo postavljeno osemdeset-mestno montažno strelišče. Vodje slovenskih ekip so uredili formalnosti in prijavili tekmovalce, ostali pa smo izmučeni odhiteli na večerjo. Po večerji smo čakali le še na postelje v bližnjem hotelu, vendar pa so nas organizatorji presenili in nam rezervirali prenočišča v hotelu, ki je bil oddaljen 40 km od strelišča. Ponovno smo vstopili v avtobus in se odpeljali proti hotelu, ki smo ga končno v centru mesta le našli, vendar temu v Sloveniji niti slučajno ne bi rekli hotel. O samih sobah in opremljenosti raje ne bom govoril, tudi o pokvarjenem WC kotličku ne bom omenil pa bi, da reklamacij skoraj niso upoštevali. Tako smo morali vzeti še eno triposteljno sobo, da smo dokaj normalno nastanili ženski del ekipe. Po vseh zapletih nas je minilo tudi spanje, zato smo se odpravili v bližnjo picerijo, se ob pijači še malo pogovorili in se vrnili v hotel. Na recepciji pa nas je ponovno čakalo preseñenje. Ure je odbila polnoč, receptorka pa je od nas zahtevala plačilo sob, češ da imamo več postelj, kot je oseb, in ne verjame, da bomo stroške poravnali. Čeprav nas je bilo 13, smo ji plačali 17 nastanitev in se odpravili spat. Naslednje jutro smo vstali že ob šestih in se vsi odpeljali do strelišča, čeprav bi večina tekmovalcev lahko še spala. Le nekaj neprespanih strelcev je nastopilo že v prvi skupini, ostali pa smo čakali do popoldanskih ur in rezultati so bili temu primerni. Po tekmovanju smo se spet oddaljili do hotela in naslednji dan ponovno nazaj na tekmovanje.

Slovenski strelci se že nekaj let množično udeležujejo tega mednarodnega tekmovanja. Na tekmovanje prihajajo tudi strelci Madžarske, Bolgarije, Grčije, Hrvaške, Jugoslavije ter domači strelci, vendar pa organizacija po našem mnenju ni na ravni mednarodnega tekmovanja. Ob tem ne mislim na samo tekmovanje, temveč na vse ostalo. Cele dneve smo se sprehajali po športni dvorani, posedali v lokalu, se dolgočasili ter nestrno čakali odhod skupnega avtobusa do 40 km oddaljenega hotela. Tudi center mesta je bil oddaljen 6 km od strelišča, v bližini pa nič pametnega. A vendarle smo dosegli nekaj dobrih rezultatov. Naši strelci so dosegli dva državna razreda, Andreja Blažič je bila dru-

gi dan v finalu najboljših osem in osvojila 7. mesto, Jernej Adlešič je zasedel 15. mesto, Špela Mušič pa je sodelovala v mladinski ekipi Slovenije, na koncu so bili tretji. Večina trzinskih strelcev je prvič okusila mednarodno tekmovanje, kar je za prihajajoča zaključna tekmovanja vsekakor odlična izkušnja. Pohvaliti pa bi strpnost trzinskih strelcev, saj so ob vsej zmešnjavi še vedno delovali kot ekipa in se na ta račun še bolj zabavali.

Damijan Klopčič

ODLOČITEV O VSTOPU V 1. LIGO S PUŠKO

V zadnji številki Odseva smo poročali o možni uvrstitvi strelcev s puško v 1. ligo. Tudi pred zadnjim krogom še vedno vodi, vendar pa bo odločitev padla v zadnjem krogu. Za vstopnice se potegujejo tri ekipe (TRZIN, KRANJ in TELEKOM) s popolnoma enakim izhodiščnim položajem. Čeprav ima Trzin dve točki prednosti, bo vstopnico najverjetneje dobil zmagovalce zadnjega kroga. Druga ekipa s pištolo se je uvrstila v kvalifikacije za vstop v 2. ligo, medtem ko druga ekipa v disciplini s puško čaka na uvrstitev prve ekipe v 1. ligo, saj dve ekipi istega društva ne moreta tekmovali v istem nivoju tekmovanja.

Ker Strelska zveza Slovenije zamuja z objavo rezultatov na svojih internetnih straneh, vas bomo o kakršnemkoli razpletu obvestili na našem naslovu www.sdrtrin.si.

CUD

ZAKAJ JE DAMIJAN KLOPČIČ TAKO ČRNOGLAD?

V trzinskem strelstvu sem od leta 1980, vodenjem se ukvarjam zadnjih deset let, predsednik pa sem postal pred dvema letoma. Kakorkoli si predstavljate strelski šport, je zaenkrat v Trzinu le ta paradni šport, saj smo edino društvo, ki tekmuje v sistemu svoje panožne zveze. Po Sloveniji nas poznajo tudi po lastnem usvarjanju strelcev in ne kupovanju razpoložljivih zgolj zaradi rezultatov. Vsekakor pa v našem društvu lahko prestopi kdorkoli, ki si želi naše sredine. Tako kot sem napisal v zadnji številki, je problem strelišča, za katerega se borimo že vrsto let. Že vrsto let podarjamo, da opremo za strelišče imamo, saj je montažno strelišče, ki ga postavimo v OŠ Trzin, v lasti Strelskega društva Trzin. Potrebujemo le primeren prostor. Na petmestnem strelišču se danes ne more izvajati treningov standardnih zračnih orožij, obstoječe strelišče pa se od leta 1980 ni spremenilo popolnoma nič. Za treninge je za mnoge najprimernejša ura 18:00. Ob tej uri bi radi trenirali vsi, saj je naslednji termin za preostalih pet strelcev ob 19:30 in se potegne do 21:00. Tudi ta termin moramo izkoristiti, saj nasprotno ne bi bilo rezultatov. Mnogokrat pa se mladinci že po telefonu pozanimajo, ali je še kakšno prasto mesto. In če je ob 18:00 vse zasedeno, ga isti dan na trening ni. Sliši pa se takole: »Ej, je brez zveze da hodiš, ker je že vse polno.« In če je nekajkrat opravljati treninge brez zveze, to počasi postane navada.

Damijan Klopčič

KAPO DOL PRED MLADIMI TRZINSKIMI STRELCI

Prvenstvo gorenjske regije je bilo ponovno v znamenju trzinskih strelcev. Predvsem so navdušili mlajši strelci, saj so povsem zasenčili rezultate ostalih. Uradnega bilena rezultatov še nimamo, vendar pa se žlahtnost medalj in pokalov vidi z očesom. Pokal za 1. mesto so prejeli mlajši mladinci s pištolo v postavi Žiga Bobnar, Marko Mišević in Mitja Miladinovič, med posamezniki

mesto. Jernej Adlešič pa je osvojil bron. Nekaj medalj smo vendarle pustili tudi ostalim, a večino zlatih smo po zaslugi mladih strelcev prinesli domov.

Za nas je bilo tekmovanje izrednega pomena, saj so mnogi morali izpolniti norme za nastop na državnem prvenstvu. Nikakor pa si nismo predstavljali, da bomo ob 25-ih nastopih osvojili 9 medalj in predvsem v disciplini s pištolo, ki je najkvalitetnejša prav v gorenjski regiji.

Kapo dol!
Damijan Klopčič

je zmagal Žiga, s tretjim mestom pa ga je dopolnil Marko. Med mlajšimi mladinci je zmagal tudi Borut Kovaljev, vendar v disciplini s puško, medtem ko je Urša Berlič osvojila zlato med mlajšimi mladinkami s pištolo. Špela Mušič je postala srebrna med mladinkami s pištolo, najlahtnejša pa je postala tudi Irena Šinko med članicami s puško. Reprezentanta Andreja Blazič in Srečko Vinko sta osvojila drugo

TUJN LETOS ODLAGALIŠČA ZA OBREZANO VEJEVJE

Tudi letos so na občini poskrbeli, da so na več mestih v Trzinu uredili odlagališča za obrezano vejevje. Kaže, da se je naveda v našem kraju kar prireja, saj so ljudje na nekatera odlagališča pripeljali res dosti vej. Če bi sodili samo po kupih obrezanih vej, bo Trzin letos še bolj urejen in lepši, kot je bil, verjetno pa bo tudi ob potokih, v gozdu in na gozdnih obronkih manj divjih odlagališč. Če se bo kdo kljub vsemu odločil, da bi obrezane veje in druge odpadke po spomladanskem čiščenju odpeljal na katero od divjih odlagališč, si pa res zasluži, da bi ga, kot so delali v srednjem veku, javno priklenili na sramotilni sieber.

Pa še to, nekateri občani nas spet opozarjajo, da so se ponekod ob cestah, že zlasti pa ob križiščih, močno razrasle žive meje in da bi bilo prav, če bi njihovi lastniki pogledali, če s tem mogoče že ogrožajo varnost mimoidečih, zakrivajo prometne znake, luči ali pa morda zgolj zmanjšujejo preglednost v križiščih.

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o.
Cesta talcev 10
1230 Domžale

Na podlagi tretjega odstavka 10. čl. Zakona o veterinarstvu, v izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezní v letu 2002, Ur. list št. 6/25.1.2002 št. 11, bo v občini Trzin splošno cepljenje psov proti steklini po sledečem razporedu:

RAZPORED ORVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI

Due: sobota, 06.04.2002

13.15 – 14.00 Trzin pri Ivanu Keclju, Mengeška 19
14.15 – 15.00 novi Trzin pri PD Onger, Ul. Rašiške čete 4

Cepljenje psov za zamudnike je na istih mestih kot redno cepljenje.

Due: ponedeljek, 15.04.2002

13.30 Trzin
14.00 novi Trzin

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznico o cepljenju psov.

Cena cepljenja za psa v akciji je 5.700 SIT.

Cepimo vse pse, starejše od 4 mesecev, breje in doječe psice pa cepimo po ustavitvi. Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALP, Cesta talcev 10, vsak delavnik od 7.00 – 11.00 in od 17.00 – 18.00, v sobotah od 7.00 – 9.00.

NE POZABITE !

**ČISTILNA AKCIJA
(13.4.2002)**

Več si lahko preberete na strani 13 v tej številki Odseva.

začetek: ob 9 h
zaključek: ob 13.30 h

VIOLETA S SVOJIM ZNANJEM IN IZKUŠNJIAMI TUDI USPEŠNA TRENERKA

I red leti smo v Odsevu že pisali o naši soobčanki Violeti Modrej, ki je bila doslej najuspešnejša slovenska kotalkarica, zdaj pa o njej v časopisih spet pišejo kot izredno uspešni trenerki mladih kotalkarjev. Na nedavnem mladinskem svetovnem prvenstvu v Firencah je namreč njena varovanka Tamara Stanković dosegla doslej največji uspeh slovenskih mladinskih kotalkaric – bronasto medaljo. Zanimalo nas je, kako kot trenerka gleda na to, da mlade kotalkarice nadaljujejo njeno pot.

»Seveda sem navdušena nad Tamarinim uspehom. To je res velik dosežek, na katerega sem tudi jaz izredno ponosna. Samo tisti, ki vedo, koliko truda, samodiscipline in volje je potrebno za doseg takšnega uspeha, lahko razumejo moje zadovoljstvo. Tamara je moja varovanka že od vsega začetka in zato je njen uspeh v enaki meri tudi moj. Lahko bi rekla, da se Tamara še ni »dotaknila« noben drug trener in da sem jo res naredila jaz.« Violeta je zdaj trenerka pravzaprav v dveh klubih. Pri KDK Domžale je glavna trenerka, pri Olimpiji pa pomaga pri treningu. Hoteli so ji zaupati skupino mladih kotalkarjev, vendar se je odločila le za strokovno pomoč. Sicer pa je z Olimpijo tudi čustveno tesno povezana, saj je tam začela svojo drsalno in kasneje kotalkarsko kariero. Se vedno ji je pri srečanju drsanje, ki je zelo sorodno kotalkanju, vendar

je kasneje, po sili razmer, več časa in pozornosti posvečala kotalkanju. Violeta je s sedmimi leti naredila drsalni tečaj, nekaj kasneje pa je začela tudi kotalkati. Že v prvem letu svojega kotalkarskega delovanja je nastopila na državnem prvenstvu in takoj zasedla četrto mesto. Od takrat pa je šla njena tekmovalna pot samo še strmo navzgor. Leto za letom je osvajala naslove državne in republiške prvakinja v kotalkanju, večkrat tudi v drsanju, bila je državna prvakinja tudi v tekmovalstvu v paru s Kamničanom Nikom Kuretom, dosegla pa je tudi celo vrsto lepih uspehov na mednarodnih tekmovaljih.

Ko so se iz Ljubljane preselili v Trzin, je začela kotalkati za domžalski Kotalkarsko-drsalni klub (KDK), skoraj ves čas pa je ohranjala stike z Olimpijo. Ko je končala tekmovalno kariero, si je ob osamosvojitvi Slovenije zaželela, da bi osvojila naslov državne prvakinja tudi v samostojni Sloveniji, zato si je leta 1995 privoščila vrnitev na kotalkarska tekmovalja in tako osvojila tudi slovensko medaljo. Ob tem pa je treba reči, da je bila že prej, v Jugoslaviji, ves čas republiška in tudi državna prvakinja. Zanimivo je, da je tudi trenersko kariero začela pri Olimpiji. Ko je kot članica domžalskega KDK prenehala tekmovali, je želela svojo pot nadaljevati kot trenerka, vendar sta takratni trenerki v KDK izjavili, da ne potrebujejo pomoči in da bosta zmogli sami. Ker so jo pri Olimpiji sprejeli odprti rok, je začela trenirati mlade kotalkarice pri Olimpiji,

leta 1995 pa jo je takratna predsednica KDK Domžale Marija Drašček povabila, da postane trenerka Domžalčanov, saj sta se prejšnji trenerki odločili za drug klub. Violeta se je rada vrnila v Domžale in tam še zdaj igra glavno trenersko vlogo.

»Moram reči, da je bilo v prvem obdobju kar težko, saj sem dobila tekmovalke, ki so bile stare 15, 16 let in so bile po svoje že izdelane. Imele so svojo tehniko, jaz sem imela svojo, bila pa sem tudi precej manj izkušena, kot sem zdaj. Posamezen trener »dela« tekmovalko po pet let. Trener mora tekmovalca dobro spoznati in mu izbrati najprimernejšo tehniko, ki ustreza njegovemu telesnemu usroju, osebnosti. Najti mora tehniko, ki mu leži. Prav zaradi tega sem začela hoditi na tečaje in izpopolnjevanja, začela sem študirati tehnike drugih trenerjev in analizirati uspehe in tehniko svojih varovancev. V prvem obdobju je bilo to kar velik izziv in tudi precej naporno. Zdaj pa že lahko rečem, da se mi trud obrestuje.«

V tujini in tudi ponekod pri nas imajo precej boljše pogoje za vadbo. Tam imajo posebej trenerje, ki skrbijo za telesno pripravljenost tekmovalcev, trenerje, ki skrbijo za kotalkarsko vadbo, trenerje, ki se ukvarjajo samo s skoki in podobno, zraven pa še ljudi, ki skrbijo za koreografijo, izbor glasbe in vsega drugega. Pri nas je žal večina trenerjev, kar velja tudi za Violeto, tista deklica za vse, ki mora skupaj s tekmovalcem poskrbeti za čisto vse, od začetka do konca. Violeta poudarja, da mora biti trener tudi dober psiholog in marsikdaj celo druga, nadomestila

mama. Izredno dosti časa pa je treba posvetiti tudi stvarim, ki na prvi pogled s kotalkanjem nimajo nič skupnega.

»Ko smo bili na seminarju, ki ga je vodil priznani ruski trener, nas je prepričeval, da je več kot pol časa treba delati v copatih, brez kotalk ali drsalnik. Tu gre predvsem za vaje gibanja: rotacijo, dinamiko, koordinacijo. Pri tem potrebuješ znanje in vaje iz gimnastike, atletike in drugih športov, zelo pomembna pa je tudi moč, koreografija, osebni nastop... Poznati pa moraš tudi glasbo, imeti ideje; to delo zahteva res dosti znanja in sposobnosti.« Violeta priznava, da najraje dela programe. Da izredno rada študira tekmovalce, jim izbira vajo, zanje dela koreografijo in izbira glasbo. Kot enega svojih adutov šteje tudi poznavanje tehnike skokov. Meni, da drugi trenerji mogoče zanemarjajo

odnose s svojimi varovanci, za Violeto pa je prav odnos trener – tekmovalec tisto izhodišče, na katerem se začenja dobro sodelovanje pri treningih. Ko izbira in oblikuje programe za posamezne tekmovalce, zato vedno skuša upoštevati tudi želje in osebnosti tekmovalcev. Trenutno skrbi za 17 do 20 varovancev, ki so hkrati vsi tudi tekmovalci. Ko je začela s trenersko skupino, je bilo v njej 13 varovancev in iz cele skupine je do zdaj ostala le še Tamara. Podobno kot v večini drugih športov je tudi pri kotalkanju velik osip, saj so treningi naporni in vzamejo precej časa in energije. Le najvztrajnejši in nadarjeni uspejo, seveda pa vedno prihajajo novi in med svojimi varovanci ima Violeta še druge nadarjene tekmovalce, ki bi lahko in bodo nasledili Tamaro.

»Če trener stavi le na enega tekmovalca, se lahko njegova kariera kaj hitro konča, zato ima vsak dober trener vsaj še koga v rezervi. Tudi jaz imam takšne varovance, vendar naj to ostane za kdaj drugič. Ne zdi se mi tudi prav, da bi imenovala kandidata za naslednico Tamaro, navsezadnje se v parih letih lahko vse obrne na glavo.«

Tamara bo v prihodnji sezoni prestopila v članske vrste, kar bo pomenilo nov izziv, hkrati pa je tudi zelo ambiciozna v zasebnem življenju; vse je odvisno od tega, kako se bo odločila za naprej. Ves čas je namreč odlična učenka in letos bo maturirala. Kasneje namerava študirati in vprašanje je, ali bo še našla čas za tekmovalstvo. Violeta prepušča svoji varovanki, da naj sama odloči o svoji bodoči karieri. Letos pa bo problem tudi v tem, da si bosta evropsko in svetovno prvenstvo v kotalkanju sledili zelo hitro eno za drugim, in bo težko za obe tekmovalki ohraniti vrhunsko pripravljenost. Verjetno se bo večina tekmovalcev odločala ali za evropsko ali za svetovno prvenstvo.

Zanimivo je, da sta s Tamaro naštudirali nov kotalkarski lik – pirueta, ki jo Violeta opisuje kot polovični bielman nazaj, navzven in na dveh kolesčkih (na peti). »Naučila sem jo, da obvlada pirueta, ki so potrebne za izvedbo tega lika, vendar ne bom nikoli trdila, da je to samo moja iznajdba. Samo spodbujala sem jo: 'Kaj pa če bi naredila tako, poskusi še tako...' in to prvo sva tako izoblikovali skupaj. Tamara pa je bila prva, ki jo je izvedla.«

Vprašal sem jo, če se bo prvina imenovala po njej ali Tamar, vendar Violeta meni, da bo čas pokazal, kako bodo prvo poimenovali. Lahko bi se dogovorili, da dasta liku svoje ime, vendar se lahko zgodi, da bodo drugi rekli, da je ta lik izvedla Slovenka ali Tamara in da

bo to poslej Tamarina pirueta. Za zdaj je nova pirueta še brez imena.

Violeta priznava, da je zelo vesela, da je njena varovanka doživela takšen uspeh, vendar pa jo je uspeh tudi nekoliko presenetil, saj je računala, da bo takšen uspeh doživela kasneje. »Bilo je idealno. Optimalno sva izkoristili vse pogoje in v pravem času sva bili na pravem mestu.« Pogovor z Violeto pa ne bi bil popoln, če ne bi izdali tudi njenih največjih upov. To je nedvomno njena hčerka Chiara. Kar težko je verjeti, kako zgodaj je mala deklica stopila na kotalke in že dosegla uspehe. S ponosom pokaže svoja prva priznanja in mamica tudi s ponosom pove, da Chiara kaže zelo dobre lastnosti za vrhunsko tekmovalko. Je zelo muzikalna, rada pleše, je temperamentna in tudi drugi trenerji že hvalijo njeno obvladovanje gibanja na kotalkah. Očitno bomo kmalu lahko poročali o novi kotalkarski zvezdi iz Trzina.

Violeta pa ima še eno skrito željo. Močno si želi, da bi tudi v Trzinu dobili kotalkarsko in mogoče celo drsalno sekcijo. Še zdaj se spominja, kako je včasih sodelovala s Športnim društvom Trzin, kako je na pobudo Petra Levca na trzinsem bajeju učila drsati mlade Trzince. Meni, da ne bi bilo posebno težko ustanoviti kotalkarsko sekcijo športnega društva, saj je tudi kot članica KDK včasih v Trzinu v šolski telovadnici imela in vedila kotalkarske treninge.

Verjetno bi bilo res pametno razmisliti, ali ne bi v našem kraju omogočili tudi treninga kotalkanja, saj je poleg Violete v Trzinu še nekaj odličnih kotalkaric in verjetno bi tudi ta šport lahko priregnil marsikatero deklico, mogoče pa tudi kakšga nadobudnega kotalkarja. Vsekakor pa bomo še naprej držali pesti za Violeto in njene varovance, saj jih je kar nekaj takih, ki sodijo vsaj v slovenski vrh.

Miro Štebe

ŠAHOVSKE NOVICE

ŠAH - II. LIGA ljubljanske regije

V času od 14. januarja do 7. marca smo tekmovali v ekipnem prvenstvu 2. lige ljubljanske regije (t.i. 'Delavska liga')

Rezultati trzinske ekipe BAR REPEK iz Trzina

1. kolo	Bar Repek Trzin	: BOR B Dob	3 : 1
2. kolo	Bar Repek Trzin	: Študent ŠOU	2 : 2
3. kolo	KOMENDA	: Bar Repek Trzin	3 : 1
4. kolo	Bar Repek Trzin	: TE-TOL Ljubljana	3 : 1
5. kolo	Višnja Gora-Stična	: Bar Repek Trzin (samo 3 igralci)	3 : 1
6. kolo	Bar Repek Trzin	: Mengeš I	4 : 0
7. kolo	ŠD Črni graben	: Bar Repek Trzin (samo 3 igralci)	3 : 1
8. kolo	ŠS BOR A Dob	: Bar Repek Trzin	3,5 : 0,5
9. kolo	Šport. dr. BAROB	: Bar Repek Trzin	1,5 : 2,5

Končno stanje

Mesto	Ekipa	MT	T	Buch
1	(3) ŠD Črni graben	16	27,5	169,0
2	(5) ŠS BOR A Dob	16	26,5	168,0
3	(1) Študent ŠOU	12	25,0	163,0
4	(2) Višnja Gora-Stična	14	24,5	163,5
5	(10) Telekom	11	22,0	165,0
6	(4) BAR REPEK Trzin	9	18,0	164,0
7	(11) TE-TOL Ljubljana	9	16,0	150,5
8	(8) Komenda III	6	13,0	164,5
9	(6) Mengeš II	6	12,0	173,0
10	(7) ŠS BOR B Dob	4	12,0	154,5
11	(9) Mengeš I	4	11,0	155,5
12	(12) Šport. dr. BAROB	1	8,5	153,5

Začeli smo odlično, najprej premagali DOB B ekipo, nato razmizarili s favorizirano ekipo Študent. Zelo oslabiljeni smo izgubili z ekipo Komenda III. V 4. kolu smo premagali ljubljansko ekipo TE-TOL, s katero smo še lani prepričljivo izgubili. V 5. kolu smo se srečali z ekipo Višnja Gora-Stična v precej oslabiljeni postavi (samo 3 igralci) in smo vseeno iztržili 1 točko. V 6. kolu smo se srečali z večnimi (priateljskimi) rivali iz Mengeša in prvič zmagali – kar 4 : 0. Za Trzin so igrali Ivič, Jukan, Grum in Zupanc. V 7. kolu smo bili proti vodilni ekipi zopet oslabiljeni (samo 3 igralci) in izgubili s 3 : 1. V 8. kolu je bila ekipa DOB A za nas premočna, po njihovih besedah tudi s precej športne sreče.

Najboljše deske

Ime	Klub	Točke	Procent
Najboljša 2. deska			
1. Jeran Boštjan	ŠS BOR A Dob	7,0/8	88%
2. Hribar Viktor	ŠD Črni graben	5,0/6	83%
3. Jukan Nesib	Bar REPEK Trzin	4,0/5	80%

Najboljša 3. deska

1. Omahna Tomo	ŠD Črni graben	7,5/9	83%
2. Grum Andrej	Bar REPEK Trzin	5,5/7	79%

Najboljša 7. deska

1. Hozdič Idriz	Bar REPEK Trzin	1,5/7	21%
-----------------	-----------------	-------	-----

Najboljša 10. deska

1. Zupanc Rado	Bar REPEK Trzin	3,0/5	60%
----------------	-----------------	-------	-----

Opomba : ekipa se prijavi po deskah, mi smo prijaviili 11 igralcev, zato je Hozdič najboljša 7. deska, čeprav je igral na 3. ali 4. deski. Jukan je največkrat igral na 1. deski, Grum na 2. in Zupanc na 4. deski.

Poročilo o lokalnem ratingu:

Name	Tit	ELO	N	Rc	Rp	We	W	W-We
Kat	Št. iger							točke

Ivič Predrag	I	2020	1	1670	2520	0.89	1.0	0.11
Jukan Nesib	III	1704	5	1865	2105	1.45	4.0	2.55
Grum Andrej		1500	7	1615	1845	2.38	5.5	3.12
Čokan Mirko	II	1725	3	1623	1498	1.92	1.0	-0.92
Bizjak Janez	II	1687	3	1788	1663	1.08	1.0	-0.08
Hozdič Idriz		1501	7	1641	1411	2.17	1.5	-0.67
Banfi Gregor		1503	2	1565	1565	0.82	1.0	0.18
Zupanc Rado		1500	5	1705	1777	1.20	3.0	1.80
Banko Franci		1500	1	1637	787	0.32	0.0	-0.32

Še 2 partiji, verjetno ne najboljše, pa vendar 'zlati' vredni:

Bajec (Mengeš I) : Zupanc (Bar Repek Trzin) 0:1

1) e4, e5 2) Sf3, d6 3) h3, Le6 4) Sc3, e6 5) d4, e4 6) Sd4, Sf6 7) Ld3, Le7 8) 0-0 9) Lg5, Sb8d7 10) f4, Sd7e5 11) f5, Sc5d3 12) d3, Ld7 13) Kh1, Db6 14) Sb3, Tf8e8 15) Df3, h6 16) Le3, Dc7 17) Dg3, Kg7 18) Talc1, Ta8e8 19) Lf4, Sh5 20) Dg4, Sf4 21) Tf4, Lg5 22) Tel f1, Lg5 22) Tel f1, Lf4 23) Tf4, d5 24) Sb3c5, b6 25) Sc5d7, Dd7 26) Dh5, e4 27) Se4, f6 28) Dg6+ Kh8 29) Th4, Te8f8 30) Tg4, Te7 31) Tg3, Dd4 32) Tg4, Db2 33) Sg3, Da2 34) Th4, Df7 35) Dg4, Tf8e8 36) Se4, Te8e4 37) De4, Te8 38) Tg4, a5 39) Da4, Dd5 40) Da3, Te8 41) Dc3, a4 42) Te4, Df3 43) Te4, Th8 44) Te6, Df1+ 45) Kh2, Te2 46) Te8+ Kh7 47) De6, Df4+ 48) Kgl, Tel 0:1

Hozdič Idriz (Bar Repek Trzin) : Vidregar (Črni graben) 1:0

1) e4 e5 2) d3 Le5 3) Sf3 d6 4) Le2 Sb8c6 5) e3 Lc8d7 6) 0-0 Sg8f6 7) a4 a5 8) Le1e3 Le5b6 9) Sb1d2 Ld7e6 10) Sf3g5 11) Le3b6 c7b6 12) Lg5e6 13) Sd2e4 0-0 14) Se4b6 Ta8d8 15) f4 e5f4 16) Tf1f4 17) e4 Se5g6 18) Tf2 De5 19) Dd2 De5 20) Sb6d5 S16d5 21) e4d5 Te8d3 22) d4 Db6 23) Lb5 Te2 24) Td1 Lf8 25) Dd3 f6 26) g3 Te7c1 27) Kg2 De7 28) De3 Tel f1 29) Tf2f1 De7 30) Tf2 Tf8 31) h4 f5 32) h5 Sh8 33) e5 g6 34) h6 g5 35) De3 Sg6 36) e5d6 De6 37) Dc5 Dd8 38) d6 f4 39) Le4+ Kh8 40) Ld3 b6 41) Dc7 Df8 42) Lg6 De6 43) Db6 D3+ 44) Kgl De4 45) De5 Dg4 46) Da5+ 1:0 (... Kg8 47) Dg7+ in mat)

Šahovske novice iz naše okolice

V pokalnem tekmovanju je ekipa Vele Domžale postala pokalni zmagovalca ljubljanske regije in se je uvrstila na državno pokalno prvenstvo. V finalu so igrali z ekipo Komende neodločeno (2 : 2), tako da je po pravih odločil rezultat na prvih 3 deskah. Maja Medvešnik iz Komende pa je postala državna prvakinja v normalnem šahu v skupini deklet do 12 let.

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ODVOZ KOSONNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Spoštovani!

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Trzin

03.04.2002 opravljalo **spomladanski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev.**

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno, katere odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako med kosovne odpadke iz gospodinjstva ne sodijo avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega tudi ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, vej drevev in živih meja.

Vodja sektorja javna higiena: Simon Urkanar
Direktor: Marko Fatur

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO
PODJETJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV

V sredo, **17.04.2002**, bomo v občini Trzin izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo dne 17.04.2002 sprejemali

od 15.30 do 17.00 ure na dvorišču Občine Trzin,
od 17.30 do 19.00 ure na parkirišču pred trgovino
Mercator.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov

- ↻ Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta
- ↻ Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- ↻ Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
- ↻ Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri roko-
vanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila,
pridobljena ob nakupu izdelka.

Servis Trzin

fordfocus

**Ugodni nakupi
in plačilni pogoji!**

Ljubljanska 24, 1236 Trzin,
telefon 01 564 42 82
www.avto.net/servis-trzin,
e-mail: ford.salon@siol.net

NOVA CORSA.
ODRASLI MALI AVTO.
AKCIJA!
CORSA ŽE OD 1.660.000 SIT
NAJVARNEJŠI MALI AVTO

OPEL CREDIT

POOBlašČeni PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL OPEL
Avtotehna VIS in KOSEC Domžale.

tel. 01/7216 092 (prodaja vozil), tel. 01/7215 333 (servis)

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

04.02.2002 - TATVINA ORODJA Z GRADBIŠČA V TRZINU

Neznanec je v času od 01.02. do 04.02.02 z gradbišča nedokončanega objekta v Trzinu na Slanikarski ulici odnesel več kosov gradbenega materiala, vrednega okoli 150.000,00 SIT.

14.02., 21.02., 25.02.2002 - TATVINE DENARNIC

Neznanec je ponovno izkoristil nepozornost ene izmed zaposlenih delavk v industrijski coni Trzin in ji iz omare v pisarni ukradel večjo usnjeno denarnico z vsebino. Oškodovanka je tako ostala brez denarja in dokumentov.

21.02.02 je neznanec natakarku v gostinskem lokalu na Kidričevi ulici izmaknil denarnico. Lastnik jo je imel v žepu plašča, plašč pa na obešalniku v gostinskem lokalu.

Istega dne je neznanec izkoristil malomarnost lastnice osebnega avtomobila, ki je svoje vozilo parkirala pred pekarno Pečjak in odšla v trgovino. Vozilo je pustila odklenjeno, v njem pa zoroštorbi. Tat je priložnost izkoristil.

25.02.02 je neznanec prišel v podjetje v ulici Prevale v Trzinu in izbral nepazljivost uslužbenec. Iz žepa jakne je vzel enemu izmed zaposlenih denarnico z vsebino, nato pa izginil v nezmano.

Glede na to, da se tovrstne tatvine ponavljajo iz meseca v mesec, opozarjamo občane, naj svoje vrednejše predmete primerno zavarujejo in naj jih ne puščajo na vidnih mestih. Pregovor: »Priložnost dela tatu« še zmeraj velja.

22.02.2002 - VLOM V PRODAJALNO V TRZINU

V zgodnjih jutranjih urah se je sprožil alarm v trgovini AS v IC Trzin. Policisti so ugotovili, da so neznanci vlomili in iz trgovine odnesli dva prenosna bencinska agregata, vredna okoli 550.000,00 SIT.

27.02.2002 - VLOM V STANOVANJSKO HIŠO

V Trzinu, v ulici Na jasi, je nepridiprav v vlomil v stanovanjsko hišo in iz nje odnesel več kosov zlatnine in prenosni računalnik.

OBVESTILO

Policijska postaja Domžale obravnava več prijav oškodovancev zaradi nakupa masažnega aparata pri podjetju C & A d.o.o. iz Ljubljane. Predstavniki omenjenega podjetja so v letu 2001 ob obiskih na domovih predstavljali omenjeni aparat, vendar ga oškodovanci še niso prejeli, čeprav so ga plačali. Z zbiranjem obvestil smo ugotovili, da je v omenjeni zadevi še več oškodovancev, zato jim predlagamo, da podajo prijavo na Policijski postaji Domžale, ob prijavi pa naj prinesejo dokumentacijo v zvezi z nakupom omenjenega aparata.

V.P.O.

*Moško frizerstvo
Anton Sešek*

**VSEM STRANKAM IN BRALCEM ODSEVA
ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE**

Obiščam stranke, da sem preselil salon s
Testenove 119 na Testenovo 115,
Loka pri Mengšu - za glavno cesto Trzin-Mengš

**Tel.: 01 564 16 59
GSM: 031 772 065**

Delovni čas:
ponedeljek 14. do 19. ure
torek od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sreda 14. do 19. ure
četrtek od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
petek od 9. do 12. in od 14. do 19. ure
sobota sprejemam po naročilu

**Vabimo vas na letni
vrt in dobro kavico**

v bar »**ČEP**«

Testenova 117, Loka pri Mengšu

Odprto:

**vsak delovnik 9h - 23h
petek, sobota 9h - 01h
prazniki, nedelja 10h - 22h**

TRZIN V STEVILKAH

V aprilu naj bi v Sloveniji po daljšem času spet opravili štetje prebivalstva. V trzinski občini si tega že dalj časa želimo, saj nikjer nimamo natančnih podatkov o številu in strukturi prebivalstva v našem kraju.

V nekaterih publikacijah in gradivih pa je bilo v zadnjem času objavljenih več statističnih podatkov, ki omenjajo tudi naš kraj. Izbrali smo nekatere podatke in prikaze, ki bi bili lahko zanimivi tudi za naše bralce:

Ekonomska moč prebivalstva glede na dohodnino:

Občina	Bruto osnova za dohodnino na prebivalca v letu 1997
Trzin	1.045.213
Domžale	787.416
Kamnik	665.779
Mengeš	769.585
Komenda	717.105
Lukovica	612.531
Moravče	593.642
Vodice	693.456
Ljubljana	966.061
Slovenija	762.978

V naši občini je zelo močna delovna migracija – večina prebivalcev odhaja na delo v sosednje občine, v naš kraj pa prihajajo delat ljudje iz drugih občin.

V naši občini je bilo 31. decembra 1999 1.313 zaposlenih, v občini pa je bilo 2.618 delovnih mest. Od tistih, ki imajo stalno bivališče prijavljeno v Trzinu, jih je bilo v naši občini zaposlenih le 292, na delo drugam pa se je vozilo 1.021 prebivalcev občine. Od drugod je v Trzin prihajalo na delo kar 2.326 oseb.

Občina	vsi zaposleni v občini	delež zaposlenih in samozaposlenih v občini stalnega prebivališča	indeks dnevne migracije
Trzin	1.313	22,2	199
Domžale	12.214	46,8	88
Kamnik	10.204	55,4	77
Mengeš	2.742	25,7	84
Komenda	1.773	24,1	53
Lukovica	1.824	16,3	30
Moravče	1.767	15,2	21
Vodice	1.496	17,4	32
SLOVENIJA	722.890	61,3	100

Glede na indeks dnevne migracije v Sloveniji ločimo naslednje tipe občin:

116 in več – izrazito delovne, 96 do 115 – zmerno delovne, 76 do 95 – zmerno bivalne, 36 do 55 – pretežno bivalne, 35 in manj – izrazito bivalne.

Podatki o plačah, aktivnem prebivalstvu in statusu zaposlitve (maj 2000, povprečna plača 1999)

občina	povpr. neto plača	delovno aktivni preb.	zaposleni	samoza-posleni
Trzin	117.763	3.839	2.936	103
Domžale	129.995	10.503	9.337	1.166
Kamnik	116.397	7.819	6.863	956
Mengeš	149.201	2.694	2.432	262
Komenda	106.150	820	620	200
Lukovica	117.734	805	577	228
Moravče	135.627	474	320	154
Vodice	126.494	518	395	123
SLOVENIJA	135.731	782.121	697.063	85.058

Podatki o študentih po občinah stalnega prebivališča 2000/2001

Občina	skupaj	redni	izredni
Trzin	160	92	39
Domžale	1.502	975	527
Kamnik	1.188	868	320
Mengeš	306	208	98
Komenda	114	77	37
Lukovica	147	101	46
Moravče	131	92	68
Vodice	169	127	42

V lanskem letu je 33 trzinskih študentov prejelo štipendije, od tega jih je 20 prejelo kadrovske štipendije, 13 pa štipendije iz drugih skladov.

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročot stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinč!

30.03.	10.00	Športno društvo Trzin	Košarkarski turnir trojč v telovadnici OŠ Trzin
5.4.	18.00	Turistično društvo Trzin	Predavanje g. Rajka Vuçe »Uredimo si cvetoče balkone, okna in še kaj« v avli OŠ Trzin
6.4.		PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Hrastnik - Kum
8.4.	19.00	Turistično društvo Trzin	Občni zbor
13.4.	9.00	Občina Trzin	Čistiina akcija
4. in 5.5.		Turistično društvo Trzin	Florjanov sejem
5.5.		Prostovoljno gasilsko društvo Trzin	Florjanova nedelja
April		Društvo prijateljev mladine	Tribuna za mlade – na temo zasvojenosti
April		Žerjavčki	Aprilski izlet (prijava na običajnih mestih)

Ohvestila:

- Društvo prijateljev mladine vabi vse mlade in mlade po srcu na druženje ob glasbi in plesu vsako nedeljo ob 19. uri v dvorani KUD Trzin (voditeljica: Darinka in Janez Grad).
- Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, v prostore trzinskih društev na Mengeški 22 (stara šola) vsak ponedeljek ob 16. uri.

Šahovska sekcija ŠD TRZIN

ob prazniku občine TRZIN

prireja v NEDELJO, 19. maja 2002, v KUD-u Trzin (stari Trzin) že

3. tradicionalni ŠAHOVSKI turnir

Pričetek: ob 10. uri
Zaključek: ob 16. uri, vmes odmor za topli obrok
Sistem: švicar, 2x15 minut, 9 krogov
Prijava: 2.000 SIT, člani ŠD Trzin in mladina do 18 let 1.000 SIT

Nagradni sklad: 1. mesto najmanj 50.000 SIT, ostale nagrade pa so odvisne od števila prijavljenih igralcev in darežljivosti sponzorjev.

Turnir bo štel za rating v pospešenem šahu.
Sodnik turnirja: g. Poglajen Franc, državni sodnik
Kdor lahko, naj s seboj prinese šahovsko uro.

Po končanem turnirju bo

ŠAHOVSKA VESELICA,
na kateri bo igrala skupina
VESELJAKI.

Za hrano in pijačo pa bo, kot vedno, poskrbel PEKOS bar.

Informacije: Zupanc Rado, 041-679-513 ali elektronski naslov: rado.zupanc@amis.net

Posebno hvaležni bomo pokroviteljem, donatorjem za prispevke v obliki denarja (za nagradni sklad) ali praktičnih daril. Na tovrstne turnirje pridejo igralci iz cele Slovenije, iz sosednje Hrvaške, Avstrije in Italije (če so dovolj zanimive nagrade). Že sedaj se lahko zahvalimo sponzorjem: Občini Trzin, ŠD Trzin, Buscotradu d.o.o., Baru Repek Trzin, PEKOS baru in Mesuriji Arvaj, ki so z obljubljenim pokroviteljstvom omogočili razpis turnirja.

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Habartova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

Na svetu so tri vrste prijateljev: taki, ki te imajo radi, taki, ki jim ni mar zate, in taki, ki te sovražijo.

Nemaki

interm

podjetje za inženiring, svetovanje in nadzor,
Trzin, Kidričeva 14/d,
Tel./fax: 01/ 564 41 95
GSM: 041/ 614-649.

Vsem bralcem Odseva in našim kupcem
želimo vesele velikonočne praznike.

Slaščičarna Oger

stari Trzin, Slovenska 26, tel: 564 29 50

Imamo veliko izmed poročil in
prosim, da se po njih katalognu, domaću pečlu,
tako tudi domače piškote in ostale sladice.
Prijavite se: 01/564 29 50

Stalna so na voljo: torte za 100 evrov
Odprto vsak dan od 7.30 do 21.30

Vesele velikonočne praznike
želimo vsem bralcem Odseva in
svojim cenjenim strankam.

Zakaj
tehnični pregledi
v obrtni
con
TRZIN?

blizina
brez čakanja
pri izročitvi

Med pregledom
lahko postržete
- svežimi napitki

Blatnica 3a, 100 Trzin
telefon 01 562 18 13

AS
DOMŽALE

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00, Fax : 01 / 723 09 01

Čistilni servis

Primož Zorec s.p.

Degelnova 5, Domžale

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste obkladov, tudi parket • vrata, vrata, prapore • vse vrste
zaves (tudi termalne zavese) • tapiserije in tapete, parket, marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih
Čistilec naveden imamo v Degelnovi vasi ob cesti, ki vodi do parkinsona
Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h

Čistilni servis Zorec

Trgovina "Zastopnik"

Felix Trade, d.o.o., Ulica pod gozdom 2, Trzin

Vabimo vas v našo prodajalno, kjer boste lahko izbirali različno blago:

- tekstili • kozmetiko • audio-video kasete • filme za fotoaparate, baterije
- namizne prte • pižamo • darila • vse za šolo • obutev • blago za
- gospodinjstvo • in vedno nekega novega - nepričakovanega!

Cene so zelo ugodne, ker je blago cannskega porekla

NOVO V TRZINU!!

Na proglju naše trgovine smo odprli avtomatsko videoteke - "videomat".
V njej si lahko sposodite in ogledate preko 400 filmov v klasičnem videu
in DVD formatu.

Bralcem Odseva in našim krajanom smo pripravili posebno ugodnost:
Kdor bo prišel z Odsevom in se vpisal v videoklub, bo deležen
promocijskega vpisa - brezplačno

Videoteka deluje neprekinjeno 24 ur na dan.

Vpisujemo od ponedeljka do petka od 11. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 11. ure.